

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΜΟΝΑΔΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΟΡΝΕΙΑ

ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΑ: ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΞΟΥΠΑ
ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ: ΜΑΡΙΑ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΚΑΛΑΜΑΤΑ 2003

*Αφιερωμένη στους γονείς μου
για την υπομονή τους...*

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά όλους όσους συνέβαλαν με οποιονδήποτε τρόπο στην πραγματοποίηση της εργασίας. Ιδιαίτερα την καθηγήτρια μου Μαρία Σακελλαρίου για την πολύτιμη καθοδήγηση που μου παρείχε με τις παρατηρήσεις της στα διάφορα στάδια της εργασίας μου.

Τη Μαρία Χελά, υπεύθυνη του τμήματος Μηχανογράφησης στο Γενικό Νοσοκομείο Καλαμάτας (όπου άσκησα την πρακτική μου) και καθηγήτρια στο Τ.Ε.Ι. Καλαμάτας, για τη βοήθειά της στην εκπόνηση αυτής της εργασίας.

Τη Λίτσα Ξενάκη, πρώην καθηγήτριά μου στο Λύκειο και αγαπημένη μου φίλη για τη συμπαράσταση της, η οποία με ενέπνευσε και εξακολουθεί να με εμπνέει με την ασυμβίβαστη ζωή της και την αγωνιστική της δράση.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ.....	σελ.5
ΠΡΟΛΟΓΟΣ	σελ.6
ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	σελ.7

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ ΕΝΝΟΙΕΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

1.1.ΠΑΙΔΙ.....	σελ.8
1.2.ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ – ΠΑΡΑΜΕΛΗΣΗ ΠΑΙΔΙΩΝ	σελ.8
1.2.1.Μορφές	σελ.9
1.3.ΠΑΙΔΟΦΙΛΙΑ	σελ.11
1.3.1.Χαρακτηριστικά	σελ.11
1.3.2.Σεξουαλική κακοποίηση	σελ.12
1.3.3.Παράγοντες κινδύνου.....	σελ.12
1.3.4.Συνέπειες	σελ.13

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΝΟΜΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ

2.1.Η ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ	σελ.14
2.2.ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ.....	σελ.15
2.3.ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑ.....	σελ.16
2.4.ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ	σελ.16
2.5.ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΧΙΛΙΕΤΙΑΣ	σελ.17
2.6.ΕΛΛΑΔΑ.....	σελ.18
2.7.ΕΥΡΩΠΗ.....	σελ.18
2.8.ΑΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ	σελ.20

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ ΣΕΞΟΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

3.1.ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ.....	σελ.23
3.2.ΕΥΡΩΠΗ.....	σελ.24
3.3.ΕΛΛΑΔΑ.....	σελ.26

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗ ΠΟΡΝΕΙΑ

4.1.ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ.....	σελ.27
4.2.ΑΛΛΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ	σελ.27
4.3.ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΔΙΗΜΕΡΙΔΑ.....	σελ.28
4.3.1.Βαλκανικό κέντρο σωματεμπορίας.....	σελ.29

4.3.2.Ευθύνες διοικούντων	σελ.30
4.3.3.Μέτρα	σελ.31
4.4.ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΑΣΘΕΝΕΙΕΣ	σελ.32

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ

5.1.INTERNET	σελ.33
5.2.ΕΙΔΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ	σελ.34

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

ΠΑΙΔΟΦΙΛΙΑ

6.1.ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΑΙΔΟΦΙΛΙΑΣ	σελ.36
6.2.ΕΥΡΩΠΗ	σελ.38
6.3.ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΘΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΘΥΤΩΝ	σελ.39

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΕΣΟΔΑ ΤΗΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ

7.1.ΓΕΝΙΚΑ	σελ.42
------------------	--------

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΟΟ

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ

8.1.ΕΛΛΑΔΑ	σελ.44
8.2. ΛΟΝΔΙΝΟ	σελ.45
8.3.ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ, ΗΠΑ, ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΡΑΖΙΛΙΑ	σελ.46
8.4.ΑΣΙΑ, ΙΝΔΙΑ, ΤΑΪΛΑΝΔΗ, ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ, ΚΑΜΠΟΖΗ, ΤΑΪΒΑΝ ΚΑΙ ΔΥΤΙΚΗ ΑΦΡΙΚΗ	σελ.46

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ – ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ	σελ.48
--------------------------------	--------

ΕΠΙΛΟΓΟΣ	σελ.51
----------------	--------

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	σελ.52
--------------------	--------

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	σελ.54
-----------------	--------

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

Α.Ε.Π.	Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν
Ε.Ε.	Ευρωπαϊκή Ένωση
Η.Π.Α.	Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής
Ο.Η.Ε.	Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών
ΠΑ.ΣΟ.Κ.	Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το παιδί από πρόσωπο αγάπης, στοργής και φροντίδας για την οικογένεια γίνεται αντικείμενο σεξουαλικής εκμετάλλευσης και εμπορίας από κάποιους διεστραμμένους ανά τον κόσμο. Το φαινόμενο της παιδικής πορνείας είναι ανησυχητικό. Βλέποντας κατάματα – και όχι αλληθωρίζοντας – μπορούμε να το καταπολεμήσουμε ως κοινωνία.

*«Στο μέλλον θα πρέπει να λογοδοτήσουμε
στα παιδιά μας όχι τόσο για τις άσχημες
πράξεις των κακών ανθρώπων, όσο για
την αποτρόπαιη σιωπή των καλών.»*

Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η παρούσα εργασία με τίτλο «Παιδική πορνεία», στόχο έχει να προβάλλει το φαινόμενο το οποίο καταγράφεται πλέον στα διεθνή οργανωμένα εγκλήματα και αγγίζει και την Ελλάδα. Τα στοιχεία που υπάρχουν για τη χώρα μας και για τον κόσμο γενικά στέλνουν μηνύματα ανησυχητικά.

Η εργασία αποτελείται από οκτώ κεφάλαια στα οποία δίνεται μια θεωρητική προσέγγιση του προβλήματος γύρω από την παιδική πορνεία.

Στο πρώτο κεφάλαιο δίνονται ορισμοί των εννοιών: παιδί, κακοποίηση – παραμέληση παιδιών και παιδοφιλία.

Το δεύτερο κεφάλαιο αναφέρετε στο νομικό καθεστώς της Ελλάδας και των άλλων χωρών.

Στα επόμενα κεφάλαια τρίτο, τέταρτο, πέμπτο, έκτο και έβδομο παρουσιάζονται διάφορες διαστάσεις του προβλήματος: σεξουαρισμός, μεταναστευτική πορνεία, ηλεκτρονική διάσταση της πορνείας, παιδοφιλία και έσοδα της πορνείας αντίστοιχα.

Στο όγδοο κεφάλαιο παρουσιάζονται στατιστικά στοιχεία του φαινομένου.

Τέλος παρουσιάζονται συμπεράσματα προβλήματος και προτάσεις για την αντιμετώπιση του.

Έχοντας ολοκληρώσει τη δομή της παρούσας εργασίας, θα πρέπει να τονίσουμε τα προβλήματα που παρουσιάστηκαν για την υλοποίησή της.

Οι βασικότερες δυσκολίες και προβλήματα ως προς τη συγκέντρωση του υλικού για τη συγγραφή της εργασίας εστιάζονται:

Πρώτον, στην έλλειψη υλικού όσον αφορά την παιδική πορνεία.

Δεύτερον, στη δυσκολία εντοπισμού των πηγών εκείνων από τις οποίες θα προσκομίζαμε το απαιτούμενο υλικό.

Τρίτον, η βιβλιογραφία που χρησιμοποιήθηκε για την συγγραφή της πτυχιακής ήταν ελλιπής όσον αφορά την εύρεση βιβλίων και γι' αυτό ενέτεινα την προσοχή μου στη συλλογή άρθρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ ΕΝΝΟΙΕΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

1.1.ΠΑΙΔΙ

Ο όρος παιδί δηλώνει ένα ανθρώπινο ον, που διανύει τα πρώτα χρόνια της ηλικίας του, και μέχρι να ολοκληρωθεί η σωματική του ανάπτυξη και οι πνευματικές του ικανότητες. Το παιδί ήταν και εξακολουθεί να είναι σήμερα το πρώτο θύμα στις παραβιάσεις των δικαιωμάτων του ανθρώπου όπου λόγω της φυσικής και διανοητικής του ανωριμότητας χρειάζεται ειδική προστασία και μέριμνα, συμπεριλαμβανομένης και της νομικής προστασίας τόσο πριν όσο και μετά τη γέννησή του.

1.2.ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ – ΠΑΡΑΜΕΛΗΣΗ ΠΑΙΔΙΩΝ

Με τον όρο «κακοποίηση – παραμέληση παιδιών» περιγράφεται ένα φαινόμενο σύμφωνα με το οποίο ένας ή περισσότεροι ενήλικες που έχουν την ευθύνη της φροντίδας ενός παιδιού, προκαλούν ή επιτρέπουν να προκληθούν στο παιδί σωματικές κακώσεις ή συνθήκες στέρησης σε τέτοιο βαθμό, ώστε συχνά να επιφέρουν σοβαρές διαταραχές σωματικής, νοητικής, συναισθηματικής ή κοινωνικής μορφής ακόμα και το θάνατο.

Επισημαίνεται, ότι άτομα με σχέση φροντίδας ως προς το παιδί, μπορεί – εκτός των γονέων – να είναι άλλοι συγγενείς όπως και το προσωπικό ιδρυμάτων, δάσκαλοι, βρεφοκόμοι και άλλοι¹.

¹ Ινστιτούτο Υγείας του Παιδιού, Κακοποίηση – παραμέληση παιδιών. Οδηγός για επαγγελματίες, Αθήνα 1987.

1.2.1.Μορφές

Οι κύριες μορφές της κακοποίησης και παραμέλησης των παιδιών είναι:

A. Σωματική κακοποίηση

Η σωματική κακοποίηση περιλαμβάνει κάθε είδους τραυματισμούς ή κακώσεις διαφορετικής σοβαρότητας και συχνά διαφορετικών ηλικιών, που δεν οφείλονται σε ατυχήματα. Η κάκωση μπορεί να είναι μία ή πολλές, παρατηρούνται δε συχνότερα στο κεφάλι και στα άκρα του παιδιού, δηλαδή στα ακάλυπτα μέρη του σώματος.

B. Ψυχολογική κακοποίηση

Η ψυχολογική κακοποίηση ενός παιδιού μπορεί να περιλαμβάνει πράξεις και συμπεριφορές οι οποίες εμπεριέχουν απόρριψη, εκφοβισμό, απομόνωση, εκμετάλλευση, υποτίμηση, συναισθηματική απροσφορότητα όπως και κοινωνικά αποκλίνουσες πράξεις.²

Γ. Παραμέληση

Ως παραμέληση θεωρείται το φαινόμενο σύμφωνα με το οποίο η διατροφή, η ιατρική φροντίδα, η ένδυση, η στέγαση, η σχολική φοίτηση ή η παρακολούθηση που παρέχεται στο παιδί είναι έντονα ανεπαρκής ή ακατάλληλη σε βαθμό τέτοιο ώστε να παραβλέπεται ή να τίθεται σε

² Ινστιτούτο Υγείας του Παιδιού. Κακοποίηση - παραμέληση παιδιών. Οδηγός για επαγγελματίες. Αθήνα 1987.

σοβαρό κίνδυνο η υγεία και η ανάπτυξή του. Ένα παιδί είναι παραμελημένο εάν αφεθεί χωρίς φροντίδα για μακρά χρονικά διαστήματα ή εάν εγκαταλειφθεί.

Στα πλαίσια της παραμέλησης εντάσσεται και η ανεπάρκεια της αύξησης ή δυστροφία μη οργανικής αιτιολογίας. Λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών, αναφέρεται ως ξεχωριστή κατηγορία.

Δ. Σεξουαλική παραβίαση – Αιμομιξία

Σεξουαλική παραβίαση θεωρείται η συμμετοχή ή η έκθεση παιδιών και εφήβων σε πράξεις με σεξουαλικό περιεχόμενο υποκινούμενες από ενήλικα, συνήθως, που έχει σχέση φροντίδας ή οικειότητας με το παιδί, οι οποίες έχουν ως σκοπό τη σεξουαλική διέγερση ή/και ικανοποίηση του ενήλικα. Χαρακτηριστικά του φαινομένου είναι η ανηλικότητα του παιδιού, η σχέση εξάρτησης ή εμπιστοσύνης ανάμεσα στον ενήλικα και το παιδί, η έλλειψη συνειδητής κατανόησης της έννοιας και του περιεχομένου της πράξης αυτής, άρα και η έλλειψη συνειδητής συναίνεσης του παιδιού. Οι πράξεις αυτές παραβιάζουν όχι μόνο τον αιμομικτικό φραγμό, αλλά και τις γενικότερες αντιλήψεις της κοινωνίας σχετικά με τις οικογενειακές σχέσεις και τα όρια των οικογενειακών ρόλων.

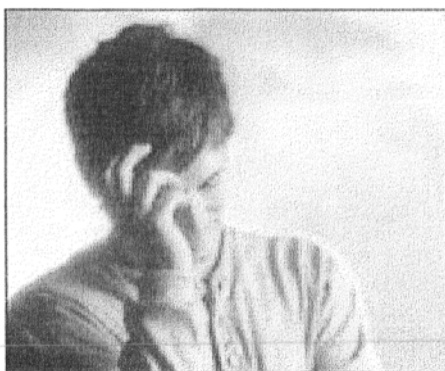
Η σεξουαλική παραβίαση εμπεριέχει διάφορες μορφές με ή χωρίς επαφή, από την έκθεση σε επίδειξη, τις θωπιές και τις ασελείς πράξεις, μέχρι το βιασμό και την αιμομιξία. Η παιδική πορνογραφία και η πορνεία δεν είναι παρά οι εμπορευματικές πλευρές αυτού του ζητήματος, οι οποίες αναφέρονται με τον όρο «σεξουαλική εκμετάλλευση».

Άλλες μορφές κακοποίησης ή παραμέλησης, είναι: ανεπάρκεια αύξησης / δυστροφία μη οργανικής αιτιολογίας, σύνδρομο Μυγκάουζεν δι' αντιπροσώπου, μη τυχαία δηλητηρίαση, σύνδρομο του αμέτοχου θεατή, παιδική εργασία και εκμετάλλευση, τελετουργική και σατανιστική κακοποίηση, κακοποίηση και παραμέληση παιδιών από το σύστημα και τους θεσμούς³.

³ Ινστιτούτο Υγείας του Παιδιού, Κακοποίηση – παραμέληση παιδιών, Οδηγός για επαγγελματίες, Αθήνα 1987.

1.3.ΠΑΙΔΟΦΙΛΙΑ

Παιδοφιλία είναι η ερωτική έλξη και οι ερωτικές δραστηριότητες ενός ενήλικα για παιδιά που δεν έχουν φτάσει ακόμα την ηλικία της εφηβείας. Όταν η έλξη αυτή οδηγεί σε ερωτική πράξη του ενήλικα μιλάμε πλέον για παιδεραστία. Ως σεξουαλική κακοποίηση ορίζεται η ερωτική επίθεση σε ένα παιδί.

1.3.1.Χαρακτηριστικά

Με τον όρο παιδοφιλία περιγράφουμε την διαταραχή που περιλαμβάνει έντονες και επαναλαμβανόμενες ερωτικές τάσεις και ερωτικές φαντασιώσεις ερωτικής δραστηριότητας για ένα παιδί που δεν έχει φτάσει ακόμα στην ηλικία της εφηβείας. Το αντικείμενο της ερωτικής έλξης για κάποιον με αυτή τη διαταραχή είναι πολύ συγκεκριμένο, π.χ. κορίτσια από 8 και 10 ετών. Η συμπεριφορά αυτή είναι χρόνια και συνεχίζεται για πολύ καιρό. Περίοδοι όμως υψηλού στρες αυξάνουν τη συμπεριφορά αυτή. Στο 90% των περιπτώσεων τα άτομα αυτά έχουν ερωτικές συνευρέσεις με παιδιά εντός και εκτός του οικογενειακού τους περιβάλλοντος. Τέλος τα άτομα αυτά συχνά αναφέρουν ότι είχαν κακοποιηθεί σεξουαλικά όταν ήταν παιδιά.⁴

Η παιδοφιλική συμπεριφορά μπορεί να πάρει ποικίλες μορφές συμπεριλαμβάνοντας επίδειξη γεννητικών οργάνων του ατόμου στο παιδί, φιλία, αγκαλιές στο παιδί με ερωτικό τρόπο, άγγιγμα των γεννητικών οργάνων του παιδιού, υποχρέωση του παιδιού να αγγίξει τα γεννητικά όργανα του ατόμου ή προσπάθεια για ερωτική πράξη ή ερωτική πράξη με το παιδί.

⁴ Εγκυκλοπαίδεια υγείας Care.

1.3.2. Σεξουαλική κακοποίηση

Αν και η παιδοφιλία αποτελεί διάπραξη σεξουαλικής κακοποίησης ενός παιδιού, όλοι εκείνοι που κακοποιούν σεξουαλικά παιδιά, δεν καλύπτουν απαραίτητα τα κριτήρια για διάγνωση παιδοφιλίας. Το άτομο που κακοποιεί σεξουαλικά ένα παιδί μπορεί να αναζητά ερωτική ικανοποίηση από εκείνο, μόνο και μόνο επειδή σε αυτό έχει εκείνη τη στιγμή πρόσβαση, και όχι λόγω της ερωτικής διέγερσης που προκαλεί το παιδί.

Αντίθετα με εκείνους που υποφέρουν από την διαταραχή της παιδοφιλίας, εκείνοι που κακοποιούν σεξουαλικά παιδιά δεν έλκονται ερωτικά μόνο από παιδιά αλλά και από οποιοδήποτε άλλο ερωτικό στόχο στον οποίο έχουν πρόσβαση. Η σεξουαλική κακοποίηση παιδιών περιλαμβάνει όχι μόνο τη σωματική επαφή, όπως άγγιγμα και συνουσία, αλλά και δραστηριότητες όπως η επίδειξη των γεννητικών οργάνων του θύματος και την πρόσκληση σε ερωτική δραστηριότητα⁵.

1.3.3. Παράγοντες κινδύνου

Τα χαρακτηριστικά των οικογενειών και των ατόμων που εμπλέκονται στη σεξουαλική κακοποίηση παιδιών ποικίλουν. Όμως τα θετά η υιοθετημένα παιδιά, τα παιδιά που ζουν σε ανάδοχες οικογένειες ή σε οικογένειες που βρίσκονται σε δικαστικές διαμάχες ή σε οικογένειες όπου ασκείται συχνά σωματική βία αποτελούν πληθυσμό υψηλού κινδύνου. Σε αυτές τις περιπτώσεις οι οικογενειακοί θεσμοί δεν είναι ισχυροί, τα παιδιά δεν εποπτεύονται επαρκώς, και το ενδιαφέρον των γονέων είναι εστιασμένο στις δικές τους επιδιώξεις και όχι στο συμφέρον των παιδιών⁶.

⁵ Εγκυκλοπαίδεια υγείας, Care.

⁶ Εγκυκλοπαίδεια υγείας, Care.

1.3.4.Συνέπειες

Οι συνέπειες της σεξουαλικής κακοποίησης στα παιδιά είναι βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες. Βραχυπρόθεσμα το παιδί μπορεί να επιδείξει έντονη ερωτική ενασχόληση, όπως ο δημόσιος αυνανισμός ή το έντονο ενδιαφέρον για τα γεννητικά όργανα και τα ερωτικά παιχνίδια. Ένα άλλο αποτέλεσμα της σεξουαλικής κακοποίησης είναι τα συχνά σωματικά παράπονα του παιδιού, οι εμετοί ή οι πονοκέφαλοι, τα οποία όμως δεν εξηγούνται από τις ιατρικές εξετάσεις.

Η σεξουαλική κακοποίηση κατά την παιδική ηλικία μπορεί να οδηγήσει στην κατάθλιψη, σε χαμηλή αυτοπεποίθηση, αλλά και σε ερωτικές δυσκολίες, όπως η αποφυγή της ερωτικής επαφής ή στην πορνεία⁷.

⁷ Εγκυκλοπαίδεια υγείας, Care.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΝΟΜΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ

2.1. Η ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Η Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού είναι ο πρώτος παγκόσμιος νομικά δεσμευτικός κώδικας για τα δικαιώματα που όλα τα παιδιά πρέπει να απολαμβάνουν. Θέτει στοιχειώδεις αρχές για την ευημερία των παιδιών στα διάφορα στάδια εξέλιξής τους και αποτελείται από 54 άρθρα. Η Σύμβαση ξεκίνησε με πρωτοβουλία της Πολωνικής Κυβέρνησης και της UNICEF, υιοθετήθηκε ομόφωνα από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ στις 20 Νοεμβρίου του 1989 και τέθηκε σε ισχύ το 1990. Μέχρι σήμερα έχει επικυρωθεί σχεδόν απ' όλες τις χώρες του κόσμου, ενώ στην Ελλάδα επικυρώθηκε το 1992.

Τα άρθρα που περιέχει η Σύμβαση μπορούν να ομαδοποιηθούν σε τέσσερις ευρύτερες κατηγορίες:

****Δικαιώματα επιβίωσης***

Καλύπτουν το δικαίωμα του παιδιού για ζωή και τις ανάγκες που είναι οι βασικές για την ύπαρξη του. Αυτά συμπεριλαμβάνουν ένα επαρκές επίπεδο διαβίωσης, στέγη, διατροφή και πρόσβαση σε ιατρικές υπηρεσίες.

****Δικαιώματα ανάπτυξης – εξέλιξης***

Συμπεριλαμβάνουν όλα όσα τα παιδιά χρειάζονται για να μπορέσουν να εκμεταλλευτούν στο έπακρο τις δυνατότητές τους. Για παράδειγμα το δικαίωμα της εκπαίδευσης, το παιχνίδι και η αναψυχή, οι πολιτιστικές εκδηλώσεις, η πρόσβαση σε πληροφορίες και η ελευθερία της σκέψης, της συνείδησης και της θρησκείας.

****Δικαιώματα συμμετοχής***

Επιτρέπουν στα παιδιά να παίζουν ενεργό ρόλο στις κοινωνίες και τα έθνη τους. Αυτά περιλαμβάνουν την ελευθερία να εκφράζουν γνώμη, να έχουν λόγο σε ζητήματα που αφορούν στη ζωή τους, να συμμετέχουν σε οργανώσεις και να συναθροίζονται ειρηνικά.

****Δικαιώματα προστασίας***

Απαιτούν τα παιδιά να προφυλάσσονται από κάθε είδους κακοποίηση, αμέλεια και εκμετάλλευση. Καλύπτουν θέματα όπως ειδική φροντίδα για προσφυγόπουλα, βασανιστήριο, κακοποίηση στο σωφρονιστικό σύστημα, ανάμειξη σε εμπόλεμες διαμάχες, εργασία ανηλίκων, χρήση ναρκωτικών και σεξουαλική εκμετάλλευση⁸.

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναλαμβάνουν την υποχρέωση (άρθρο 34) να προστατεύσουν το παιδί από κάθε μορφή σεξουαλικής εκμετάλλευσης και σεξουαλικής βίας. Για τον σκοπό αυτό, τα Κράτη, ειδικότερα, παίρνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα σε εθνικό, διμερές και πολυμερές επίπεδο για να εμποδίσουν:

α) Την παρακίνηση ή τον εξαναγκασμό των παιδιών σε παράνομη, σεξουαλική δραστηριότητα.

β) Την εκμετάλλευση των παιδιών για πορνεία ή για άλλες παράνομες σεξουαλικές δραστηριότητες.

γ) Την εκμετάλλευση των παιδιών για την παραγωγή θεαμάτων ή υλικού πορνογραφικού χαρακτήρα⁹.

2.2.ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Εκπρόσωποι 126 κρατών, οργανώσεων του ΟΗΕ και μη κυβερνητικών οργανισμών από ολόκληρο τον κόσμο, συγκεντρώθηκαν τον Αύγουστο του 1996 στη Στοκχόλμη για να πάρουν μέρος στο πρώτο παγκόσμιο συνέδριο για την σεξουαλική εκμετάλλευση των παιδιών. Το συνέδριο ενέκρινε μια γενικόλογη διακήρυξη κι ένα πρόγραμμα δράσης κατά της εκμετάλλευσης των παιδιών για εμπορικούς και σεξουαλικούς λόγους.

Αν και το τελικό κείμενο της διάσκεψης δεν έχει καμία νομική ισχύ, αποτελεί σημαντική δέσμευση για τις κυβερνήσεις που το υπέγραψαν, επειδή, όπως αναφέρεται σε αυτό, «το αργότερο ως το έτος 2000 θα

⁸ Η UNICEF στον κόσμο, Η σύμβαση για τα Δικαιώματα του παιδιού.

⁹ Κέντρο πληροφοριών του ΟΗΕ, Unicef, Σύμβαση για τα Δικαιώματα του παιδιού.

πρέπει όλες οι χώρες να έχουν έτοιμο το σχέδιο δράσης για την προστασία των παιδιών».

Πολλοί ομιλητές, έκαναν λόγο στο συνέδριο για τις κοινωνικοοικονομικές ανισότητες που σπρώχνουν τα παιδιά στην πορνεία, την πορνογραφία και άλλες μορφές εκμετάλλευσης. Ο υπουργός εξωτερικών του Βελγίου, Έρικ Ντέρικε, τόνισε ότι η σημερινή κατάσταση είναι αποτέλεσμα του υπερ-φιλελεύθερου οικονομικού μοντέλου που έχει επικρατήσει παντού, σύμφωνα με το οποίο «όλα είναι πιθανά και όλα μπορούν να αγοραστούν, ακόμα και το σώμα ενός παιδιού».

Με τη γνώμη του Βέλγου υπουργού συμφώνησαν ορισμένες χώρες, όπως η Κούβα, που εξέφρασαν τις επιφυλάξεις τους για τη διακήρυξη του συνεδρίου, επειδή δεν ασχολείται με τις θεμελιώδεις αιτίες του φαινομένου της εκμετάλλευσης των παιδιών, όπως η διεθνοποίηση της οικονομίας, η φτώχεια και ο άκρατος φιλελευθερισμός¹⁰.

2.3.ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Υποτίθεται πως η παιδική εκμετάλλευση έχει καταργηθεί από χρόνια. Αυτό προβλέπουν μια σειρά αποφάσεις του ΟΗΕ, όπως και η συμφωνία που υιοθέτησε ομόφωνα η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας, τον Ιούνιο του 1999 και υπογράφηκε από 174 χώρες. Η διεθνής αυτή συμφωνία, που δεν επιτρέπει τη συμμετοχή παιδιών στην πορνεία, χαιρετίστηκε τότε ως «γιγάντιο βήμα» κατά της παιδικής εργασίας¹¹.

2.4.ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών υιοθέτησε το καλοκαίρι του 2000 Προαιρετικό Πρωτόκολλο της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού σχετικό για την προστασία των παιδιών από σεξουαλική κακοποίηση και εκμετάλλευση.

Από τη στιγμή της υιοθέτησής του, κράτη αλλά και Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, συνεργάστηκαν ώστε να κάνουν γνωστό το

¹⁰ Τζιάννας Κων/νος. Η εκμετάλλευση της τριτοετής ηλικίας.

¹¹ Παιδιά σκλάβοι, Ριζοσπάσης, 21 Απριλίου 2001. σελ. 5.

νέο μέτρο και να προωθήσουν την επικύρωση και εφαρμογή του. Με αυτό τον τρόπο προσπαθούν να εξασφαλίσουν ότι θα αντιστραφεί η κατάσταση που αντιμετωπίζουν εκατοντάδες χιλιάδες παιδιά σε όλο τον κόσμο που πέφτουν θύματα κάθε μορφής εκμετάλλευσης.

Στο Προαιρετικό Πρωτόκολλο αυτό περιέχονται σημαντικές δεσμεύσεις για τα παιδιά κάτω των 18 ετών, ανάμεσα στις οποίες ποινικοποιούνται σοβαρές παραβιάσεις των δικαιωμάτων τους, όπως η πώληση, η παράνομη υιοθεσία, η παιδική πορνεία και πορνογραφία.

Ένα σύνολο 72 χωρών υπέγραψαν το Προαιρετικό Πρωτόκολλο για την εμπορία παιδιών και 3 το επικύρωσαν. Η Ελλάδα υπέγραψε το Πρωτόκολλο στις 7 Σεπτεμβρίου του 2000. Αν και ενθαρρυντικά όλα αυτά, είναι ξεκάθαρο ότι δεν επαρκούν. Απαιτούνται 10 επικυρώσεις από κράτη για το Προαιρετικό Πρωτόκολλο, ώστε αυτό να έλθει σε ισχύ και να έχει δεσμευτικό χαρακτήρα. Η UNICEF καλεί εκείνα τα κράτη που το έχουν ή δη υπογράψει να κινηθούν γρήγορα προς την επικύρωση του, καθιερώνοντας έτσι ένα καινούργιο επίπεδο στην προστασία των παιδιών. Επιπλέον παροτρύνονται τα κράτη που δεν το έχουν υπογράψει ακόμα να το κάνουν.

Μια πλατιά επικύρωση και αποδοχή του νέου αυτού μέτρου, θα είναι ένας προάγγελος του προγράμματος για τα παιδιά την επόμενη δεκαετία και παραπέρα, ενός προγράμματος που θα θεωρεί την προστασία τους από την κακοποίηση και την εκμετάλλευση, ως μη διαπραγματεύσιμα στοιχεία επάνω στα οποία μπορούμε και πρέπει να χτίσουμε¹².

2.5.ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΧΙΛΙΕΤΙΑΣ

Η Διακήρυξη της χιλιετίας του ΟΗΕ είναι ένα κείμενο- ορόσημο για το νέο αιώνα. Υιοθετήθηκε κατά τη Σύνοδο Κορυφής της χιλιετίας- που πραγματοποιήθηκε από τις 6 έως τις 8 Σεπτεμβρίου 2000 στη Νέα Υόρκη- και αντικατοπτρίζει τις ανησυχίες 147 αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων και συνολικά 191 Εθνών, που συμμετείχαν στη μεγαλύτερη συγκέντρωση ηγετών του κόσμου που έγινε ποτέ.

¹² Δελτίο τύπου, Unicef, Αθήνα 22 Ιουνίου 2001.

Στη Διακήρυξη οι ηγέτες του κόσμου αναφέρουν: «Δε θα είμαστε φειδωλοί στις προσπάθειές μας να εξασφαλίσουμε στα παιδιά κάθε βοήθεια και προστασία. Επομένως αποφασίζουμε να ενθαρρύνουμε την επικύρωση και πλήρη εφαρμογή της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού και του Προαιρετικού της Πρωτοκόλλου που αφορά την εμπορία παιδιών, την παιδική πορνεία και την παιδική πορνογραφία»¹³.

2.6.ΕΛΛΑΔΑ

Το 2002 κατατέθηκε και ψηφίστηκε στη Βουλή νομοσχέδιο για την πορνεία και την πορνογραφία. Το νομοσχέδιο το οποίο τιτλοφορείται «για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων και της πορνογραφίας ανηλίκων», μεταξύ άλλων προβλέπει την αύξηση ποινών και προστίμων για τα παραπάνω αδικήματα.

Με τις διατάξεις του νόμου τροποποιούνται ή συμπληρώνονται άρθρα του ισχύοντος ποινικού κώδικα, για θέματα που αφορούν την πορνεία, την εμπορία ανθρώπων και κυρίως την παιδική πορνεία και πορνογραφία, καθώς και γενικότερα τα λεγόμενα «εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας». Ειδικότερα, για τα αδικήματα της ασέλγειας, αποπλάνησης και βιασμού παιδιών προβλέπεται ποινή ισόβιας κάθειρξης. Για το αδίκημα της πορνογραφίας η ποινή κάθειρξης ορίζεται από 1 χρόνο έως 10 χρόνια και τα πρόστιμα από 10.000 μέχρι 50.000 ευρώ, ενώ τα ίδια ισχύουν και για το αδίκημα της μαστροπείας.

Τέλος, χαρακτηρίζονται ως «διευκόλυνση ακολασίας» και ορίζονται ως αδικήματα η δημοσίευση αγγελιών, εικόνων, μετάδοση ηλεκτρονικών μηνυμάτων και η χρήση αριθμών τηλεφωνικών συνδέσεων που αφορούν σε ασέλγεια με ανηλίκους¹⁴.

2.7.ΕΥΡΩΠΗ

Σκληρότερες ποινές, διεύρυνση του ορισμού «παιδικό πορνογραφικό υλικό» και εναρμόνιση των γενικών νομοθετικών πλαισίων μεταξύ των χωρών - μελών της Ε.Ε. προβλέπει, μεταξύ

¹³ Κέντρο Πληροφοριών του ΟΗΕ, Διακήρυξη της χιλιετίας.

¹⁴ Ριζοσπάστης. Κατατέθηκε νομοσχέδιο για την πορνεία και την πορνογραφία, Πέμπτη 25 Ιουλίου 2002, σελ. 10.

άλλων η εισηγητική έκθεση της ευρωβουλευτού του ΠΑΣΟΚ Άννας Καραμάνου, που ψηφίστηκε το καλοκαίρι του 2001 από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Επί μία ολόκληρη δεκαετία τα θεσμικά όργανα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αναζητούσαν τρόπο να εναρμονίσουν τις εθνικές νομοθεσίες των χωρών – μελών σε ένα ενιαίο νομοθετικό πλαίσιο που θα επαναπροσδιορίζει τις έννοιες της σεξουαλικής εκμετάλλευσης των παιδιών, της παραγωγής και της διακίνησης πορνογραφικού υλικού. Η νομοθεσία – πλαίσιο που προτείνει η έκθεση αποβλέπει εκτός των άλλων, και στην ενίσχυση της δικαστικής και αστυνομικής συνεργασίας.

Ο ορισμός της παιδικής πορνογραφίας έχει διευρυνθεί, πλέον, από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, «ώστε να μην υπάρχει εγκληματική μορφή αυτού του είδους που να ξεφύγει από την ποινική δίωξη». Έτσι ορίζονται σαφέστερα τα μέσα διακίνησης πορνογραφικού υλικού, συμπεριλαμβανομένου του Internet, όπου το φαινόμενο έχει λάβει ανησυχητικές διαστάσεις. Σύμφωνα με την τροποποίηση, ως παιδική πορνογραφία νοείται: «Κάθε οπτικοακουστικό υλικό, κείμενο και γραπτό υλικό, ανεξαρτήτως του είδους του, όπως φωτογραφίες, ψευδοφωτογραφίες, φιλμ, βιντεοταινίες, κινηματογραφικές ταινίες, σχέδια, δεδομένα ηλεκτρονικού, μηχανικού ή άλλου μέσου και

A) απεικονίζει παιδί, ή δημιουργεί την εντύπωση ότι το πρόσωπο που απεικονίζεται είναι παιδί, να συμμετέχει ή να παρίσταται σε καταφανώς σεξουαλική πράξη.

B) Έχει ως κύριο χαρακτηριστικό την επίδειξη των γεννητικών οργάνων ή της ηβικής χώρας του παιδιού για σεξουαλικό σκοπό».¹⁵

Επίσης, παιδική πορνογραφία, θεωρείται «κάθε οπτικοακουστικό υλικό που έχει σκοπό την παρότρυνση, υποβολή και υποκίνηση σε πράξεις παιδεραστίας και την προβολή ή παροχή πληροφοριών σχετικά με παιδί, τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν για το σκοπό της σεξουαλικής εκμετάλλευσης».

¹⁵ Ρίζοσπάστης, Κατατέθηκε νομοσχέδιο για την πορνεία και την πορνογραφία, Πέμπτη 25 Ιουλίου 2002

Παιδί, σύμφωνα με την έκθεση, θεωρείται οποιοσδήποτε άνθρωπος, αγόρι ή κορίτσι, κάτω των 18 ετών. Μία ακόμη νομική καινοτομία που προβλέπεται είναι ότι η απόδοση ποινών αφορά όχι μόνο τους εγκληματίες, αλλά και τα φυσικά πρόσωπα που έχουν την ευθύνη για την επιμέλεια των παιδιών, γονείς, κηδεμόνες, καθηγητές και άλλοι.

Αφορά επίσης και τα νομικά πρόσωπα, στα οποία συμπεριλαμβάνονται εταιρίες παροχής υπηρεσιών Internet που «όφειλαν να διαμορφώσουν μηχανισμούς προστασίας». Τα μέτρα περιλαμβάνουν ακόμη την αντιμετώπιση του σεξουαλικού τουρισμού και την τιμωρία των δραστών με βάση το Δίκαιο της χώρας τους και όχι αυτής που επισκέπτονται, την προστασία των θυμάτων και των μαρτύρων, καθώς και τη δημιουργία ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων με ανθρώπους που έχουν διαπράξει ανάλογα αδικήματα σε συνεργασία της Europol και της Interpol, κάτι που προσκρούει στις επιτροπές προστασίας προσωπικών δεδομένων¹⁶.

2.8.ΑΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ

Ορισμένες χώρες έχουν αρχίσει να διώκουν τα εγκλήματα που σχετίζονται με τη σεξουαλική εκμετάλλευση ανηλίκων. Να μερικές από αυτές:

ΙΤΑΛΙΑ. Υπάρχει νομοσχέδιο που προβλέπει την ποινή φυλάκισης από έξι μέχρι δώδεκα χρόνια και από 5 μέχρι 50 εκατομμύρια δραχμές πρόστιμο για όποιον προωθεί, ευνοεί ή εκμεταλλεύεται την παιδική πορνεία. Ανάλογες ποινές προβλέπονται και για όποιον χρησιμοποιεί τα παιδιά στην παραγωγή πορνογραφικού υλικού. Πολλοί βουλευτές ζητούν την επιβολή ποινών και για όσους κατέχουν τέτοιου είδους πορνογραφικό υλικό καθώς και για εκείνους που μεταβαίνουν στο εξωτερικό με οργανωμένα ταξίδια που τους προσφέρουν ανήλικα παιδιά για να ικανοποιούν τις ανώμαλες σεξουαλικές ορέξεις τους. Οι όψεις αυτές του προβλήματος

¹⁶ Ελευθεροτυπία. Κυριακόπουλος Κώστας, Σκληραίνει η ευρωνομοθεσία για την σεξουαλική εκμετάλλευση των παιδιών, 19 Ιουνίου 2001.

προσκρούουν ωστόσο στις αντιρρήσεις εκείνων που βλέπουν στα μέτρα αυτά τον περιορισμό της ατομικής ελευθερίας. Αλλά η ελευθερία αυτή δεν μπορεί λένε οι υποστηρικτές των αυστηρότερων μέτρων – να πληρώνεται από τα αθώα παιδάκια¹⁷.

ΑΥΣΤΡΙΑ. Το 1994 απαγόρευσε τη διακίνηση πορνογραφικού υλικού με παιδιά.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ. Το 1995 απαγορεύεται η έκδοση, η διανομή και η κατοχή πορνογραφικού υλικού στο οποίο απεικονίζονται παιδιά ηλικίας κάτω των 16 ετών.

Η.Π.Α. Η κατοχή πορνογραφικού υλικού με παιδιά είναι παράνομη. Νόμος του 1994 επιτρέπει τη δίωξη ατόμων που παράγουν τέτοιο υλικό σε άλλες χώρες, αν πρόκειται να το διοχετεύσουν στις Η.Π.Α. και καθιστά παράνομα τα ταξίδια που γίνονται με πρόθεση τη σεξουαλική συνεύρεση με ανηλίκους.

ΒΡΑΖΙΛΙΑ. Το 1990 ψηφίστηκε νόμος που κάνει λόγο για την πλήρη προστασία των παιδιών και των εφήβων. (Τώρα πως δικαιολογείται κρατικές ομάδες ενόπλων να περιφέρονται στους δρόμους και να δολοφονούν αδέσποτα παιδιά, όχι σκυλιά, είναι άλλο θέμα).

ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ. Το 1992 η ενηλικότητα για γάμο ανέβηκε από τα 12 στα 16 χρόνια. Παράλληλα απαγορεύτηκε η εκμετάλλευση και η διακίνηση ανηλίκων παιδιών.

ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ. Νόμος του 1992 κηρύσσει παράνομη την παιδική πορνεία, τη διακίνηση παιδιών, τα άσεμνα θεάματα και έντυπα. Προβλέπει επίσης τη δημιουργία ενός προγράμματος για την προστασία των παιδιών από τη σεξουαλική εκμετάλλευση.

¹⁷ Δουλέμποροι ανηλίκων, Αυγή.

ΤΑΪΛΑΝΔΗ. Η Ταϊλανδική Κυβέρνηση, τα τελευταία χρόνια, έχει θεσπίσει αυστηρούς νόμους για την πάταξη της πορνείας, με έμφαση στην παιδική πορνεία. Η ποινή για όποιον εκμεταλλεύεται σεξουαλικά παιδιά (είτε ντόπιος είτε ξένος) είναι 20 χρόνια φυλάκιση. Υπό την αιγίδα της βασιλικής οικογένειας υπάρχει πρόγραμμα συγκέντρωσης αυτών των παιδιών για να επανενταχθούν κοινωνικά¹⁸.

¹⁸ Τζώνας Κων/νος, Η εκμετάλλευση της τριμηνιαίας ηλικίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ ΣΕΞΟΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

3.1. ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ

Ο σεξοτουρισμός είναι πλέον μια κραταιά βιομηχανία. Τα τσάρτερ του σεξ έχουν αγαπημένους προορισμούς: Μπανγκόκ, Πουκέτ και Πατάγια στην Ταϊλάνδη – Μανίλα, Πουέρτο Γκαλέρα και Ολονγκάπο στις Φιλιππίνες, Μπαλί, Τζακάρτα, Σουραμπάγια στην Ινδονησία, Αβάνα και Βαραντέρο στην Κούβα, Βομβάη, Μαντράς και Νέο Δελχί στην Ινδία, Ριο Ντε Τζανέιρο και Σάο Πάολο στη Βραζιλία, Σρι Λάνκα και πολλά άλλα μέρη. Παιδιά γίνονται θύματα των χωρών εξαγωγής σεξοτουρισμού. Επιβήτορες τουρίστες από Γερμανία, Αυστρία, Αμερική, Καναδά, Αυστραλία, Ιαπωνία και όχι μόνο ανοίγουν το μενού του σεξοτουρισμού και διαλέγουν παιδικό σεξ.¹⁹

Η Σρι Λάνκα είναι από τις χώρες υποδοχής τουριστών για αγοραίο έρωτα και πολλοί εξ' αυτών αναζητούν τον «παιδικό σεξοπαράδεισο». Σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία από τον υπεύθυνο της οργάνωσης για τα δικαιώματα των παιδιών της Σρι Λάνκα, Μαουρίν Σενεβιράντε, οι τουρίστες στη χώρα αυτή εκμεταλλεύονται σεξουαλικά περίπου 30.000 παιδιά (τα περισσότερα ηλικίας 6-14 ετών), το 80% των οποίων είναι αγόρια. Οι σεξοτουρίστες στην πλειονότητα τους προέρχονται από Γερμανία, Σουηδία, Γαλλία και Αυστραλία. Ανάλογα προβλήματα με αυτό της μαζικής παιδικής πορνείας στη Σρι Λάνκα υφίσταται επίσης στις χώρες του νότιου ημισφαιρίου, συμπεριλαμβανομένης της Κένυας, της Γκόας (Ινδία), της Δομικανής Δημοκρατίας, του Βιετνάμ και της Καμπότζης.

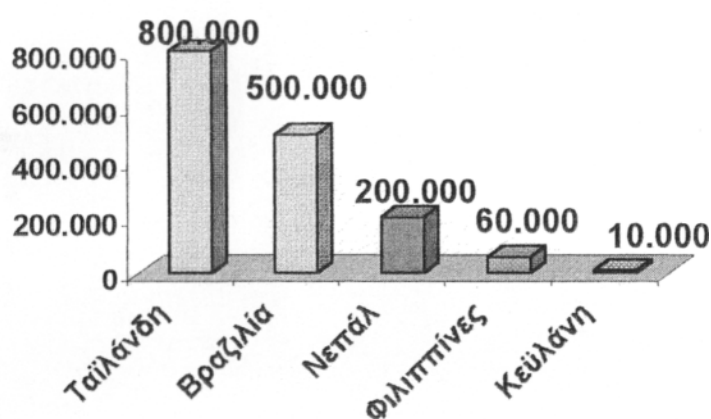
Η ελλιπής νομοθεσία προσφέρει ελάχιστη προστασία στα παιδιά, τα οποία φοβούνται να καταγγείλουν τον βιασμό τους γιατί υπάρχουν μεγάλες πιθανότητες να κατηγορηθούν ως εγκληματίες. Για το λόγο αυτό πολλοί «σεξοτουρίστες» επιλέγουν την Αφρική για τα ταξίδια τους. Η άγνοια των κατοίκων για το AIDS, αυξάνουν τον κίνδυνο. Άγνοια έχουν και οι τουρίστες που φτάνουν στις χώρες αυτές γιατί πιστεύουν ότι η σεξουαλική επαφή με μικρά παιδιά, αγόρια και κορίτσια, μειώνει τις πιθανότητες μόλυνσης από AIDS ή άλλα αφροδίσια νοσήματα.

¹⁹ Μπίτσικα Παναγιώτα, Ο μπαμπάς λείπει σε ταξίδι για ... σεξ, 20 Σεπτεμβρίου 1998.

3.2.ΕΥΡΩΠΗ

Τον χορό του σεξουαλικού τουρισμού προς Τρίτες χώρες τον σέρνει με γοργά βήματα η Ευρώπη. Σε συζήτηση της ολομέλειας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις Βρυξέλλες το 1998 έγινε μια διαπίστωση που συγκλόνισε τους πάντες. Ένα εκατομμύριο παιδιά προστίθενται κάθε χρόνο στη λίστα με τα θύματα του σεξουαλικού τουρισμού και της οργανωμένης πορνείας! Είναι χαρακτηριστικό ότι, όπως αναφέρθηκε στο Συνέδριο ενάντια στη σεξουαλική εκμετάλλευση ανηλίκων για εμπορικούς σκοπούς, στη Στοκχόλμη, το 1996, τα παιδιά – θύματα σεξουαλικής εκμετάλλευσης υπολογίστηκαν σε 800.000 στην Ταϊλάνδη, 500.000 στη Βραζιλία, 200.000 στο Νεπάλ, 60.000 στις Φιλιππίνες, 10.000 στην Κεϋλάνη.

Σεξουαλική εκμετάλλευση για εμπορικούς σκοπούς

Αξίζει να σημειωθεί ότι το 20% των Ιταλών τουριστών έχει για προορισμό τις ασιατικές και νοτιοαμερικάνικες χώρες όπου ανθεί η πορνεία ανηλίκων.²⁰

Ήδη ένα ειδικό βίντεο που χρηματοδοτήθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση για την ευαισθητοποίηση των ταξιδιών σχετικά με την παιδική πορνεία και το σεξοτουρισμό θα το δείχνουν η Lufthansa και η Air France στις πτήσεις τους προς Αμερική, Ασία και Αφρική. Στόχο είναι η προβολή του από όλες τις Ευρωπαϊκές Αεροπορικές Εταιρίες.

Σύμφωνα με αποτελέσματα έρευνας για τον σεξουαλικό τουρισμό με θύματα παιδιά που έγινε από το «Ευρωβαρόμετρο» σε όλα τα κράτη

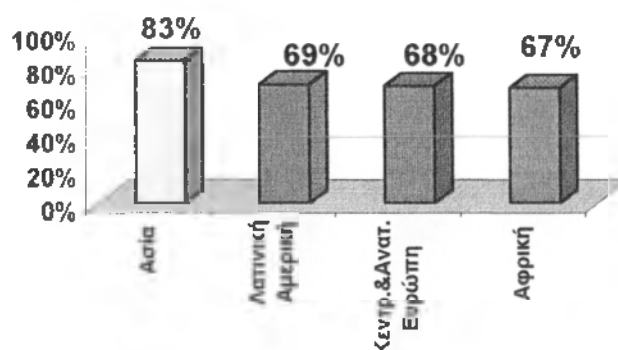
²⁰ Μπίτσικα Παναγιώτα. Ο μπαμπάς λείπει σε ταξίδι για ... σεξ, 20 Σεπτεμβρίου 1998.

μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (από 7 Απριλίου ως και 27 Μαΐου 1998) για λογαριασμό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Το 85% των Ευρωπαίων είναι ευαισθητοποιημένο γύρω από το φαινόμενο αυτό, το 63% πιστεύουν ότι είναι ευρέως διαδεδομένο και το 55% ότι εξακολουθεί να αναπτύσσεται σε παγκόσμιο επίπεδο.

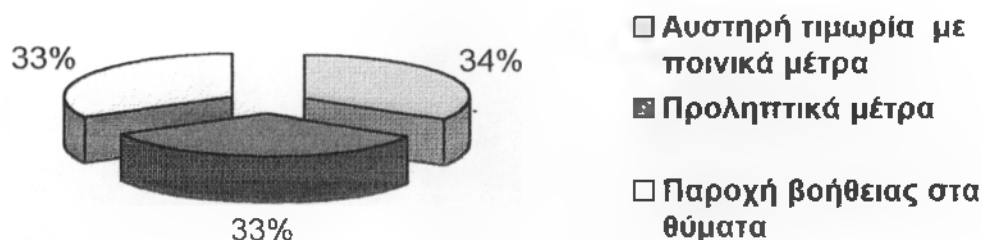
Και οι Ευρωπαίοι δέχονται ότι το φαινόμενο αφορά και τα κράτη – μέλη της Ένωσης, πιστεύουν ότι είναι σε έξαρση στην Ασία (το 83%), στη Λατινική Αμερική (το 69%), στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη (το 68%) και στην Αφρική (το 67%).

Το φαινόμενο είναι σε έξαρση

Κατά τους Ευρωπαίους, ο σεξουαλικός τουρισμός με θύματα παιδιά οφείλεται στην φτώχεια, στην παιδεραστία, στο διεθνές σωματεμπόριο παιδιών και στην κοινωνική περιθωριοποίηση. Για την καταπολέμηση του φαινομένου προτιμούν την αυστηρή τιμωρία με ποινικά μέτρα (34%) και τα προληπτικά μέτρα (33%), ενώ μόνο το 33% προτιμά την παροχή βοήθειας στα θύματα.

Για την καταπολέμηση του φαινομένου προτιμούν:

Δεν είναι διόλου εύκολο να συνθέσει κάποιος μια ενιαία εικόνα του «σεξοτουρίστα», καθώς τα άτομα αυτά δεν αποτελούν ομοιογενή ομάδα. Σύμφωνα με έρευνες διεθνών οργανισμών κατά της σεξουαλικής εκμετάλλευσης που αφορά και παιδιά, εμφανίζονται τουρίστες που δηλώνουν ότι «ικανοποιούν βιολογική και συναισθηματική ανάγκη για σεξουαλική διέξοδο και φυσική επαφή», «έχουν την αίσθηση της συντροφικότητας με άντρες συναδέλφους ή φίλους στις εξερευνήσεις τους», «ενισχύουν τον ανδρισμό τους, νιώθοντας αληθινά αρσενικά», «ικανοποιούν την τάση να κάνουν αμαρτωλές πράξεις ή και να ασκήσουν σεξουαλική εξουσία σε ανίσχυρα άτομα»...²¹

3.3.ΕΛΛΑΔΑ

Η Ελλάδα όπως και πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποτελεί μια δεξαμενή τουριστών με προορισμό το σεξ, που όμως δεν έχει πάρει οργανωμένη μορφή γιατί σύμφωνα με ταξιδιωτικό πράκτορα, «οι Έλληνες φυλάνε τα νώτα τους και προσέχουν να κρατούν τις προθέσεις τους αλλά και τον τρόπο που τις διοχετεύουν μυστικούς. Δεν υπάρχουν οργανωμένα γραφεία που προτείνουν μέρη για σεξοτουρισμό, ενώ όσοι επιθυμούν ροζ περιπέτειες στις διακοπές ξεκινούν ενημερωμένοι από διεθνείς τουριστικούς οδηγούς ή απευθυνόμενοι σε γραφεία του εξωτερικού που κάνουν "love tours"».²²

Η χώρα μας συμπεριλαμβάνεται στους ταξιδιωτικούς οδηγούς που ειδικεύονται σε ταξίδια με προορισμό το σεξ. Η *Sex Travel Information Service*, με καταχώριση σε διεύθυνση του Internet, περιλαμβάνει και τη χώρα μας στις 76 που προτείνει για σεξουαλικό ταξίδι. Ο «Διεθνής οδηγός νυχτερινής ζωής» (*World Night Life Guide*) δίνει όλες τις χρήσιμες πληροφορίες για καυτά γούστα εν Ελλάδι. Περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με το που και πώς να έχετε μεγάλες ερωτικές περιπέτειες.

²¹ Μπίτσικα Παναγιώτα, Ο μπαμπάς λείπει σε ταξίδι για ... σεξ, 1998.

²² Μπίτσικα Παναγιώτα, Ο μπαμπάς λείπει σε ταξίδι για ... σεξ, 1998.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗ ΠΟΡΝΕΙΑ

4.1.ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Στο φαινόμενο της σεξουαλικής εκμετάλλευσης ανηλίκων και ανεπίσημων μεταναστών στο κέντρο της Αθήνας αναφέρθηκε ο επίκουρος καθηγητής Κοινωνιολογίας κ. Ιορδάνης Ψημμένος. Τα αποτελέσματα της επιστημονικής έρευνας είναι και σ' αυτήν την περίπτωση πενιχρά, ωστόσο δίνουν μια συνοπτική εικόνα της όλης κατάστασης. Η έρευνα πραγματοποιήθηκε από το 1991 έως το 1995 ανάμεσα σε δέκα ανηλίκους μετανάστες από τους οποίους ο μεγαλύτερος ήταν 14 ετών και ενέχονταν σε κυκλώματα πορνείας. Σε ποσοστό 100% η συμμετοχή τους σε αυτά ήταν αποτέλεσμα βίαιης συμπεριφοράς και έγινε με την απειλή ή την καταστροφή εγγράφων (διαβατήρια κ.α.) ενώ σε όλες τις περιπτώσεις το κέρδος για τον προαγωγό ήταν αντιστρόφως ανάλογο με την ηλικία του παιδιού.

Εκτός από 1-2 περιπτώσεις, τα παιδιά ανήκουν σε αναπτυσσόμενο οικογενειακό δίκτυο, ενώ η πρόσβαση τους στις αρχές ήταν απαγορευτική καθώς συνοδεύονταν από μεσάζοντα²³.

4.2.ΑΛΛΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ

Στο χρονικό διάστημα 1997-1998 υπολογίζεται ότι περίπου 6.000 ανήλικα κορίτσια από την Αλβανία αναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν στην Ελλάδα και την Ιταλία, ενώ τα περισσότερα από αυτά κατέληξαν στην πορνεία²⁴.

Σύμφωνα με στοιχεία του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, πολλά από τα παιδιά αυτά, που πέφτουν θύματα εκμετάλλευσης στην Αλβανία, διοχετεύονται και στην Ελλάδα. Χαρακτηριστικό είναι ότι περίπου 4.000 ανήλικα κορίτσια εργάζονται σαν πόρνες στη χώρα μας, ενώ έχουν αναφερθεί περισσότερα από 300 περιστατικά σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών μέσα στο 2.000²⁵.

²³ Λοζαρίδου Ειρήνη, Ζοφερή η πραγματικότητα της σεξουαλικής κακοποίησης των παιδιών, Αυγή.

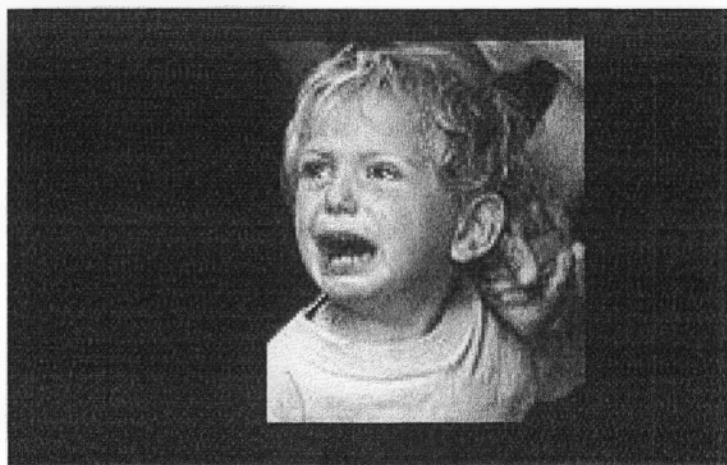
²⁴ Σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών και παιδοφιλία στο Internet, Ίδρυμα για το παιδί και την οικογένεια.

²⁵ Καταπολέμηση των δικαιωμάτων των παιδιών, 12 Απριλίου 2002.

4.3.ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΔΙΗΜΕΡΙΔΑ

«Η εμπλοκή αστυνομικών και άλλων δημοσίων λειτουργών, άμεσα ή έμμεσα, σε κυκλώματα δουλεμπορίας δείχνει την ευθύνη που έχουν Αστυνομία και Διοίκηση»²⁶, τονίστηκε σε επιστημονική διημερίδα το χειμώνα του 2000 που έγινε στο Νοσοκομείο Παίδων «Αγία Σοφία». Τη διημερίδα είχαν οργανώσει η Παιδοψυχιατρική Κλινική της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, το Νοσοκομείο Παίδων και η Ελληνική Εταιρία Ψυχικής Υγιεινής και Νευροψυχιατρικής του Παιδιού. Θέμα του συνεδρίου: «Μετανάστευση – Παλιννόστηση: Ψυχοκοινωνική υγεία και προσαρμογή παιδιών και εφήβων».

Συγκλονιστικά τα στοιχεία που ακούστηκαν, ιδιαίτερα σ' ότι αφορά την επαιτεία, αλλά και την εξαναγκαστική πορνεία ανηλίκων παιδιών, κοριτσιών και αγοριών. «Σήμερα σ' όλες τις χώρες της Ε.Ε., αλλά και στην Ελλάδα εκτυλίσσεται η ίδια τραγωδία με θύματα μικρά παιδιά», τόνισε η οικονομολόγος – δημοσιογράφος Ήρα Έμκε- Πουλοπούλου, που έχει κάνει μια μακρόχρονη σχετική έρευνα, βασισμένη σε μια μεγάλη βιβλιογραφία ελληνική και ξένη.

²⁶ Ξένου – Βενάρδου Αλίκη, Επαιτεία και σεξουαλική εκμετάλλευση για τα παιδιά των μεταναστών. Ριζοσπάστης, Κυριακή 17 Δεκεμβρίου 2000, σελ. 31.

Χιλιάδες παιδιά – θύματα στον τόπο μας, που έχει καταντήσει διεθνές σταυροδρόμι εμπορίου παιδιών, που επαιτούν ή γίνονται αντικείμενα σωματεμπορίας. «Έλληνες επιχειρηματίες» από τη Βόρεια Ελλάδα που πήγαν να κάνουν επενδύσεις στη Βουλγαρία επέλεξαν τον κερδοφόρο αυτό τομέα, κατήγγειλε η ομιλήτρια. Ένα ολόκληρο κύκλωμα καλύπτει σαν αράχνη την Ελλάδα – και οι μαστροποί ανήκουν σε πολλά είδη απατεώνων και εγκληματιών: μαφιόζοι, βαποράκια, προστάτες, «συνοδοί», εκβιαστές, απατεώνες – ακόμα και δολοφόνοι. Όσον αφορά την εμπορία παιδιών, ο μεσολαβητής μπορεί να είναι ένας πράκτορας, που αγοράζει παιδιά σε χωριά και τα μεταφέρει σε μικρές ή μεγάλες πόλεις. Όσο πιο μικρή είναι η ηλικία τους, τόσο πιο ακριβά πωλούνται.

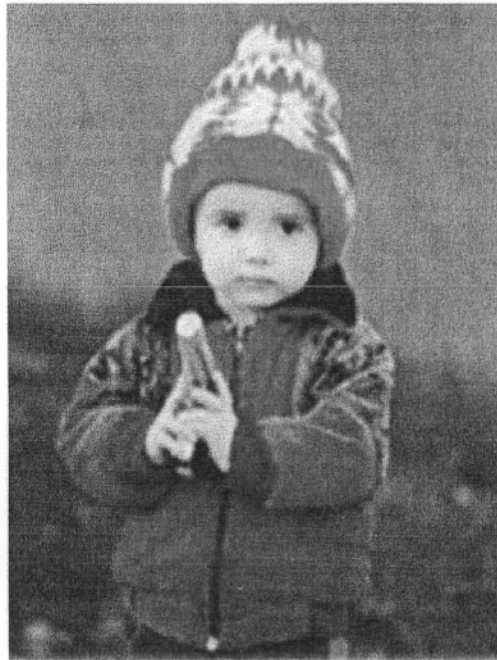
4.3.1.Βαλκανικό κέντρο σωματεμπορίας

Μετά τον πόλεμο στο Κόσοβο, πολλαπλασιάστηκαν τα δίκτυα πορνείας στην Ευρώπη. Όπως αποκάλυψε η ομιλήτρια, μικρά κορίτσια, που εκπορνεύονταν στην Ολλανδία σε «βιτρίνες», βρέθηκαν με πλαστά ελληνικά διαβατήρια, χωρίς να είναι ελληνίδες και έδειχναν ότι είναι, τάχα 18 χρονών, ενώ ήταν 14-15. Στη βουλγαρική πόλη Σαντάνσκι, κοντά στα ελληνικά σύνορα, βρίσκεται το βαλκανικό κέντρο σωματεμπορίας, από όπου διοχετεύονται σε Ελλάδα και Κύπρο με νόμιμους και παράνομους τρόπους κορίτσια από Βουλγαρία, Ουκρανία, Ρωσία, Ρουμανία, Μολδαβία και Αλβανία. Προέρχονται είτε από διαλυμένες οικογένειες είτε από ορφανοτροφεία, τα οποία έναντι αδράς αμοιβής δίνουν κορίτσια 10-12 χρονών για υιοθεσία σε καθηγητές χορού, που έχουν σχολές θεάτρου ή μπαλέτου. Η διαφθορά της αστυνομίας και της διοίκησης στις χώρες προέλευσης βοηθά τους μαστροπούς με διάφορους τρόπους. Όσα κορίτσια είχαν το θάρρος να μιλήσουν για τις εμπειρίες τους, έκαναν λόγο για βασανιστήρια και ακρωτηριασμούς από τους προστάτες τους.²⁷

Ακόμα και οι γονείς φοβούνται να μιλήσουν, για να μη σκοτώσουν τα άλλα παιδιά τους οι δουλέμποροι, που έχουν τρελά κέρδη: Υπολογίζεται ότι για κάθε εκατομμύριο που επενδύεται στην είσοδο και εκμετάλλευση μιας ξένης κοπέλας, ο εκμεταλλευτής κερδίζει 27

²⁷ Ξένου – Βενάρδου Αλίκη, Επαιτεία και σεξουαλική εκμετάλλευση για τα παιδιά των μεταναστών, Ριζοσπάστης, Κυριακή 17 Δεκεμβρίου 2000.

εκατομμύρια! Τα θύματα συχνά «δουλεύουν» από το πρωί μέχρι τις δύο τα μεσάνυχτα και υποχρεώνονται να δέχονται μέχρι κι πενήντα πελάτες την ημέρα. Μετακινούνται διαδοχικά σε άλλα μέρη της πόλης, όπου μένουν ή της Ελλάδας- συνήθως εκεί όπου υπάρχουν διασυνδέσεις με διεφθαρμένους αστυνομικούς, ώστε να δρουν οι σωματέμποροι ανενόχλητοι. Η παιδική πορνεία με αγόρια και η παιδεραστία είναι δύο αδικήματα που καλύπτονται και δεν καταγγέλλονται.²⁸

4.3.2. Ευθύνες διοικούντων

Και εδώ ερχόμαστε στις ευθύνες των διοικούντων: «Σ' όλες τις χώρες της Ε.Ε., τονίζει η Ήρα Έμκε- Πουλοπούλου, το κράτος διώκει τα θύματα και αθώνει τους θύτες. Παιδιά απελαύνονται ή κλείνονται σε ιδρύματα με τους γνωστούς κινδύνους, μαστροποί αθώνονται λόγω αμφιβολιών, την πορνεία με ανήλικες τη γνωρίζουν όλοι, αλλά δεν την καταγγέλλουν...»

Δημόσιοι υπάλληλοι χρηματίζονται από τους μαστροπούς για την έκδοση αδειών παραμονής, γιατροί κάνουν εκτρώσεις, ιδιοκτήτες νοικιάζουν διαμερίσματα για «μασάζ», γείτονες γνωρίζουν, αλλά δεν

²⁸ Ξένου – Βενάρδου Αλίκη. Επαιτεία και σεξουαλική εκμετάλλευση για τα παιδιά των μεταναστών, Ριζοσπάστης, 2000

καταγγέλλουν την εκμετάλλευση ανηλίκων. Οι δράστες είναι, στη συντριπτική τους πλειοψηφία, Έλληνες. Η εμπλοκή μερικών αστυνομικών και άλλων δημοσίων λειτουργών, άμεσα ή έμμεσα, σε κυκλώματα δουλεμπορίας δείχνει την ευθύνη, που έχουν η Αστυνομία και η Διοίκηση.

4.3.3.Μέτρα

Η κατάσταση – κατέληξε η ομιλήτρια – απαιτεί επείγοντα μέτρα. Ανάμεσα σε άλλα:²⁹

- Η παιδική πορνογραφία να τιμωρείται ως κακούργημα και να ποινικοποιηθεί η κατοχή υλικού.
- Κατάσχεση κερδών και βαρύτατα πρόστιμα για τους μαστροπούς.
- Αντίδραση στις «ροζ αγγελίες» και τα μέσα που τις προωθούν.
- Προστασία των μαρτύρων κατά των σωματεμπόρων.
- Να σταματήσει η τακτική της άμεσης απέλασης των θυμάτων, γιατί έτσι εξαφανίζονται τα αποδεικτικά στοιχεία.
- Μέτρα ενημέρωσης και προστασίας των θυμάτων, ανάπτυξη υποδομής και συμπαράσταση σ' όσα καταφέρνουν να ξεφύγουν από τα κυκλώματα. Χορήγηση ειδικής άδειας παραμονής, όταν συνεργάζονται με τις αρχές κατά των σωματεμπόρων και όχι απέλαση χωρίς ενδιαφέρον για το τι θα απογίνουν...

Αυτά είναι, βέβαια μερικά από τα πιο επείγοντα μέτρα που πρότεινε η επιστήμονας. Όμως το πρόβλημα είναι βαθύτερο και ανάγεται στις αιτίες, που γεννάνε την πορνεία και την εξάπλωσή της. Η ίδια το επισήμανε: «Ανησυχία, είπε, προκαλεί το γεγονός ότι οι κοινωνίες των χωρών προέλευσης, διέλευσης και υποδοχής ανέχονται το σύγχρονο σκλαβοπάζαρο με την βοήθεια διεφθαρμένων αστυνομικών, υπαλλήλων, ακόμα και πολιτικών, ενώ τα κράτη

²⁹ Ξένου – Βενάρδου Αλίκη, Επαιτεία και σεξουαλική εκμετάλλευση για τα παιδιά των μεταναστών, Ριζοσπάστης, Κυριακή 17 Δεκεμβρίου 2000

υπογράφουν συμβάσεις – ευχολόγια, καταδικάζοντάς το. Για πόσο καιρό ο «πολιτισμένος κόσμος» θα ανέχεται αυτή τη μορφή σύγχρονης δουλείας, από την οποία πλουτίζει η νέα μαφία στις χώρες προέλευσης και υποδοχής;»

«Πολιτισμένος κόσμος», στον οποίο ανήκει και η χώρα μας βέβαια ... όλα αυτά δίνουν το μέτρο και αποκαλύπτουν τη φρικιαστική εικόνα του «ελεύθερου κόσμου» μας, αυτής της «γης της επαγγελίας», που αναζητούν οι απελπισμένοι μετανάστες...

4.4.ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΑΣΘΕΝΕΙΕΣ

Πολλά από τα κορίτσια με πιστοποιητικά υγείας τα οποία δείχνουν ότι έχουν περάσει από τεστ για AIDS και είναι αρνητικές στον ιό HIV είναι στην πραγματικότητα φορείς του ιού ή ακόμα και ασθενείς³⁰. Επειδή το σεξ χωρίς προφυλακτικό τους αποφέρει περισσότερα κέρδη, αναγκάζονται να το κάνουν όταν η ζήτηση τους πέφτει ή όταν καταλάβουν ότι η ούτως ή άλλως εφήμερη θέση τους κινδυνεύει από μια άλλη νεότερη γυναίκα.

Το AIDS δεν είναι η μόνη επιδημία που απειλεί τα παιδιά αυτά. Η ηπατίτιδα Β θερίζει, καθώς επίσης και η φυματίωση. Η σύφιλη έχει πάρει διαστάσεις επιδημίας. Επίσης στοιχεία αναφέρουν ότι το 95% από τα παιδιά που εκπορνεύονται στον δρόμο πάσχει από την ασθένεια αυτή. Όσο πιο μικρά είναι τόσο πιο δύσκολο είναι για αυτά να επιβάλλουν στους πελάτες ή στους εκμεταλλευτές τους τη χρήση προφυλακτικών.

Ιδιαίτερα τα κορίτσια από την Αλβανία αναγκάζονται να προσπαθούν να χτυπήσουν υψηλότερες τιμές παρέχοντας τη δυνατότητα για σεξ χωρίς προφυλάξεις.

Η κακή διατροφή είναι ένα από τα λιγότερο σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζουν αυτά τα παιδιά.

³⁰ Δ.Π. Γαλιάνης – Ν. Καραγιάννης, Η πορνεία των οπαλών ονύχων, Βήμα, 15 Νοεμβρίου 1998.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ

5.1.INTERNET

Τα πιο αισχρά κυκλώματα παιδικής πορνείας κρύβονται στο Internet, πίσω από κρυπτογραφημένες διευθύνσεις και κωδικούς που γνωρίζουν μόνο εκείνοι που πληρώνουν αδρά.

Πορνογραφικά sites, περισσότερα από 40.000, με ανήλικους πρωταγωνιστές, λειτουργούν ως «κλαμπ παιδεραστών», με έδρα και εφιαλτήριο τον κυβερνοχώρο. Πουλούν φωτογραφίες και βίντεο, σύμφωνα με πρόσφατες εκτιμήσεις κάθε χρόνο στον κόσμο κυκλοφορούν 280 εκατομμύρια πορνογραφικές βιντεοκασέτες με ανήλικα. Ενώ διοργανώνουν ακόμη και ταξίδια σε «εξωτικούς προορισμούς», σε χώρες όπως η Ιαπωνία ή η Ταϊλάνδη, και αναλαμβάνουν να εκπληρώσουν ακόμη και τις πιο διαστροφικές επιθυμίες των πελατών τους.³¹

Οι ηλεκτρονικές επιχειρήσεις παιδικής πορνείας δεν βρίσκονται καταχωρημένες επίσημα στο δίκτυο. Σε εκείνες που πουλάνε «μαλακό πορνό» μπορεί να φτάσει κανείς μέσω άλλων ηλεκτρονικών σελίδων ερωτικού περιεχομένου. Στις πιο «σκληρές» σελίδες ανήλικης πορνείας του δικτύου όμως, φτάνουν μόνο εκείνοι που γνωρίζουν καλά τα σκοτεινά μονοπάτια.

Οι κωδικοποιημένες διευθύνσεις ανακοινώνονται ιδιωτικά, μέσω e-mail, ενώ οι παράνομες υπηρεσίες που προσφέρονται, διαφημίζονται μέσα από διάφορα «news groups» (ομάδες συζήτησης), που καλύπτονται πίσω από παραπλανητικούς τίτλους και ενδιαφέροντα (ταξίδια, τέχνες, μουσική, αθλητισμός). Οι μηχανές αναζήτησης σπάνια θα καταδείξουν κάποιο site που «ειδικεύεται» στην παιδική πορνογραφία άλλωστε οι νόμοι που τα απαγορεύουν ψηφίστηκαν πια στις ΗΠΑ, ενώ αντίστοιχη νομοθεσία αναμένεται να εφαρμοστεί σε λίγο καιρό και στην Ευρώπη.

³¹ Σταμάτη Λαμπρινή, Ηλεκτρονικά κλαμπ παιδεραστών, Νέα, 28 Απριλίου 1999.

5.2.ΕΙΔΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Επιτροπές δεοντολογίας που τάσσονται κατά της παιδικής πορνείας στο Internet έχουν συσταθεί σε ολόκληρη την Ευρώπη και την Ελλάδα. «Νομοθεσία ειδική δεν υπάρχει ακόμη, όμως πρόκειται για αδίκημα που προβλέπεται στον Ποινικό Κώδικα και αντιμετωπίζεται ανάλογα», επισημαίνει ο κ. Γιώργος Μαργαρίτης, πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Χρηστών Internet (ΕΕΧΙ). Ο ίδιος θεωρεί πως αυτού του είδους η κακή χρήση του δικτύου ξεπερνά κατά πολύ τα «επιτρεπτά όρια». «Είναι άλλο πράγμα η «αθώα» πορνογραφία που προσφέρεται ως ψυχαγωγία στις σελίδες του δικτύου, κι άλλο το κομμάτι της παιδικής πορνογραφίας, που μέσω του Internet, συνδέεται με οργανωμένα κυκλώματα, με την εκμετάλλευση ανθρώπων και ομάδων και εν τέλει με την παιδική πορνεία και το εμπόριο λευκής σαρκός. Το δίκτυο, ως ένα βαθμό, προσφέρει ασφάλεια, ενώ μια σειρά από νέες τεχνολογίες καθιστούν δύσκολο να ανιχνευθεί η έδρα των συγκεκριμένων σελίδων. Χωρίς αυτό να σημαίνει πως δεν θα μπορέσουν κάποτε να εξαρθρωθούν αυτές οι σπείρες».³²

Τους επιχειρηματίες του Internet όμως δεν τους αγγίζουν ούτε οι κυρώσεις που προβλέπει η νομοθεσία ούτε οι εκτεταμένοι έλεγχοι που γίνονται στις ΗΠΑ και στην Ευρώπη. Εκμεταλλεύονται παιδιά, επτά, δέκα, δώδεκα το πολύ δεκαεπτά χρονών πωλούν τις γυμνές φωτογραφίες τους έναντι κάποιας δεκάδων δολαρίων, για να διαπραγματευτούν, αργότερα, μυστικά και με απόλυτη προφύλαξη, την τιμή για την σάρκα τους.

Στις φωτογραφίες που φιγουράρουν ως «δόλωμα» για να αποκτήσει νέους «συνδρομητές» το δίκτυο των παιδεραστών, τα παιδιά φαίνονται να χαμογελούν. Το «προϊόν» για το απάνθρωπο αυτό εμπόριο του κυβερνοχώρου προέρχεται κυρίως από τη Ρωσία, τις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, την Ιαπωνία, την Ταϊλάνδη, την Κορέα και τις Φιλιππίνες.

Η «καταγωγή» διαφημίζεται από τους εμπόρους της παιδικής σαρκός όπως επίσης προβάλλεται και η ηλικία των παιδιών, και μάλιστα ανά «κατηγορία», προκειμένου να στοχεύσουν σε κοινό με συγκεκριμένα ενδιαφέροντα.

³² Σταμάτη Λαμπρινή, Ηλεκτρονικά κλαμπ παιδεραστών, Νέα, 28 Απριλίου 1999.

Η σκοτεινή πλευρά στην τεχνολογία του δικτύου είναι ικανή να επιτείνει και να εξαπλώσει τις πιο σαθρές όψεις της κοινωνίας.

«Ζούμε στην εποχή της παγκοσμιοποίησης των πάντων και, ανάμεσα σε όλα, μπορούμε πια να μιλάμε και για τη διεθνοποίηση της παιδικής πορνείας» θα πει η ψυχολόγος Μαριέττα Ρήγα- Πεπελάση.³³

Το πρόσωπο της ανήλικης πορνείας δεν το αλλάζει η ηλεκτρονική της διάσταση. Εκείνο που αλλάζει είναι η εξάπλωση του φαινομένου και αυτό, όπως εκτιμά η κ. Πεπελάση, οφείλεται στο γεγονός ότι το δίκτυο είναι ένας ιδανικός χώρος, για να περάσει κανείς από το πραγματικό στο φανταστικό, από έναν κόσμο με κανόνες ηθικής και νόμους σε έναν άλλον, όπου όλα επιτρέπονται, όπου δεν υπάρχει έλεγχος. Ο χρήστης του δικτύου, που αναζητά την παιδική πορνογραφία, τις περισσότερες φορές ζει μια φαντασίωση. Ανοίγει τον υπολογιστή του, αφήνει μακριά την ταυτότητά του ή ακόμα και τις ηθικές του αξίες και δημιουργεί έναν άλλο χώρο, ένα θεατρικό περιβάλλον μέσα στο οποίο λειτουργεί ελεύθερα. Εκεί, μπορεί να βγάλει στην επιφάνεια τις σεξουαλικές του παρεκκλίσεις, χωρίς κανείς αν του ασκεί κριτική, χωρίς να αντιμετωπίσει τον κίνδυνο να συλληφθεί ή να κατηγορηθεί».

³³ Σταμάτη Λαμπρινή, Ηλεκτρονικά κλαμπ παιδεραστών, Νέα, 28 Απριλίου 1999.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ ΠΑΙΔΟΦΙΛΙΑ

6.1.ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΑΙΔΟΦΙΛΙΑΣ

Η παιδεραστία, η σεξουαλική παρενόχληση και η κακοποίηση των μικρών παιδιών, είναι από τα απεχθέστερα, τα πιο ζοφερά εγκλήματα. Οι εκτιμήσεις των ειδικών αλλά κυρίως η απόλυτη αλήθεια των στατιστικών δεδομένων καταδεικνύουν ότι και στη χώρα μας τα παιδιά «δεινοπαθούν» στα χέρια των μεγάλων. Μπορεί βεβαίως να μην είμαστε Ταϊλάνδη ή Βέλγιο, αλλά οι σεξουαλικές κακοποιήσεις και οι παρενοχλήσεις δεν είναι ούτε λίγες ούτε αποκυήματα φαντασίας. Θα σοκάρει ίσως πολλούς το στατιστικό δεδομένο (η έρευνα έγινε από το Ινστιτούτο Υγείας του Παιδιού) ότι το 15% των αγοριών και το 11% των κοριτσιών έχουν δεχτεί σεξουαλική παρενόχληση ή και κακοποίηση ακόμη, στα τρυφερά χρόνια της παιδικής ηλικίας τους.³⁴

Η αθωότητα των παιδιών δοκιμάζεται σκληρά από τις προβληματικές προσωπικότητες των ενηλίκων και εκείνο ίσως που εντυπωσιάζει αλλά είναι έτσι αποτελεί μια πραγματικότητα:

Τα παιδιά κακοποιούνται σεξουαλικά από πρόσωπα του περιβάλλοντός τους! Το 75% των δραστών για παιδεραστία (ή παιδοφιλία, όπως είναι ο πλέον δόκιμος όρος) είναι άτομα συγγενικά στο παιδί ή άλλα που έχουν άμεση σχέση μαζί του. Καθηγητές, δάσκαλοι, άνθρωποι που έχουν σχέση με τις δραστηριότητες ενός παιδιού (αθλητικές, χόμπι, χορός, ξένες γλώσσες) ανήκουν στις ομάδες «υψηλού κινδύνου».

Οι παιδεραστές άλλωστε, αυτό λένε τα δεδομένα της στατιστικής, επιλέγουν επαγγέλματα και δραστηριότητες που θα τους φέρουν κοντά στα παιδιά, κοντά στα θύματά τους.

Μόνο το 25% των παιδεραστών επιλέγουν τα θύματά τους τυχαία, χωρίς να σχετίζονται μαζί τους. Μόνο δηλαδή ένας στους τέσσερις απ' όσους παραβιάζουν την πόρτα της ψυχής ενός μικρού παιδιού και κακοποιούν το κορμί του είναι πρόσωπο άγνωστο σ' αυτό. Αποδεικνύεται λοιπόν ότι είναι μύθος το ότι τα παιδιά κινδυνεύουν μόνο

³⁴ Μάνδρου Ιωάννα. Οι βιαστές των παιδιών είναι εδώ, Βήμα, 18 Ιανουαρίου 1998.

έξω από το σπίτι, ότι στο περιβάλλον τους είναι πάντα ασφαλή. Το αντίθετο μάλιστα. Τα παιδιά φαίνεται πως είναι ευάλωτα παντού. Ανυπεράσπιστα και αθώα, αν οι μεγάλοι, εκείνοι που έχουν την ευθύνη της επιμέλειάς τους, δεν φροντίζουν ή δεν θέλουν να αναλάβουν τον ρόλο της προστατευτικής ομπρέλας και της υπεράσπισής τους.

Τα παιδιά αποτελούν μια πληθυσμιακή και κοινωνική κατηγορία τόσο ευάλωτη, μια κατηγορία υψηλού κινδύνου θυματοποίησης, θυματοποίησης σωματικής, ψυχικής, σεξουαλικής, ακόμη και εργασιακής. Και αν πριν από λίγα χρόνια στη χώρα μας τουλάχιστον γινόταν λόγος για κινήματα απελευθέρωσης και υπεράσπισης κοινωνικών ομάδων που μειονεκτούσαν, στην Αμερική και σε όλη την Ευρώπη από χρόνια το κίνημα του παρόντος και του μέλλοντος είναι εκείνο που αγγίζει και αναλύεται με τα προβλήματα της προστασίας των εκατομμυρίων παιδιών σε όλο τον κόσμο που έκθετα αντιμετωπίζουν τη ζωή και δοκιμάζουν τους κινδύνους της.³⁵

Το παιδί δυστυχώς και στη χώρα μας δεν έχει φωνή, δεν ακούγεται ως υποκείμενο δικαιωμάτων, τα οποία μόνο τυπικά απολαμβάνει και όχι ουσιαστικά. Ένας πολίτης λοιπόν βουβός και απροστάτευτος. Φτερό στον άνεμο μιας εποχής και παράγει, δημιουργεί προσωπικότητες προβληματικές και ανώριμες οι οποίες δεν μπορούν να ελέγξουν τη σεξουαλικότητα τους, να διακρίνουν την αθωότητα και την εμπειρία, να σεβαστούν τον ανίσχυρο, τον άνθρωπο που ακόμη κάνει τα πρώτα του βήματα στη στράτα της ζωής.

Ποιο το προφίλ του παιδοφιλικού, εκείνου που σεξουαλικά παρενοχλεί και κακοποιεί ανηλίκους; Ανήκει σε συγκεκριμένα κοινωνικά στρώματα; Είναι αμόρφωτος; Η απάντηση των ειδικών, που επιβεβαιώνεται από όλες τις έρευνες (και στη χώρα μας), είναι αρνητική. Ο παιδεραστής ανήκει σε όλα τα κοινωνικά στρώματα! Το φαινόμενο της σεξουαλικής παρενόχλησης και κακοποίησης των παιδιών είναι διαταξικό! Ούτε η κοινωνική θέση ούτε η μόρφωση ούτε τα χρήματα και ο πλούτος, η καλλιέργεια ή η μιζέρια και η φτώχεια παίζουν ρόλο σ' αυτή την απεχθή εγκληματική δράση. Αντίθετα με τις κακοποιήσεις των παιδιών (ξυλοδαρμούς και κακομεταχείριση) που εμφανίζονται συνήθως

³⁵ Μάνδρου Ιωάννα, Οι βιαστές των παιδιών είναι εδώ, Βήμα, 18 Ιανουαρίου 1998.

σε οικογένειες οι οποίες ανήκουν σε κατώτερα οικονομικά στρώματα, οι σεξουαλικές κακοποιήσεις δεν γνωρίζουν τάξεις.

Παιδοφιλικοί υπάρχουν παντού. Και αυτό γιατί στο έγκλημα αυτό η προσωπικότητα του ενήλικου παίζει τον πρώτο και τον τελευταίο ρόλο. Είναι προσωπικότητες που δεν έχουν ομαλή ψυχολογική ανάπτυξη. Το προφίλ του παιδεραστή σύμφωνα με έρευνα του Ινστιτούτου Υγείας του Παιδιού: Οι δράστες της σεξουαλικής παρενόχλησης και κακοποίησης των παιδιών προέρχονται από όλες τις κοινωνικές τάξεις, θρησκείες και επαγγέλματα. Συχνά εξασκούν κάποιο επάγγελμα που τους επιτρέπει να βρίσκονται σε επαφή με τα παιδιά (δάσκαλοι, γυμναστές, υπεύθυνοι λεσχών ή ομάδων). Σχεδόν πάντα έχουν δικά τους παιδιά. Αναζητούν τα θύματα τους στο οικογενειακό τους περιβάλλον και μερικές φορές σεξουαλικά παρενοχλούν ή κακοποιούν τα δικά τους παιδιά!³⁶

Η αιμομιξία άλλωστε είναι η πιο ακραία, η πιο αποκρουστική μορφή της παιδεραστίας. Ένα έγκλημα που σοκάρει αλλά δυστυχώς υπάρχει και οι διαστάσεις του φαινομένου μόνο ασήμαντες δεν είναι. Ένα έγκλημα το οποίο ανήκει στα βαρύτερα της σκοτεινής, της αθέατης, όπως λένε οι ειδικοί, εγκληματικότητας, αλλά που πάντα «είναι εδώ» και πάντα καλύπτεται από τη σιωπή των θυμάτων, την επιβολή των θυτών και την εγκληματική ανοχή των γυναικών που θέλουν να πιστεύουν ότι ο ρόλος της μάνας είναι αυτονόητος.

6.2.ΕΥΡΩΠΗ

Αν στην αρχαία Αθήνα η παιδεραστία είχε ταυτιστεί απόλυτα με τη μαθητεία και τη γνώση, στον σύγχρονο κόσμο, τρία χρόνια αφότου ο τροχός της Ιστορίας γύρισε στην τρίτη χιλιετία, τα παιδιά όπου γης δεινοπαθούν από τις στρεβλές, τις ανώριμες προσωπικότητες των μεγάλων. Η σεξουαλική παρενόχληση, κακοποίηση και εκμετάλλευση των παιδιών θα καταγραφεί, είναι σίγουρο, ως στοιχείο γενικότερης πολιτισμικής παρακμής της εποχής μας, καθώς οι διαστάσεις του φαινομένου μοιάζουν διεθνώς με χιονοστιβάδα, που η κίνηση της δεν μπορεί να ελεγχθεί.³⁷

³⁶ Μάνδρου Ιωάννα, Οι βιαστές των παιδιών είναι εδώ, Βήμα, 18 Ιανουαρίου 1998.

³⁷ Μάνδρου Ιωάννα, Οι βιαστές των παιδιών είναι εδώ, Βήμα, 18 Ιανουαρίου 1998.

Στη Βρετανία έρευνες αποδεικνύουν πως ένα στα οκτώ κορίτσια και ένα στα δώδεκα αγόρια έχουν πέσει θύματα σεξουαλικής κακοποίησης! Μόνο στην Ευρώπη η Ιντερπόλ έχει καταγράψει 30.000 παιδεραστές, ενώ στον Τρίτο Κόσμο δεν μπορεί να γίνει λόγος για σεξουαλική κακοποίηση αλλά για βιομηχανία εκμετάλλευσης παιδιών και οργανωμένο έγκλημα, που αποκομίζει δισεκατομμύρια δολάρια από την παιδική πορνεία.

Το φαινόμενο της παιδεραστίας έχει τεράστιες διαστάσεις και παίρνει διάφορες μορφές. Χιλιάδες συνδέονται μέσω του Internet. Στις ηλεκτρονικές θυρίδες χιλιάδων Ευρωπαίων φτάνει υλικό για παιδιά ανά τον κόσμο που προσφέρονται για λίγα δολάρια. Η διεθνής κοινότητα προσπαθεί να λάβει μέτρα. Στην Καλιφόρνια έφτασαν στο σημείο να ψηφίσουν νόμο για τον χημικό ευνουχισμό των παιδεραστών.

6.3.ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΘΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΘΥΤΩΝ

Τι είναι εκείνο που σπάει τις ενοχές, τις αναστολές και τον έλεγχο της συνείδησης για να φτάσει ένας ενήλικος να περάσει το όριο του «νορμάλ» και να μπει στο «κλαμπ» των παιδεραστών, των παιδόφιλων ή των αιμομικτών;³⁸

Η μη ομαλή ψυχολογική ανάπτυξη της προσωπικότητάς τους, η εικόνα που έχουν για τον εαυτό τους, οι παιδικές συναισθηματικές ανάγκες τους, ο χαμηλός βαθμός αυτοεκτίμησης, η αδεξιότητα στις κοινωνικές σχέσεις με τους ενήλικους, οι ορμονικές διαταραχές που επηρεάζουν τη σεξουαλικότητα τους, οι εσωτερικές συγκρούσεις για το πρόσωπο της μητέρας τους και οι φόβοι του ευνουχισμού, ο μη αποτελεσματικός έλεγχος των ενστίκτων τους σε συνδυασμό με διάφορες ψυχώσεις και τη χρήση οιοπνεύματος αποτελούν τους κυριότερους αιτιολογικούς παράγοντες της παιδοφιλικής και κατ' επέκταση αιμομικτικής συμπεριφοράς, σύμφωνα με την κυρία Βάσω Αρντινοπούλου, καθηγήτρια Ψυχολογίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο.

Και ενώ η σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών, ακόμη και νεογέννητο αναφέρεται ως θύμα (!) αποτελεί μια σκληρή πραγματικότητα του σήμερα, η πολιτεία, το επίσημο κράτος δεν έχει

³⁸ Μάνδρου Ιωάννα. Οι βιαστές των παιδιών είναι εδώ, Βήμα, 18 Ιανουαρίου 1998.

λάβει κανένα θεσμικό ή άλλο μέτρο για να προστατεύσει τα παιδιά. Σε άλλες χώρες μηχανισμοί φορέων και υπηρεσιών ασχολούνται με την προστασία του παιδιού και την αποκάλυψη εγκληματικών δραστηριοτήτων που τα εκθέτουν σε κινδύνους. Στη χώρα μας όλα αυτά είναι «ψιλά γράμματα». Άγνωστες διαδικασίες που κανένας αρμόδιος ποτέ δεν σκέφτηκε ούτε προβληματίστηκε γι' αυτές. Στην Αμερική, π.χ., σε υποθέσεις παιδερασίας ή σεξουαλικής παρενόχλησης οι καταθέσεις των παιδιών πάντα βιντεοσκοπούνται. Για να μην αναγκάζονται τα παιδάκια να λένε τα ίδια και τα ίδια στις ανακριτικές και δικαστικές αρχές και να ζουν και να ξαναζούν τον εφιάλτη μιας τραγικής εμπειρίας.³⁹

Στις ανακρίσεις και στις δίκες ομάδες ειδικών επιστημόνων αναλαμβάνουν την ψυχολογική υποστήριξη των θυμάτων και οι δικαστές αλλά και οι αστυνομικοί είναι ειδικά εκπαιδευμένοι για να διεκπεραιώσουν τέτοιου είδους υποθέσεις. Εδώ, η λέξη «τίποτε» αποδίδει την πραγματικότητα.

Η ψυχική ταλαιπωρία των θυμάτων αλλά και ο φόβος του στιγματισμού αποτελούν άλλωστε τους σοβαρότερους παράγοντες για να καλύπτουν πέπλα σιωπής μια εγκληματική δραστηριότητα που όλα δείχνουν (στατιστικές και εκτιμήσεις επιστημόνων) ότι έχει διαστάσεις και τάση αυξητική στη χώρα μας. Εκείνοι που θα τολμούσαν να καταγγείλουν, να σπάσουν τον νόμο της σιωπής και να ξεπεράσουν την ντροπή των θυμάτων είναι βέβαιο ότι θα αντιμετωπίσουν μια κοινωνία (αλλά και τις αρμόδιες αρχές) με ματιά καχύποπτη και πορνολάγνα. «Τα παιδιά λένε ψέματα» είναι η μόνιμη απάντηση εκείνων που κατηγορούνται για παντός είδους σεξουαλικές κακοποιήσεις. Τα παιδιά όμως, υποστηρίζουν οι ειδικοί, λένε πάντα την αλήθεια. Το 95% των θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης καταγγέλλουν πραγματικά γεγονότα. Αυτό αποδεικνύουν οι έρευνες. Ποτέ τα παιδιά δεν φαντασιώνονται σεξουαλικές περιπέτειες ούτε αναφέρονται σε αυτές αν δεν τις είχαν ζήσει.

Ενδεικτικά για την κατάσταση που επικρατεί στη χώρα μας τα στοιχεία που κατατέθηκαν στο Παγκόσμιο Συνέδριο της Στοκχόλμης για το 1995 από τον κ. Ι. Τσιάντη: 238 παιδιά ηλικίας από 13 ως 18 χρονών ήταν θύματα σεξουαλικής κακοποίησης σε ένα χρόνο, το 1995. Τόσες οι

³⁹ Μάνδρου Ιωάννα, Οι βιαστές των παιδιών είναι εδώ, Βήμα, 18 Ιανουαρίου 1998.

υποθέσεις που απασχόλησαν αστυνομία και δικαστήρια. Ο πραγματικός αριθμός πολύ μεγαλύτερος και άγνωστος. Και η τάση αυξητική, με τα χιλιάδες παιδιά των λαθρομεταναστών στο δρόμο για ένα κομμάτι ψωμί. Τα εκατοντάδες παιδιά που εκδίδονται για να ζήσουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ ΕΣΟΔΑ ΤΗΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ

7.1.ΓΕΝΙΚΑ

Η πορνεία στις χώρες της Νοτιανατολικής Ασίας βρίσκεται σε τόσο μεγάλη και ταχεία άνθηση ώστε, σύμφωνα με σχετική αναφορά που συνέταξε ο ΟΗΕ, είναι ένας από τους τομείς που απασχολεί όλο και περισσότερα άτομα και μάλιστα με πολλά κέρδη.

Τα έσοδα από την πορνεία κυμαίνονται από 2% ως 14% του ΑΕΠ στις χώρες Ινδονησία, Μαλαισία, Φιλιππίνες και Ταϊλάνδη, σύμφωνα με τη Διεθνή Οργάνωση Εργαζομένων. Ιδιαίτερη αναφορά κάνει ο ΟΗΕ στην παιδική πορνεία, για την περιστολή της οποίας προτείνει και λήψη μέτρων. Η πορνεία στα ανήλικα παιδιά αυξάνεται όσο αυξάνεται η φτώχεια και η ανεργία. Μάλιστα η ίδια αναφορά του ΟΗΕ συνιστά στις κυβερνήσεις και την κατάρτιση στρατηγικής για την περιστολή και της πορνείας των ενηλίκων ατόμων. Σύμφωνα με τα στοιχεία στην Ταϊλάνδη υπάρχουν 200.000 έως 300.000 γυναίκες που επιδίδονται στην πορνεία τόσο σε μεγάλες όσο και σε μικρές πόλεις.

Τα έσοδα με τα οποία ζουν τις οικογένειές τους στην επαρχία ανέρχονται συνολικά σε 300 εκατομμύρια δολάρια ετησίως.⁴⁰

Από το 1993 ως το 1995 τα ετήσια έσοδα από την πορνεία στην Ταϊλάνδη ανέρχονται σε 22,5 ως 27 δισεκατομμύρια δολάρια. Στην Ινδονησία τα ετήσια έσοδα των δραστηριοτήτων της πορνείας εκτιμώνται σε 1,2 ως 3,3 δισεκατομμύρια δολάρια αντιπροσωπεύοντας το 0,8% ως το 2,4% του ΑΕΠ.

Η εφημερίδα *Times of India* επικαλούμενη αξιωματούχο του Κέντρου Αφύπνισης για την Παιδική Εργασία αναφέρει ότι η παιδική πορνεία είναι μια από τις μεγαλύτερες βιομηχανίες στη χώρα και αποφέρει περίπου 400 δισεκατομμύρια ρουπίες ετησίως στους αδίστακτους εμπόρους⁴¹.

⁴⁰ Όταν το ΑΕΠ αυξάνεται από την πορνεία, Έκθεση του ΟΗΕ, 30 Αυγούστου 1998.

⁴¹ Τσερεζόλε Ελένη, Ματιές, Αυγή.

Ο τζίρος από τα κυκλώματα σωματεμπορίας στην Ελλάδα ανέρχεται σε πολλά δισεκατομμύρια δραχμές κάθε χρόνο⁴².

Η εκμετάλλευση της ανθρώπινης ύπαρξης δικαίως χαρακτηρίζεται ως μια από τις πιο κερδοφόρες εγκληματικές επιχειρήσεις- 7 δισεκατομμύρια ευρώ ο παγκόσμιος τζίρος για το 2000⁴³.

⁴² Δ.Π. Γαλάνης – Ν. Καραγιάννης, Η πορνεία των οπαλών ονύχων, Βήμα, 15 Νοεμβρίου 1998.

⁴³ Β. ΦΩΤ., Όλοι μαζί, Ελευθεροτυπία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΩΟ

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ

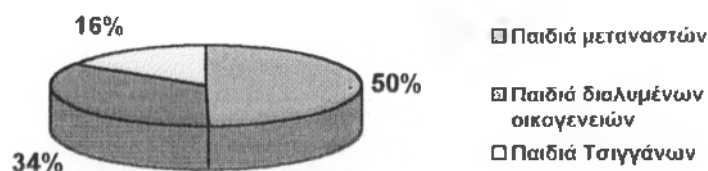
8.1.ΕΛΛΑΔΑ

Σύμφωνα με έρευνα που πραγματοποιήθηκε στην Ελλάδα το 1995 σε σύνολο 84 σωματικά και σεξουαλικά κακοποιημένων παιδιών το 7% είχε υποστεί σεξουαλική παρενόχληση μέσα στους κόλπους της οικογένειας, το 4,5% στη συνέχεια εξωθήθηκε στην πορνεία⁴⁴.

Βάσει σχετικής έρευνας που πραγματοποίησε το Πάντειο Πανεπιστήμιο στο διάστημα Σεπτεμβρίου 1995- Μάρτιος 1997 οδηγήθηκαν στην πορνεία 2.900 κορίτσια και αγόρια ηλικίας 10-17 ετών. Μάλιστα, στις ηλικίες 15-17 ετών ο αριθμός των κοριτσιών που εξωθούνται στην πορνεία είναι πέντε φορές μεγαλύτερος από τον αντίστοιχο των αγοριών⁴⁵.

Σύμφωνα με έρευνα της UNICEF, η παιδική εκμετάλλευση είναι μια έννοια που συνδέεται στη χώρα μας με την παιδική εργασία, αλλά και την παιδική πορνεία. Όσοι από τους ερωτηθέντες γνωρίζουν θύματα παιδικής εκμετάλλευσης, οι μισοί (49,2%) αναφέρθηκαν σε περιστατικά παιδικής εργασίας, το 33,8% σε περιστατικά πορνείας και το 15,4% σε άλλες μορφές εκμετάλλευσης. Ως πιο ευάλωτα στην παιδική εργασία θεωρούνται τα παιδιά των μεταναστών και προσφύγων (50%), ακολουθούν τα παιδιά διαλυμένων οικογενειών (34%) και τέλος αναφέρονται τα παιδιά Τσιγγάνων (16%)⁴⁶.

Ποιο ευάλωτα στην παιδική εργασία θεωρούνται τα:

⁴⁴ Λοζαρίδου Εμψήνη, Ζοφερή η πραγματικότητα της σεξουαλικής κακοποίησης των παιδιών, Αυγή.

⁴⁵ Στούμπος Δημήτρης, Ευχολόγια για το άλλο μισό του ουρανού, Αυγή.

⁴⁶ Τσοιγκράνη Μπέρρυ, Ο καταταλισμός σημαδεύει τα παιδιά όλου του κόσμου!, Ριζοσπάστης, Τρίτη 25 Δεκεμβρίου 2001, σελ. 16.

Σύγχρονη μορφή σκλαβιάς χαρακτήρισε το φαινόμενο της παιδικής πορνείας η παιδοψυχίατρος Βασιλική Χατζάρα, συνδέοντας το με τη φτώχεια ή τις κοινωνικές ανισότητες. Τα παιδιά που δεν έχουν ψυχολογική υποστήριξη, είναι παραμελημένα ή σωματικά και σεξουαλικά κακοποιημένα καταλήγουν στην πορνεία ακόμα και σε ποσοστό 27%. Σύμφωνα με στοιχεία μελέτης, σε 200 πόρνες, το 78% είχαν ξεκινήσει την δραστηριότητά τους από την εφηβεία, ενώ το 61% είχαν κακοποιηθεί σεξουαλικά ως παιδιά. Επιπλέον, σε άλλη έρευνα ανάμεσα σε 197 παιδιά για τα οποία ζητήθηκε προστασία από την Εισαγγελία το 2,8% ήταν άψυχο «εμπόρευμα» για σεξουαλική εκμετάλλευση, το 5 % των παιδιών διέτρεχαν σοβαρό κίνδυνο για τη ζωή τους, ενώ τα υπόλοιπα ήταν συστηματικά παραμελημένα ή σεξουαλικά κακοποιημένα.⁴⁷

8.2. ΛΟΝΔΙΝΟ

Η αστυνομία του Λονδίνου ανακοίνωσε ότι, μόνο το 1996 πιάστηκαν 281 κορίτσια κάτω των 14 ετών, οι οποίες εκδίδονταν, ενώ τα τελευταία χρόνια έχουν πιαστεί ακόμα και δεκάχρονα και δωδεκάχρονα κορίτσια. Τα νεαρά ανήλικα αυτά κορίτσια, συνήθως βρίσκονται να πουλάνε το κορμί τους στους δρόμους των μεγαλουπόλεων, επειδή το σκάνε από τα σπίτια τους. Πάρα πολλές μάλιστα από αυτές τις κοπέλες κακοποιούνται σεξουαλικά, στα σπίτια τους. Από τη στιγμή όμως που βρίσκονται ολομόναχες στον κόσμο, η πορεία τους είναι περίπου προδιαγεγραμμένη. Τις πλησιάζουν πρώτα οι έμποροι ναρκωτικών, οι οποίοι τις εθίζουν στο κρακ και την ηρωίνη. Αργά ή γρήγορα, τα κορίτσια αυτά αναγκάζονται να εκπορνεύσουν τον εαυτό τους, για να βγάλουν χρήματα προκειμένου να παίρνουν τη «δόση» τους. Σε αυτό το σημείο, μπλέκουν με τα κυκλώματα των εμπόρων λευκής σαρκός, οι οποίοι τις αναγκάζουν να εκδίδονται και να τους δίνουν την αμοιβή που εισπράττουν. Μια αμοιβή που, σε ορισμένες περιπτώσεις, έχει φτάσει το γελοίο ποσό της μίας λίρας!⁴⁸

⁴⁷ Λαζαρίδη Ελένη, Ζοφερή η πραγματικότητα της σεξουαλικής κακοποίησης των παιδιών, Αυγή

⁴⁸ Έφηβες εκδίδονται για μια λίρα, Νέα, 22 Δεκεμβρίου 1999

8.3.ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ, ΗΠΑ, ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΡΑΖΙΛΙΑ

Υπολογίζονται στις 200.000 τα παιδιά που έχουν εμπλακεί στην πορνεία στην Ανατολική και Κεντρική Ευρώπη.⁴⁹

Υπολογίζονται ότι 300.000 παιδιά στις ΗΠΑ εκπορνεύονται στους δρόμους, κυρίως στις γειτονιές που μαστίζονται από τα ναρκωτικά, αναφέρεται στην Έκθεση που συντάχτηκε από την ειδική απεσταλμένη του ΟΗΕ, τη Φιλιππινέζα Οφέλια Καλσέτας- Σάντος.⁵⁰

Η πορνεία στα παιδιά που ζουν και εργάζονται στους δρόμους της Λατινικής Αμερικής μερικοί τα υπολογίζουν ως και 40 εκατομμύρια υπήρξε ανέκαθεν η συνέπεια της εκτεταμένης φτώχειας στην περιοχή.⁵¹

Υπολογίζονται στις 100.000 τα παιδιά που έχουν εμπλακεί στην πορνεία στη Βραζιλία.⁵²

8.4.ΑΣΙΑ, ΙΝΔΙΑ, ΤΑΪΛΑΝΔΗ, ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ, ΚΑΜΠΟΖΗ, ΤΑΪΒΑΝ ΚΑΙ ΔΥΤΙΚΗ ΑΦΡΙΚΗ

Στην Ασία πάνω από ένα εκατομμύριο παιδάκια εξωθούνται κάθε χρόνο στην πορνεία, σε συνθήκες που δεν ξεχωρίζουν από τη σκλαβιά!⁵³

Εντυπωσιακά ήταν τα στοιχεία που παρέθεσε ο ΟΗΕ, σύμφωνα με τα οποία ο αριθμός των παιδιών που πέφτουν θύματα σεξουαλικής εκμετάλλευσης στην ασιατική αγορά ανέρχεται στις 300.000 στις Ινδίες, 200.000 στην Ταϊλάνδη και 100.000 στις Φιλιππίνες. Ο πραγματικός αριθμός είναι πολύ μεγαλύτερος, κυρίως γιατί «η φωνή των παιδιών δεν ακούγεται».⁵⁴

Η παιδική πορνεία αυξάνεται με ρυθμό 8% έως 10% κάθε χρόνο στην Ινδία. Επικαλούμενες στοιχεία μη- κυβερνητικών οργανώσεων, οι Ινδικές εφημερίδες γράφουν ότι το 30% των περίπου 900.000 εκπορνευόμενων ατόμων στην Ινδία είναι παιδιά, που κερδίζουν

⁴⁹ Τσουγκράνη Μπέρρυ, Ο καπιταλισμός σημαδεύει τα παιδιά όλου του κόσμου, Ριζοσπάστης, Τρίτη 25 Δεκεμβρίου 2001, σελ.16.

⁵⁰ Τσερεζόλε Ελένη, Όσα φέρνει το απε, Αυγή

⁵¹ Ο τουρισμός του αίσχους, Βήμα, 9 Ιανουαρίου 2000

⁵² Τσουγκράνη Μπέρρυ, Ο καπιταλισμός σημαδεύει τα παιδιά όλου του κόσμου! Ριζοσπάστης, Τρίτη 25 Δεκεμβρίου 2001, σελ.16

⁵³ Τσερεζόλε Ελένη, Όσα φέρνει το απε, Αυγή

⁵⁴ Τσερεζόλε Ελένη, Όσα φέρνει το απε, Αυγή

συνολικά 110 δισεκατομμύρια ρουπίες (4,2 δισεκατομμύρια δολάρια) το χρόνο.⁵⁵ όπως απέδειξε ένας δημοσιογράφος του ιταλικού περιοδικού «Αβενιμέντι» στην Ταϊλάνδη, στην τοποθεσία Τσιάνγκ Μια, για να αγοράσεις «για πάντα» ένα κοριτσάκι 14 ετών έφταναν 10 χιλιάδες δολάρια.⁵⁶

Στην Καμπότζη σύμφωνα με υπολογισμούς της UNICEF στην Έκθεση που απευθύνεται στην Επιτροπή των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ, το 35% των ατόμων που εκπορνεύονται είναι κοριτσάκια και έφηβες και η άφιξη του προσωπικού του ΟΗΕ συνέβαλαν στην αύξηση της πορνείας.⁵⁷

Υπολογίζεται στις 100.000 τα παιδιά που έχουν εμπλακεί στην πορνεία στην Ταϊβάν και στις 35.000 στη Δυτική Αφρική.⁵⁸

⁵⁵ Τσερεζόλε Ελένη, Όσα φέρνει το αψε, Αυγή

⁵⁶ Ημερίδα για την σεξουαλική κακοποίηση κοριτσιών

⁵⁷ Δουλέμπορος ανηλίκων, Αυγή

⁵⁸ Τσουγγράνη Μπέρρυ, Ο καπιταλισμός σημαδεύει τα παιδιά όλου του κόσμου, Τρίτη 25 Δεκεμβρίου 2001, σελ. 16.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η πολυπλοκότητα του προβλήματος, οφείλεται σε πλήθος παραγόντων και η αντιμετώπιση είναι πολύ δύσκολη.

Οι σπουδαιότεροι παράγοντες που επηρεάζουν το πρόβλημα είναι:

- Η σιωπή που περιβάλλει το έγκλημα αφήνει απροστάτευτα τα θύματα.
- Η ελλιπής νομοθεσία αφήνει ατιμώρητους τους θύτες.
- Η φτώχεια είναι ο κοινός παρανομαστής για τα παιδιά, αντικείμενα σκληρής εκμετάλλευσης.
- Η μετανάστευση, ο κοινωνικός αποκλεισμός και η παιδεραστία εντείνουν το πρόβλημα.
- Οι κοινωνικο-οικονομικές ανισότητες σπρώχνουν τα παιδιά στην πορνεία.
- Η διεθνοποίηση της οικονομίας.
- Ο άκρατος φιλελευθερισμός, σύμφωνα με τον οποίο όλα είναι πιθανά και όλα μπορούν να αγοραστούν ακόμα και το σώμα ενός παιδιού!
- Η λανθασμένη εντύπωση ότι τα παιδιά έχουν λιγότερες πιθανότητες να έχουν μολυνθεί από τον ιό του AIDS από τους ενήλικες. Και βέβαια δεν πρέπει να ξεχνάμε και τον παράγοντα της αίσθησης ατιμωρησίας που έχουν αυτοί οι ενήλικες σε ένα παιδί.
- Η έλλειψη ενημέρωσης του κοινού για τις διαστάσεις του προβλήματος αποτελεί μια ακόμη δυσμενή παράμετρο.

Οι κυριότερες προτάσεις για την αντιμετώπιση του προβλήματος είναι:

- Το έγκλημα της παιδικής πορνείας είναι παγκόσμιο, συντελείται και μέσα από ένα παγκόσμιο μέσο (Internet) και χρειάζεται παγκόσμιες μεθόδους για να αντιμετωπιστεί γι' αυτό απαιτείται διακρατική συνεργασία.
- Ο ρόλος των μη-κυβερνητικών οργανώσεων να είναι πρωταρχικός.
- Η αφύπνιση και η ενεργοποίηση των πολιτών να είναι απαραίτητη.
- Να γίνεται κατάσχεση κερδών και βαρύτατα πρόστιμα για τους μαστροπούς.
- Να επιβληθούν ποινές όχι μόνο στους εγκληματίες αλλά και τα φυσικά πρόσωπα που έχουν την επιμέλεια των παιδιών, γονείς, κηδεμόνες, καθηγητές κ.α.
- Να επιβληθούν ποινές και για τα νομικά πρόσωπα στα οποία συμπεριλαμβάνονται εταιρίες παροχής υπηρεσιών Internet κ.α.
- Να υπάρχει αντίδραση στις ροζ αγγελίες και τα μέσα που τις προωθούν.
- Να συνδεθεί αστυνομία με το Internet.
- Να τοποθετηθεί γραμμή SOS στην αστυνομία ώστε ακόμη και ανώνυμα να καταγγέλλονται περιπτώσεις παιδικής πορνείας.
- Να δημιουργηθούν ειδικοί χώροι για να βιντεοσκοπείται η μαρτυρία παιδιών – θυμάτων για δικαστική χρήση ώστε να μην ταλαιπωρείται το παιδί δύο και τρεις φορές με κατ' επανάληψη περιγραφή της άσχημης εμπειρίας του.
- Να προστατευθούν οι μάρτυρες κατά των σωματεμπόρων.
- Να ληφθούν μέτρα ενημέρωσης των θυμάτων.
- Να ισχύει η αυτεπάγγελτη δίωξη από την πολιτεία για όλα τα θέματα που σχετίζονται με ανηλίκους

διότι σήμερα ισχύει η κατ' έγκληση δίωξη με εξαίρεση το βιασμό.

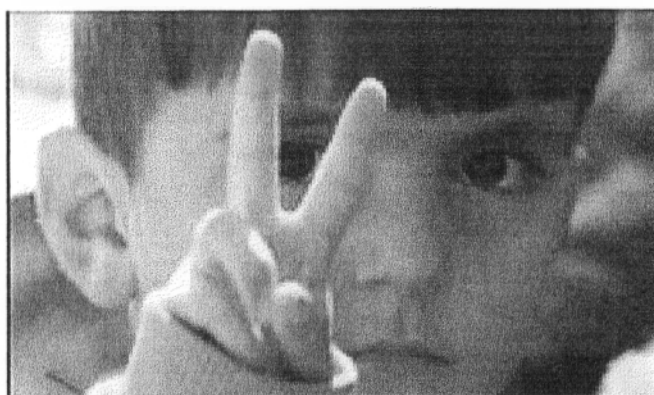
Να διασφαλιστεί η προστασία των παιδιών από την ενημερωμένη οικογένεια και το κοινωνικό πρόσωπο του σχολείου. Είναι ώρα η σεξουαλική αγωγή των παιδιών να μπει ως μάθημα και στο ελληνικό δημόσιο σχολείο. Η μόρφωση και η ενημέρωση είναι η καλύτερη προστασία.

Να αναβαθμιστεί και επαναπροσδιοριστεί η εικόνα που έχει η κοινωνία για το παιδί, θα αλλάξουν τα πράγματα προς το καλύτερο.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η παιδική πορνεία είναι ένα φαινόμενο παγκόσμιο. Είναι μια ζοφερή πραγματικότητα την οποία όλοι προτιμάμε να αγνοούμε ως τη στιγμή που κάποιο σκάνδαλο ή μια αποκάλυψη έρχεται να μας τη θυμίσει. Τότε γίνεται ξανά καυτό θέμα, καυτή είδηση και ύστερα πάλι ξεχνιέται για να ξαναγυρίσουν τα πράγματα στην πρότερη κατάσταση. Γι' αυτά τα παιδιά μπορεί η πορνεία να είναι η μοναδική επιλογή, για μας είναι ακόμη μια σαπουνόφουσκα στη σαπουνόπερα των δελτίων ειδήσεων.

Η υπόθεση της ανήλικης πορνείας είναι μια ακόμη υπόθεση εκμετάλλευσης παιδιών σε ένα κόσμο γεμάτο μοντέρνα σκλαβοπάζαρα. Η έννοια ανήλικη πορνεία είναι στην ουσία ένα σόφισμα. Ποιος μας βεβαιώνει πως ένα κορίτσι που έχει μόλις κλείσει τα 18 θεωρείται νομικά ενήλικο είναι λιγότερο ευάλωτο από ένα 16χρονο κορίτσι; Το σεξ πουλάει και στα παζάρια του σεξ θα υπάρχουν και ανήλικες πόρνες, όπως υπάρχουν ανήλικοι εργάτες στα εργοστάσια του κόσμου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 1.Ινστιτούτο Υγείας του παιδιού, κακοποίηση – παραμέληση παιδιών, οδηγός για επαγγελματίες, Αθήνα 1987.
- 2.Εγκυκλοπαίδεια υγείας Care.
- 3.Η UNICEF στον κόσμο, Η σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού.
- 4.Κέντρο πληροφοριών του ΟΗΕ, UNICEF, Σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού.
- 5.Τζιώνας Κων/νος, Η εκμετάλλευση της τρυφερής ηλικίας.
- 6.Παιδιά σκλάβοι, Ριζοσπάστης, 21 Απριλίου 2001.
- 7.Δελτίο τύπου, UNICEF, Αθήνα 22 Ιουνίου 2001.
- 8.Κατατέθηκε νομοσχέδιο για την πορνεία και την πορνογραφία, Ριζοσπάστης, Πέμπτη 25 Ιουλίου 2002.
- 9.Κυριακόπουλος Κώστας, Σκληραίνει η ευρωνομοθεσία για την σεξουαλική εκμετάλλευση των παιδιών, Ελευθεροτυπία, 19 Ιουνίου 2001.
- 10.Δουλέμποροι ανηλίκων, Αυγή.
- 11.Μπίτσικα Παναγιώτα, Ο μπαμπάς λείπει σε ταξίδι για... σεξ, Βήμα, 20 Σεπτεμβρίου 1998.
- 12.Σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών και παιδοφιλία στο Internet, Ίδρυμα για το παιδί και την οικογένεια.
- 13.Λαζαρίδου Ειρήνη, Ζοφερή η πραγματικότητα της σεξουαλικής κακοποίησης των παιδιών, Αυγή.
- 14.Καταπολέμηση των δικαιωμάτων των παιδιών, 12 Απριλίου 2002.
- 15.Ξένου- Βενάρου Αλίκη, Επαιτεία και σεξουαλική εκμετάλλευση για τα παιδιά των μεταναστών, Ριζοσπάστης, Κυριακή 17 Δεκεμβρίου 2000.
- 16.Δ.Π.Γαλάνης – Ν. Καραγιάννης, Η πορνεία των οπαλών ονύχων, Βήμα, 15 Νοεμβρίου 1998.
- 17.Σταμάτη Λαμπρινή, Ηλεκτρονικά Κλαμπ Παιδεραστών, Νέα, 28 Απριλίου 1999.
- 18.Μάνδρου Ιωάννα, Οι βιαστές των παιδιών είναι εδώ, Βήμα, 18 Ιανουαρίου 1998.

19.Όταν το ΑΕΠ αυξάνεται από την πορνεία, Έκθεση του ΟΗΕ, 30 Αυγούστου.

20.Τσερεζόλε Ελένη, Ματιές, Αυγή.

21.Β.φωτ., Όλοι μαζί, Ελευθεροτυπία.

22.Στούμπος Δημήτρης, Ευχολόγια για το άλλο μισό του ουρανού, Αυγή.

23.Τσουγκράνη Μπέρρυ Ο καπιταλισμός σημαδεύει τα παιδιά όλου του κόσμου!, Ριζοσπάστης, Τρίτη 25 Δεκεμβρίου 2001.

24.Έφηβες εκδίδονται για μια λίρα, Νέα, 22 Δεκεμβρίου 1999.

25.Τσερεζόλε Ελένη, Όσα φέρνει το απε, Αυγή.

26.Ο τουρισμός του αίσχους, Βήμα, 9 Ιανουαρίου 2000.

27.Ημερίδα για τη σεξουαλική κακοποίηση κοριτσιών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Το περιεχόμενο της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού

Τα Συμβαλλόμενα στην παρούσα Σύμβαση Κράτη

Επειδή, σύμφωνα με τις αρχές που διακηρύσσονται στον Καταστατικό Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, η αναγνώριση της εγγενούς αξιοπρέπειας και των ίσων και αναφαίρετων δικαιωμάτων όλων των μελών της ανθρωπίνης οικογένειας, αποτελεί το θεμέλιο της ελευθερίας, της δικαιοσύνης και της ειρήνης στον κόσμο,

Εχοντας υπόψη ότι οι λαοί των Ηνωμένων Εθνών έχουν διακηρύξει εκ νέου, στον Καταστατικό Χάρτη, την πίστη τους στα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα και στην αξιοπρέπεια και την αξία του ανθρώπου, και έχουν αποφασίσει να προαγάγουν την κοινωνική πρόοδο και να καθορίσουν καλύτερες συνθήκες ζωής μέσα στα πλαίσια μιας μεγαλύτερης ελευθερίας,

Αναγνωρίζοντας ότι τα Ηνωμένα Έθνη, στην Παγκόσμια Διακήρυξη των δικαιωμάτων του ανθρώπου και στις διεθνείς συνθήκες για τα ανθρώπινα δικαιώματα διακήρυξαν και συμφώνησαν ότι καθένας δικαιούται να απολαμβάνει όλα τα δικαιώματα και τις ελευθερίες που αναφέρονται σε αυτές, χωρίς καμία απολύτως διάκριση ιδίως εξαιτίας της φυλής, του χρώματος, του φύλου, της γλώσσας, της θρησκείας, των πολιτικών του ή άλλων πεποιθήσεων, της εθνικής ή κοινωνικής καταγωγής, της περιουσίας, της γέννησης ή οποιασδήποτε άλλης κατάστασης,

Υπενθυμίζοντας ότι, στην Παγκόσμια Διακήρυξη των δικαιωμάτων του ανθρώπου, τα Ηνωμένα Έθνη διακήρυξαν ότι τα παιδιά δικαιούνται ειδική βοήθεια και υποστήριξη,

Εχοντας πεισθεί ότι η οικογένεια όντας η θεμελιώδης μονάδα της κοινωνίας και το φυσικό περιβάλλον για την ανάπτυξη και την ευημερία όλων των μελών της, και ιδιαίτερα των παιδιών, πρέπει να έχει την προστασία και την υποστήριξη που χρειάζεται για να μπορέσει να διαδραματίσει πληρέστερα το ρόλο της στην κοινότητα,

Αναγνωρίζοντας ότι το παιδί, για την αρμονική ανάπτυξη της προσωπικότητάς του, πρέπει να μεγαλώνει μέσα στο οικογενειακό περιβάλλον, σ' ένα κλίμα ευτυχίας, αγάπης και κατανόησης,

Επειδή είναι σημαντικό να προετοιμαστεί πλήρως το παιδί για να ζήσει μια ατομική ζωή στην κοινωνία και να ανατραφεί μέσα στο πνεύμα των ιδανικών που διακηρύσσονται στον Καταστατικό Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και ειδικότερα μέσα σε πνεύμα ειρήνης, αξιοπρέπειας, ανοχής, ελευθερίας, ισότητας και αλληλεγγύης,

Εχοντας υπόψη ότι η ανάγκη να παρασχεθεί στο παιδί ειδική προστασία εξαγγέλθηκε στη Διακήρυξη της Γενεύης του 1924 για τα δικαιώματα του παιδιού, και στην Διακήρυξη των δικαιωμάτων του παιδιού, που υιοθέτησε η Γενική Συνέλευση στις 20 Νοεμβρίου 1959 και που αναγνωρίστηκε στην Παγκόσμια Διακήρυξη για τα ανθρώπινα δικαιώματα, στο διεθνές Σύμφωνο για τα αστικά και πολιτικά δικαιώματα (ιδιαίτερα στα άρθρα 23 και 24), στο Διεθνές Σύμφωνο για τα οικονομικά, τα κοινωνικά και τα πολιτιστικά δικαιώματα (ιδιαίτερα στο άρθρο 10) και στο καταστατικό και στα αρμόδια όργανα των ειδικευμένων οργανισμών και των διεθνών οργανώσεων που μεριμνούν για την ευημερία του παιδιού,

Εχοντας υπόψη ότι, όπως αναφέρεται στη Διακήρυξη των δικαιωμάτων του παιδιού, "το παιδί, λόγω της φυσικής και διανοητικής του ανωριμότητας, χρειάζεται ειδική προστασία και μέριμνα, συμπεριλαμβανόμενης και της νομικής προστασίας, τόσο πριν όσο και μετά τη γέννησή του",

Υπενθυμίζοντας τις διατάξεις της Διακήρυξης για τις νομικές και κοινωνικές αρχές σχετικά με την προστασία και την ευημερία των παιδιών, ειδικά όσον αφορά την υιοθεσία και την τοποθέτηση σε ανάδοχες οικογένειες σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, τις διατάξεις του συνόλου των ελάχιστων κανόνων των Ηνωμένων Εθνών για τη διοίκηση της δικαιοσύνης για ανήλικους (Κανόνες του Πεκίνου) και της Διακήρυξης για την προστασία των γυναικών και των παιδιών σε περίοδο επείγουσας ανάγκης και έντονης σύρραξης,

Αναγνωρίζοντας ότι σε όλες τις χώρες του κόσμου υπάρχουν παιδιά που ζουν κάτω από ιδιαίτερα δύσκολες συνθήκες, και ότι είναι αναγκαίο να δοθεί στα παιδιά αυτά ιδιαίτερη προσοχή,

Λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τη σημασία των πολιτιστικών παραδόσεων και αξιών κάθε λαού για την προστασία και την αρμονική ανάπτυξη του παιδιού,

Αναγνωρίζοντας τη σημασία της διεθνούς συνεργασίας για τη βελτίωση των συνθηκών ζωής των παιδιών σε όλες τις χώρες, και ιδιαίτερα στις υπό ανάπτυξη χώρες,

Συμφώνησαν τα εξής:

Άρθρο

1

Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, θεωρείται παιδί κάθε ανθρωπίνον μικρότερο των δεκαοκτώ ετών, εκτός εάν η ενηλικίωση επέρχεται νωρίτερα, σύμφωνα με την ισχύουσα για το παιδί νομοθεσία.

Άρθρο

2

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη υποχρεούνται να σέβονται τα δικαιώματα, που αναφέρονται στην παρούσα Σύμβαση και να τα εγγυώνται σε κάθε παιδί που υπάγεται στη δικαιοδοσία τους, χωρίς καμία διάκριση φυλής, χρώματος, φύλλου, γλώσσας, θρησκείας, πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεων του παιδιού ή των γονέων του ή των νομίμων εκπροσώπων του ή της εθνικής, εθνικιστικής ή κοινωνικής καταγωγής τους, της περιουσιακής τους κατάστασης, της ανικανότητάς τους, της γέννησής τους ή οποιασδήποτε άλλης κατάστασης.

2. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη παίρνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα ώστε να προστατεύεται αποτελεσματικά το παιδί έναντι κάθε μορφής διάκρισης ή κύρωσης, βασισμένης στη νομική κατάσταση, στις δραστηριότητες, στις εκφρασμένες απόψεις ή στις πεποιθήσεις των γονέων του, των νόμιμων εκπροσώπων του ή των μελών της οικογένειάς του.

Άρθρο

3

1. Σε όλες τις αποφάσεις που αφορούν στα παιδιά, είτε αυτές λαμβάνονται από δημοσίους ή ιδιωτικούς οργανισμούς κοινωνικής προστασίας, είτε από τα δικαστήρια, τις διοικητικές αρχές ή τα νομοθετικά όργανα, πρέπει να λαμβάνεται πρωτίστως υπόψη το συμφέρον του παιδιού.

2. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη υποχρεούνται να εξασφαλίζουν στο παιδί την αναγκαία για την ευημερία του προστασία και φροντίδα, λαμβάνοντας υπόψη τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των γονέων του, των επιτρόπων του ή των άλλων προσώπων που είναι νόμιμα υπεύθυνοι γι' αυτό, και παίρνουν για το σκοπό αυτό όλα τα κατάλληλα νομοθετικά και διοικητικά μέτρα.

3. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη μεριμνούν ώστε η λειτουργία των οργανισμών, των υπηρεσιών και των ιδρυμάτων που αναλαμβάνουν παιδιά και που είναι υπεύθυνα για την προστασία τους να είναι σύμφωνη με τους κανόνες που έχουν θεσπιστεί από τις αρμόδιες αρχές, ιδιαίτερα στον τομέα της ασφάλειας και της υγείας και σε ότι αφορά τον αριθμό και την αρμοδιότητα του προσωπικού τους, καθώς και την ύπαρξη μιας κατάλληλης εποπτείας.

Άρθρο

4

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη υποχρεούνται να παίρνουν όλα τα νομοθετικά, διοικητικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή των αναγνωρισμένων στην παρούσα Σύμβαση δικαιωμάτων. Στην περίπτωση των οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών δικαιωμάτων, παίρνουν τα μέτρα αυτά μέσα στα όρια των πόρων που διαθέτουν και, όπου είναι αναγκαίο, μέσα στα πλαίσια της διεθνούς συνεργασίας.

Άρθρο

5

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη σέβονται την ευθύνη, το δικαίωμα και το καθήκον που έχουν οι γονείς ή, κατά περίπτωση, τα μέλη της διευρυμένης οικογένειας ή της κοινότητας, όπως προβλέπεται από τα τοπικά έθιμα, οι επιτροπείς ή άλλα πρόσωπα που έχουν νόμιμα την ευθύνη για το παιδί, να του παράσχουν, κατά τρόπο που να ανταποκρίνεται στην ανάπτυξη των ικανοτήτων του, τον προσανατολισμό και τις κατάλληλες συμβουλές για την άσκηση των δικαιωμάτων που του αναγνωρίζει η παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο

6

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν ότι κάθε παιδί έχει εγγενές δικαίωμα στη ζωή.
2. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη μέρη εξασφαλίζουν, στο μέτρο του δυνατού, την επιβίωση και την ανάπτυξη του παιδιού.

Άρθρο

7

1. Το παιδί εγγράφεται στο ληξιαρχείο αμέσως μετά τη γέννησή του και έχει από εκείνη τη στιγμή το δικαίωμα ονόματος, το δικαίωμα να αποκτήσει ιθαγένεια, και, στο μέτρο του δυνατού, το δικαίωμα να γνωρίζει τους γονείς του και να ανατραφεί από αυτούς.
2. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη μεριμνούν για τη θέση σε εφαρμογή αυτών των δικαιωμάτων, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία τους και με τις υποχρεώσεις που τους επιβάλλουν οι ισχύουσες σ' αυτό το πεδίο διεθνείς συνθήκες, ιδιαίτερα στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, ελλείψει αυτών, το παιδί θα ήταν άπατρις.

Άρθρο

8

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να σέβονται το δικαίωμα του παιδιού για διατήρηση της ταυτότητας του, συμπεριλαμβανομένων της ιθαγένειάς του, του ονόματός του και των οικογενειακών σχέσεων του, όπως αυτά αναγνωρίζονται από το νόμο, χωρίς παράνομη ανάμιξη.
2. Εάν ένα παιδί στερείται παράνομα ορισμένα ή όλα τα στοιχεία που συνιστούν την ταυτότητα του, τα Συμβαλλόμενα Κράτη οφείλουν να του παράσχουν κατάλληλη υποστήριξη και προστασία, ώστε η ταυτότητα του να αποκατασταθεί το συντομότερο δυνατόν.

Άρθρο

9

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη μεριμνούν ώστε το παιδί να μην αποχωρίζεται από τους γονείς του, παρά τη θέλησή τους, εκτός εάν οι αρμόδιες αρχές αποφασίσουν, με την επιφύλαξη δικαστικής αναθεώρησης και σύμφωνα με τους εφαρμοζόμενους νόμους και διαδικασίες, ότι ο χωρισμός αυτός είναι αναγκαίος για το συμφέρον του παιδιού. Μια τέτοια απόφαση μπορεί να είναι αναγκαία σε ειδικές περιπτώσεις, για παράδειγμα όταν οι γονείς κακομεταχειρίζονται ή παραμελούν το παιδί, ή όταν ζουν χωριστά και πρέπει να ληφθεί απόφαση σχετικά με τον τόπο διαμονής του παιδιού.
2. Σε όλες τις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να συμμετέχουν στις διαδικασίες και να γνωστοποιούν τις απόψεις τους.
3. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη σέβονται το δικαίωμα του παιδιού που ζει χωριστά από τους δυο γονείς του ή από τον έναν από αυτούς να διατηρεί κανονικά προσωπικές σχέσεις και να έχει άμεση επαφή με τους δυο γονείς του, εκτός εάν αυτό να είναι αντίθετο με το συμφέρον του παιδιού.

4. Όταν ο χωρισμός είναι αποτέλεσμα μέτρων που έχει πάρει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, όπως η κράτηση, η φυλάκιση, η εξορία, η απέλαση ή ο θάνατος (συμπεριλαμβανομένου του θανάτου από οποιαδήποτε αιτία, ο οποίος επήλθε κατά το χρόνο κράτησης) των δύο γονέων ή του ενός από αυτούς ή του παιδιού το Συμβαλλόμενο Κράτος δίνει, μετά από αίτηση, στους γονείς, στο παιδί ή, εάν χρειαστεί, σε ένα άλλο μέλος της οικογένειας τις ουσιώδες πληροφορίες σχετικά με τον τόπο όπου βρίσκονται το απόν μέλος ή τα απόνια μέλη της οικογένειας, εκτός εάν η αποκάλυψη των πληροφοριών αυτών θα είναι επιζήμια για την ευημερία του παιδιού. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη φροντίζουν εξάλλου ώστε η υποβολή ενός τέτοιου αιτήματος να μην επισύρει δυσμενείς συνέπειες για το ενδιαφερόμενο ή τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα.

Άρθρο

10

1. Σύμφωνα με την υποχρέωση των Συμβαλλόμενων Κρατών δυνάμει της παραγράφου 1 του άρθρου 9, κάθε αίτηση από ένα παιδί ή από τους γονείς του για την είσοδο σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή την έξοδο από αυτό με σκοπό την οικογενειακή επανένωση αντιμετωπίζεται από τα Συμβαλλόμενα Κράτη με θετικό πνεύμα, ανθρωπισμό και ταχύτητα. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη φροντίζουν επιπλέον ώστε η υποβολή μιας τέτοιας αίτησης να μην επισύρει δυσμενείς συνέπειες για τον αιτούντα ή για τα μέλη της οικογένειάς του.

2. Το παιδί του οποίου οι γονείς διαμένουν σε διαφορετικά Κράτη έχει το δικαίωμα να διατηρεί, έκτος εξαιρετικών περιπτώσεων, προσωπικές σχέσεις και τακτική άμεση επαφή με τους δύο γονείς του. Για τον σκοπό αυτόν και σύμφωνα με την υποχρέωση που βαρύνει τα Συμβαλλόμενα Κράτη δυνάμει της παραγράφου 2 του άρθρου 9, τα Συμβαλλόμενα Κράτη σέβονται το δικαίωμα που έχουν το παιδί και οι γονείς του να εγκαταλείψουν οποιαδήποτε, συμπεριλαμβανομένης της χώρας αυτού του ίδιου του Συμβαλλόμενου Κράτους και να επιστρέψουν στη δική τους χώρα. Το δικαίωμα εγκατάλειψης οποιασδήποτε χώρας μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο μόνο των περιορισμών που ορίζει ο νόμος και που είναι αναγκαίοι για την προστασία της εθνικής ασφάλειας, της δημόσιας τάξης, της δημόσιας υγείας και των δημοσίων ηθών, ή των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των άλλων, και που είναι συμβατοί με τα υπόλοιπα δικαιώματα που αναγνωρίζονται στην παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο

11

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη παίρνουν μέτρα εναντίον των αθέμιτων μετακινήσεων παιδιών στο εξωτερικό και εναντίον της μη επανόδου τους.

2. Για το σκοπό αυτόν, τα Συμβαλλόμενα Κράτη ευνοούν τη σύναψη διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή την προσχώρηση στις ήδη υπάρχουσες συμφωνίες.

Άρθρο 12 –

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη εγγυώνται στο παιδί που έχει ικανότητα διάκρισης το δικαίωμα ελεύθερης έκφρασης της γνώμης του σχετικά με οποιοδήποτε θέμα που το αφορά, λαμβάνοντας υπόψη τις απόψεις του παιδιού ανάλογα με την ηλικία του και με το βαθμό ωριμότητας του.

2. Για τον σκοπό αυτόν θα πρέπει ιδίως να δίνεται στο παιδί η δυνατότητα να ακούγεται σε οποιαδήποτε διοικητική ή δικαστική διαδικασία που το αφορά, είτε άμεσα είτε μέσω ενός εκπροσώπου ή ενός αρμοδίου οργανισμού, κατά τρόπο συμβατό με τους διαδικαστικούς κανόνες της εθνικής νομοθεσίας.

Άρθρο

13

1. Το παιδί έχει το δικαίωμα της ελευθερίας της έκφρασης. Το δικαίωμα αυτό περιλαμβάνει την ελευθερία αναζήτησης, λήψης και διάδοσης πληροφοριών και ιδεών οποιουδήποτε είδους, ανεξαρτήτως συνόρων, υπό μορφή προφορική, γραπτή ή τυπωμένη, ή καλλιτεχνική ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο της επιλογής του.

2. Η άσκηση του δικαιώματος αυτού μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο μόνο των περιορισμών που ορίζονται από το νόμο και που είναι αναγκαίοι:

α) Για το σεβασμό των δικαιωμάτων και της υπόληψης των άλλων ή

β) Για τη διαφύλαξη της εθνικής ασφάλειας, της δημόσιας τάξης, της δημόσιας υγείας και των δημοσίων ηθών.

Άρθρο

14

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη σέβονται το δικαίωμα του παιδιού για ελευθερία σκέψης, συνείδησης και θρησκείας.

2. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη σέβονται το δικαίωμα και το καθήκον των γονέων ή, κατά περίπτωση, των νομίμων εκπροσώπων του παιδιού, να το καθοδηγούν στην άσκηση του παραπάνω δικαιώματος κατά τρόπο που να ανταποκρίνεται στην ανάπτυξη των ικανοτήτων του.

3. Η ελευθερία της δήλωσης της θρησκείας του ή των πεποιθήσεων του μπορεί να υπόκειται μόνο στους περιορισμούς που ορίζονται από το νόμο και που είναι αναγκαίοι για τη διαφύλαξη της δημόσιας ασφάλειας, της δημόσιας τάξης, της δημόσιας υγείας και των δημοσίων ηθών, ή των ελευθεριών των θεμελιωδών δικαιωμάτων των άλλων.

Άρθρο

15

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν τα δικαιώματα του παιδιού στην ελευθερία του συνεταιρίζεται και του να συνέρχεται ειρηνικά.

2. Δεν τίθενται περιορισμοί για την άσκηση των δικαιωμάτων αυτών, εκτός από αυτούς που ορίζει ο νόμος και που είναι αναγκαίοι σε μια δημοκρατική κοινωνία, προς το συμφέρον της εθνικής ασφάλειας, της δημόσιας ασφάλειας ή της δημόσιας τάξης ή για την προστασία της δημόσιας υγείας ή των δημοσίων ηθών, ή των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των άλλων.

Άρθρο

16

1. Κανένα παιδί δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αυθαίρετης ή παράνομης επέμβασης στην ιδιωτική του ζωή, στην οικογένεια του, στην κατοικία του ή στην αλληλογραφία του, ούτε παράνομων προσβολών της τιμής και της υπόληψης του.

2. Το παιδί δικαιούται να προστατεύεται από το νόμο έναντι τέτοιων επεμβάσεων ή προσβολών.

Άρθρο

17

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν τη σημασία του έργου που επιτελούν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και φροντίζουν ώστε το παιδί να έχει πρόσβαση σε ενημέρωση και σε υλικό, που προέρχονται από διάφορες εθνικές και διεθνείς πηγές, ιδίως σ' αυτά που αποσκοπούν στην προαγωγή της κοινωνικής, πνευματικής και ηθικής ευημερίας του, καθώς και της σωματικής και πνευματικής υγείας του. Για το σκοπό αυτόν, τα Συμβαλλόμενα Κράτη:

α) Ενθαρρύνουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης στη διάδοση πληροφοριών και υλικού που παρουσιάζουν κοινωνική και πολιτιστική χρησιμότητα για το παιδί που είναι σύμφωνα με το πνεύμα του άρθρου 29.

β) Ενθαρρύνουν τη διεθνή συνεργασία για την παραγωγή, ανταλλαγή και διάδοση πληροφοριών και υλικού αυτού του τύπου, που προέρχονται από διάφορες πολιτιστικές, εθνικές και διεθνείς πηγές.

γ) Ενθαρρύνουν την παραγωγή και τη διάδοση παιδικών βιβλίων.

δ) Ενθαρρύνουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης να λαμβάνουν ιδιαίτερα υπόψη τους τις γλωσσολογικές ανάγκες των αυτοχθόνων παιδιών ή των παιδιών που ανήκουν σε μία μειονότητα.

ε) Ευνοούν την επεξεργασία κατάλληλων κατευθυντήριων αρχών που να προορίζονται για την προστασία του παιδιού από την ενημέρωση και το υλικό που βλάπτουν την ευημερία του, λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις των άρθρων 13 και 18.

Άρθρο

18

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για την εξασφάλιση της αναγνώρισης της αρχής, σύμφωνα με την οποία και οι δύο γονείς είναι από κοινού υπεύθυνοι για την ανατροφή του παιδιού και την ανάπτυξή του. Η ευθύνη για την ανατροφή του παιδιού και για την ανάπτυξή του ανήκει κατά κύριο λόγο στους γονείς, ή κατά περίπτωση, στους νόμιμους εκπροσώπους του. Το συμφέρον του παιδιού πρέπει να αποτελεί τη βασική τους μέριμνα.

2. Για την εγγύηση και την προώθηση των δικαιωμάτων που εκφράζονται στην παρούσα Σύμβαση, τα Συμβαλλόμενα Κράτη παρέχουν την κατάλληλη βοήθεια στους γονείς και στους νόμιμους εκπροσώπους του παιδιού, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους για την ανατροφή του παιδιού, και εξασφαλίζουν τη δημιουργία οργανισμών, ιδρυμάτων και υπηρεσιών επιφορτισμένων να μεριμνούν για την ευημερία των παιδιών.

3. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσουν στα παιδιά των οποίων οι γονείς εργάζονται το δικαίωμα να επωφελούνται από τις υπηρεσίες και τα ιδρύματα φύλαξης παιδιών, εφόσον τα παιδιά πληρούν τους απαιτούμενους όρους.

Άρθρο

19

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα νομοθετικά, διοικητικά, κοινωνικά και εκπαιδευτικά μέτρα, προκειμένου να προστατεύσουν το παιδί από κάθε μορφή βίας, προσβολής ή βιαιοπραγιών σωματικών ή πνευματικών, εγκατάλειψης ή παραμέλησης, κακής μεταχείρισης ή εκμετάλλευσης, συμπεριλαμβανομένης της σεξουαλικής βίας, κατά το χρόνο που βρίσκεται υπό την επιμέλεια των γονέων του ή του ενός από τους δύο, του ή των νομίμων εκπροσώπων του ή οποιουδήποτε άλλου προσώπου στο οποίο το έχουν εμπιστευθεί.

2. Αυτά τα προστατευτικά μέτρα θα πρέπει να περιλαμβάνουν, όπου χρειάζεται, αποτελεσματικές διαδικασίες για την εκπόνηση κοινωνικών προγραμμάτων, που θα αποσκοπούν στην παροχή της απαραίτητης υποστήριξης στο παιδί και σε αυτούς οι οποίοι έχουν την επιμέλειά του, καθώς και για άλλες μορφές πρόνοιας και για το χαρακτηρισμό, την αναφορά, την παραπομπή, την ανάκριση, την περίθαλψη και την παρακολούθηση της εξέλιξής τους στις περιπτώσεις κακής μεταχείρισης του παιδιού που περιγράφονται πιο πάνω, και όπου χρειάζεται, για διαδικασίες δικαστικής παρέμβασης.

Άρθρο

20

1. Κάθε παιδί που στερείται προσωρινά ή οριστικά το οικογενειακό του περιβάλλον ή το οποίο για το δικό του συμφέρον δεν είναι δυνατόν να παραμένει στο περιβάλλον αυτό δικαιούται ειδική προστασία και βοήθεια εκ μέρους του Κράτους.

2. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη προβλέπουν γι' αυτό το παιδί μια εναλλακτική επιμέλεια, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία τους.

3. Αυτή η επιμέλεια μπορεί να έχει, μεταξύ άλλων, τη μορφή της τοποθέτησης σε μια οικογένεια, της ΚΑΦΑΛΑΗ του ισλαμικού δικαίου, της υιοθεσίας ή, σε περίπτωση ανάγκης, της τοποθέτησης σε ένα κατάλληλο για την περίπτωση ίδρυμα για παιδιά. Κατά την επιλογή ανάμεσα σε αυτές τις λύσεις, λαμβάνεται δεόντως υπόψη η ανάγκη μιας συνέχειας στην εκπαίδευση του παιδιού, καθώς και η εθνική, θρησκευτική, πολιτιστική και γλωσσολογική καταγωγή του.

Άρθρο

21

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη που αναγνωρίζουν και /ή επιτρέπουν την υιοθεσία διασφαλίζουν ότι εκείνο που λαμβάνεται πρωτίστως υπόψη στην προκειμένη περίπτωση είναι το συμφέρον του παιδιού και:

α) Μεριμνούν ώστε η υιοθεσία ενός παιδιού να μην επιτρέπεται παρά μόνο από τις αρμόδιες αρχές, οι οποίες αποφαινόμενες, σύμφωνα με το νόμο και με τις εφαρμοζόμενες διαδικασίες και επί τη βάση όλων των αξιόπιστων σχετικών πληροφοριών, εάν η υιοθεσία είναι δυνατή εν όψει της κατάστασης του παιδιού σε σχέση με τον πατέρα και τη μητέρα του, τους συγγενείς του και τους νομίμους εκπροσώπους του και εάν, εφόσον αυτό απαιτείται, τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα έδωσαν τη συναίνεση τους για την υιοθεσία, έχοντας γνώση των πραγμάτων και μετά από την αναγκαία παροχή συμβουλών.

β) Αναγνωρίζουν ότι η υιοθεσία στο εξωτερικό μπορεί να αντιμετωπισθεί ως ένα άλλο μέσο εξασφάλισης στο παιδί της αναγκαίας φροντίδας, ένα αυτό δεν μπορεί να τοποθετηθεί σε μία ανάδοχη ή σε μία υιοθετούσα οικογένεια ή να ανατραφεί σωστά στη χώρα της καταγωγής του.

γ) Μεριμνούν ώστε, σε περίπτωση υιοθεσίας στο εξωτερικό, το παιδί να απολαμβάνει των ίδιων προστατευτικών μέτρων και προδιαγραφών με εκείνα που υπάρχουν στην περίπτωση εθνικής υιοθεσίας.

δ) Παίρνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι, σε περίπτωση διακρατικής υιοθεσίας, η τοποθέτηση του παιδιού δεν απολήγει σε ανάρμοστο υλικό όφελος για τα πρόσωπα που είναι αναμειγμένα σ' αυτή.

ε) Προωθούν τους αντικειμενικούς σκοπούς του παρόντος άρθρου με τη σύναψη διμερών ή πολυμερών διακανονισμών ή συμφωνιών, ανάλογα με την περίπτωση, και προσπαθούν μέσα σ' αυτά τα πλαίσια, να επιτύχουν οι τοποθετήσεις παιδιών στο εξωτερικό να πραγματοποιούνται από αρμόδιες αρχές ή αρμόδια όργανα.

Άρθρο

22

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη παίρνουν τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου ένα παιδί, το οποίο επιζητεί να αποκτήσει το νομικό καθεστώς του πρόσφυγα ή που θεωρείται πρόσφυγας δυνάμει των κανόνων και των διαδικασιών του ισχύοντος διεθνούς ή εθνικού δικαίου, είτε αυτό είναι μόνο είτε συνοδεύεται από τους γονείς του ή από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, να χαίρει της κατάλληλης προστασίας και ανθρωπιστικής βοήθειας, που θα του επιτρέψουν να απολαμβάνει τα δικαιώματα που του αναγνωρίζουν η παρούσα Σύμβαση και τα άλλα διεθνή όργανα τα σχετικά με τα δικαιώματα του ανθρώπου ή ανθρωπιστικού χαρακτήρα, στα οποία μετέχουν τα εν λόγω Κράτη.

2. Για το σκοπό αυτό τα Συμβαλλόμενα Κράτη συνεργάζονται, όπως αυτά κρίνουν αναγκαίο, σε όλες τις προσπάθειες που γίνονται από τον Οργανισμό των Ηνωμένων Εθνών και τους άλλους αρμόδιους διακυβερνητικούς ή μη κυβερνητικούς οργανισμούς που συνεργάζονται με τον Οργανισμό των Ηνωμένων Εθνών, προκειμένου να προστατεύσουν και να βοηθήσουν τα παιδιά που βρίσκονται σε παρόμοια κατάσταση, και προκειμένου να αναζητήσουν τους γονείς ή άλλα μέλη της οικογένειας κάθε παιδιού πρόσφυγα και για να συλλέξουν πληροφορίες αναγκαίες για την επανένωση του παιδιού με την οικογένεια του. Σε περίπτωση που ούτε ο πατέρας ούτε η μητέρα ούτε κανένα άλλο μέλος της οικογένειας είναι δυνατόν να ανευρεθεί, το παιδί έχει δικαίωμα να τύχει της ίδιας προστασίας που παρέχεται σε οποιοδήποτε άλλο παιδί στερημένο οριστικά ή προσωρινά του οικογενειακού του περιβάλλοντος για οποιονδήποτε λόγο, σύμφωνα με τις αρχές της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο

23

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν ότι τα πνευματικώς ή σωματικώς ανάπηρα παιδιά πρέπει να διάγουν πλήρη και αξιοπρεπή ζωή, σε συνθήκες οι οποίες εγγυώνται την αξιοπρέπεια τους, ευνοούν την αυτονομία τους και διευκολύνουν την ενεργό συμμετοχή τους στη ζωή του συνόλου.

2. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν το δικαίωμα των ανάπηρων παιδιών να τυγχάνουν ειδικής φροντίδας και ενθαρρύνουν και εξασφαλίζουν, στο μέτρο των διαθέσιμων πόρων, την παροχή, μετά από αίτηση, στα ανάπηρα παιδιά που πληρούν τους απαιτούμενους όρους και σε αυτούς που τα έχουν αναλάβει, μιας βοήθειας προσαρμοσμένης στην κατάσταση του παιδιού και στις περιστάσεις των γονέων του ή αυτών στους οποίους τα έχουν εμπιστευθεί.

3. Εν όψει των ειδικών αναγκών των ανάπηρων παιδιών, η χορηγούμενη σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου βοήθεια παρέχεται δωρεάν, εφόσον αυτό είναι δυνατό, κατόπιν υπολογισμού των οικονομικών πόρων των γονέων τους και αυτών στους οποίους έχουν εμπιστευθεί το παιδί, και σχεδιάζεται κατά τέτοιο τρόπο ώστε τα ανάπηρα παιδιά να έχουν αποκλειστική πρόσβαση στην εκπαίδευση, στην επιμόρφωση, στην περίθαλψη, στην αποκατάσταση αναπήρων, στην επαγγελματική εκπαίδευση και στις ψυχαγωγικές δραστηριότητες, έτσι που να επιτυγχάνεται η όσο το δυνατόν πληρέστερη κοινωνική ένταξη και προσωπική τους ανάπτυξη, συμπεριλαμβανομένης της πολιτιστικής και πνευματικής τους εξέλιξης.

4. Μέσα σε πνεύμα διεθνούς συνεργασίας, τα Συμβαλλόμενα Κράτη προωθούν την ανταλλαγή κατάλληλων πληροφοριών στον τομέα της προληπτικής περίθαλψης και της ιατρικής, ψυχολογικής και λειτουργικής θεραπείας των ανάπηρων παιδιών, συμπεριλαμβανομένης της διάδοσης και της πρόσβασης στις πληροφορίες που αφορούν στις μεθόδους απακατάστασης ανάπηρων και στις υπηρεσίες επαγγελματικής κατάρτισης, με σκοπό να επιτραπεί στα Συμβαλλόμενα Κράτη να βελτιώσουν τις δυνατότητες και τις αρμοδιότητες τους και να διευρύνουν την πείρα τους σε αυτούς τους τομείς. Σ' αυτό το πεδίο λαμβάνονται ιδιαίτερα υπόψη οι ανάγκες των υπό ανάπτυξη χωρών.

Άρθρο

24

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν το δικαίωμα του παιδιού να απολαμβάνει το καλύτερο δυνατόν επίπεδο υγείας και να επωφελείται από τις υπηρεσίες ιατρικής θεραπείας και αποκατάστασής αναπήρων. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη επιδιώκουν να διασφαλίσουν το ότι κανένα παιδί δεν θα στερείται το δικαίωμα πρόσβασης στις υπηρεσίες αυτές.

2. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη επιδιώκουν να εξασφαλίσουν την πλήρη εφαρμογή του παραπάνω δικαιώματος και ιδιαίτερα παίρνουν τα κατάλληλα μέτρα για:

α) Να μειώσουν τη βρεφική και παιδική θνησιμότητα.

β) Να εξασφαλίσουν σε κάθε παιδί την απαραίτητη ιατρική αντίληψη και περίθαλψη δίνοντας έμφαση στην ανάπτυξη της στοιχειώδους περίθαλψης.

γ) Να αγωνιστούν κατά της ασθένειας και της κακής διατροφής και μέσα στα πλαίσια της στοιχειώδους περίθαλψης, με την εφαρμογή -ανάμεσα στα άλλα- της ήδη διαθέσιμης τεχνολογίας και με την παροχή θρεπτικών τροφών και καθαρού πόσιμου νερού, λαμβάνοντας υπόψη τους κινδύνους της μόλυνσης του φυσικού περιβάλλοντος.

δ) Να εξασφαλίσουν στις μητέρες κατάλληλη περίθαλψη πριν και μετά από τον τοκετό.

ε) Να μπορούν όλες οι ομάδες της κοινωνίας, ιδιαίτερα οι γονείς και τα παιδιά, να ενημερώνονται για τα θέματα της υγείας και της διατροφής του παιδιού, για τα πλεονεκτήματα του φυσικού θηλασμού, την υγιεινή και την καθαριότητα του περιβάλλοντος και την πρόληψη των ατυχημάτων και να βρίσκουν υποστήριξη στη χρήση των παραπάνω βασικών γνώσεων.

στ) Να αναπτύξουν την προληπτική ιατρική φροντίδα, την καθοδήγηση των γονέων και την εκπαίδευση και τις υπηρεσίες του οικογενειακού προγραμματισμού.

3. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη παίρνουν όλα τα κατάλληλα και αποτελεσματικά μέτρα για να καταργηθούν οι παραδοσιακές πρακτικές που βλάπτουν την υγεία των παιδιών.

4. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να προωθήσουν και να ενθαρρύνουν τη διεθνή συνεργασία, ώστε να επιτύχουν σταδιακά την πλήρη πραγματοποίηση του δικαιώματος που αναγνωρίζεται στο παρόν άρθρο. Εν όψει αυτού, λαμβάνονται ιδιαίτερα υπόψη οι ανάγκες των υπό ανάπτυξη χωρών.

Άρθρο

25

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν στο παιδί, που τοποθετήθηκε από τις αρμόδιες αρχές σε μία οικογένεια, με σκοπό την παροχή φροντίδας, προστασίας ή θεραπείας της σωματικής ή πνευματικής του υγείας, το δικαίωμα σε μία περιοδική αναθεώρηση της παραπάνω θεραπείας και κάθε άλλης περίπτωσης σχετικής με την τοποθέτηση του.

Άρθρο

26

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν σε κάθε παιδί το δικαίωμα να επωφελείται από την κοινωνική πρόνοια, συμπεριλαμβανομένων των κοινωνικών ασφαλίσεων, και παίρνουν τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσουν την πλήρη πραγματοποίηση του δικαιώματος αυτού, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία τους.

2. Τα ωφελήματα, όπου είναι αναγκαία, πρέπει να δίνονται, αφού ληφθούν υπόψη οι πόροι και η κατάσταση του παιδιού και των προσώπων που έχουν αναλάβει την ευθύνη της συντήρησής του, καθώς και κάθε άλλη εκτίμηση σχετιζόμενη με την αίτηση παροχής ωφελημάτων που γίνεται από το παιδί ή για λογαριασμό του.

Άρθρο

27

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν το δικαίωμα κάθε παιδιού για ένα κατάλληλο επίπεδο ζωής που να επιτρέπει τη σωματική, πνευματική, ψυχική, ηθική και κοινωνική ανάπτυξη του.

2. Στους γονείς ή στα άλλα πρόσωπα που έχουν αναλάβει το παιδί ανήκει κατά κύριο λόγο η ευθύνη της εξασφάλισης μέσα στα όρια των δυνατοτήτων τους και των οικονομικών μέσων τους, των απαραίτητων για την ανάπτυξη του παιδιού συνθηκών ζωής.

3. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη υιοθετούν τα κατάλληλα μέτρα, σύμφωνα με τις εθνικές τους συνθήκες και στο μέτρο των δυνατοτήτων τους, για να βοηθήσουν τους γονείς και τα άλλα πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για το παιδί, να εφαρμόσουν το δικαίωμα αυτό και προσφέρουν, σε περίπτωση ανάγκης, υλική βοήθεια και προγράμματα υποστήριξης, κυρίως σε σχέση με τη διατροφή, το ρουχισμό και την κατοικία.

4. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη παίρνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσουν την είσπραξη της διατροφής του παιδιού από τους γονείς του ή από τα άλλα πρόσωπα που έχουν την οικονομική ευθύνη γι' αυτό, είτε εντός της επικράτειας είτε στο εξωτερικό. Ειδικά στην περίπτωση που το πρόσωπο το οποίο έχει την οικονομική ευθύνη για το παιδί ζει σε ένα Κράτος διαφορετικό από εκείνο του παιδιού, τα Συμβαλλόμενα Κράτη ευνοούν την προσχώρηση σε διεθνείς συμφωνίες ή τη σύναψη τέτοιων συμφωνιών, καθώς και την υιοθέτηση κάθε άλλης κατάλληλης ρύθμισης.

Άρθρο

28

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν το δικαίωμα του παιδιού στην εκπαίδευση και, ιδιαίτερα, για να επιτευχθεί η άσκηση του δικαιώματος αυτού προοδευτικά και στη βάση της ισότητας των ευκαιριών:

α) Καθιστούν τη στοιχειώδη εκπαίδευση υποχρεωτική και δωρεάν για όλους.

β) Ενθαρρύνουν την ανάπτυξη διάφορων μορφών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, τόσο γενικής όσο και επαγγελματικής, τις καθιστούν ανοιχτές και προσιτές σε κάθε παιδί, και παίρνουν κατάλληλα μέτρα, όπως η θέσπιση της δωρεάν εκπαίδευσης και της προσφοράς χρηματικής βοήθειας σε περίπτωση ανάγκης.

γ) Εξασφαλίζουν σε όλους την πρόσβαση στην ανώτατη παιδεία με όλα τα κατάλληλα μέσα, σε συνάρτηση με τις ικανότητες του καθενός.

δ) Καθιστούν ανοιχτές και προσιτές σε κάθε παιδί τη σχολική και την επαγγελματική ενημέρωση και τον προσανατολισμό.

ε) Παίρνουν μέτρα για να ενθαρρύνουν την τακτική σχολική φοίτηση και τη μείωση του ποσοστού εγκατάλειψης των σχολικών σπουδών.

2. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη παίρνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για την εφαρμογή της σχολικής πειθαρχίας με τρόπο που να ταιριάζει στην αξιοπρέπεια του παιδιού ως ανθρώπινου όντος, και σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

3. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη προάγουν και ενθαρρύνουν τη διεθνή συνεργασία στον τομέα της παιδείας, με σκοπό να συμβάλλουν κυρίως στην εξάλειψη της άγνοιας και του αναλφαβητισμού στον κόσμο και να διευκολύνουν την πρόσβαση στις επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις και στις σύγχρονες εκπαιδευτικές μεθόδους. Για το σκοπό αυτόν, λαμβάνονται ιδιαίτερα υπόψη οι ανάγκες των υπό ανάπτυξη χώρων.

Άρθρο

29

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη συμφωνούν ότι η εκπαίδευση του παιδιού πρέπει να αποσκοπεί:

α) Στην ανάπτυξη της προσωπικότητας του παιδιού και στην πληρέστερη δυνατή ανάπτυξη των χαρισμάτων του και των σωματικών και πνευματικών ικανοτήτων του.

β) Στην ανάπτυξη του σεβασμού για τα δικαιώματα του ανθρώπου και τις θεμελιώδεις ελευθερίες και για τις αρχές που καθιερώνονται στο Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

γ) Στην ανάπτυξη του σεβασμού για τους γονείς του παιδιού, την ταυτότητά του, τη γλώσσα του και τις πολιτιστικές του αξίες, καθώς και του σεβασμού του για τις εθνικές αξίες της χώρας στην οποία ζει, της χώρας από την οποία μπορεί να κατάγεται και για τους πολιτισμούς που διαφέρουν από το δικό του.

δ) Στην προετοιμασία του παιδιού για μία υπεύθυνη ζωή σε μία ελεύθερη κοινωνία μέσα σε πνεύμα κατανόησης, ειρήνης, ανοχής, ισότητας των φυλών και φιλίας ανάμεσα σε όλους τους λαούς και τις εθνικιστικές, εθνικές και θρησκευτικές ομάδες και στα πρόσωπα αυτόχθονης καταγωγής.

ε) Στην ανάπτυξη του σεβασμού για το φυσικό περιβάλλον.

2. Καμία διάταξη του παρόντος άρθρου ή του άρθρου 28 δεν μπορεί να ερμηνευτεί με τρόπο που να θίγει την ελευθερία των φυσικών ή νομικών προσώπων για τη δημιουργία και τη διεύθυνση εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, υπό τον όρο ότι θα τηρούνται οι εκφρασμένες στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου αρχές και ότι η παρεχόμενη στα ιδρύματα αυτά εκπαίδευση θα είναι σύμφωνη με τις ελάχιστες προδιαγραφές που θα έχει ορίσει το Κράτος.

Άρθρο

30

Στα κράτη όπου υπάρχουν εθνικές, θρησκευτικές γλωσσικές μειονότητες ή πρόσωπα αυτόχθονης καταγωγής, ένα παιδί αυτόχθονας ή που ανήκει σε μία από αυτές τις μειονότητες δεν μπορεί να στερηθεί το δικαίωμα να έχει τη δική του πολιτιστική ζωή, να πρεσβεύει και να ασκεί τη δική του θρησκεία ή να χρησιμοποιεί τη δική του γλώσσα από κοινού με τα άλλα μέλη της ομάδας του.

Άρθρο

31

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν στο παιδί το δικαίωμα στην ανάπαυση και στις δραστηριότητες του ελεύθερου χρόνου, στην ενασχόληση με ψυχαγωγικά παιχνίδια και δραστηριότητες που είναι κατάλληλες για την ηλικία του και στην ελεύθερη συμμετοχή στην πολιτιστική και καλλιτεχνική ζωή.

2. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη σέβονται και προάγουν το δικαίωμα του παιδιού να συμμετέχει πλήρως στην πολιτιστική και καλλιτεχνική ζωή και ενθαρρύνουν την προσφορά κατάλληλων και ίσων ευκαιριών για πολιτιστικές, καλλιτεχνικές και ψυχαγωγικές δραστηριότητες και για δραστηριότητες ελεύθερου χρόνου.

Άρθρο

32

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν το δικαίωμα του παιδιού να προστατεύεται από την οικονομική εκμετάλλευση και από την εκτέλεση οποιασδήποτε εργασίας που ενέχει κινδύνους ή που μπορεί να εκθέσει σε κίνδυνο την εκπαίδευση του ή να βλάψει την υγεία του ή τη σωματική, πνευματική, ψυχική, ηθική ή κοινωνική ανάπτυξη του.

2. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη παίρνουν νομοθετικά, διοικητικά, κοινωνικά και εκπαιδευτικά μέτρα για να εξασφαλίσουν την εφαρμογή του παρόντος άρθρου. Για το σκοπό αυτόν, και λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές διατάξεις των άλλων διεθνών οργάνων, τα Συμβαλλόμενα Κράτη ειδικότερα:

α) Ορίζουν ένα κατώτατο όριο ή κατώτατα όρια ηλικίας για την είσοδο στην επαγγελματική απασχόληση.

β) Προβλέπουν μία κατάλληλη ρύθμισή των ωραρίων και των συνθηκών εργασίας.

γ) Προβλέπουν κατάλληλες ποινές και άλλες κυρώσεις, για να εξασφαλίσουν την αποτελεσματική εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο

33

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη παίρνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων νομοθετικών, διοικητικών, κοινωνικών και εκπαιδευτικών μέτρων, για να προστατεύσουν τα παιδιά από την παράνομη χρήση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών, όπως αυτές προσδιορίζονται στις σχετικές διεθνείς συμβάσεις, και για να εμποδίζουν τη χρησιμοποίηση των παιδιών στην παραγωγή και την παράνομη διακίνηση αυτών των ουσιών.

Άρθρο

34

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να προστατεύσουν το παιδί από κάθε μορφή σεξουαλικής εκμετάλλευσης και σεξουαλικής βίας. Για τον σκοπό αυτόν, τα Κράτη, ειδικότερα, παίρνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα σε εθνικό, διμερές και πολυμερές επίπεδο για να εμποδίσουν:

α) Την παρακίνηση ή τον εξαναγκασμό των παιδιών σε παράνομη σεξουαλική δραστηριότητα.

β) Την εκμετάλλευση των παιδιών για πορνεία ή για άλλες παράνομες σεξουαλικές δραστηριότητες.

γ) Την εκμετάλλευση των παιδιών για την παραγωγή θεαμάτων ή υλικού πορνογραφικού χαρακτήρα.

Άρθρο

35

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη παίρνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα σε εθνικό, διμερές και πολυμερές επίπεδο για να εμποδίσουν την απαγωγή, την πώληση ή το δουλεμπόριο παιδιών, για οποιονδήποτε σκοπό και με οποιαδήποτε μορφή.

Άρθρο

36

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη προστατεύουν το παιδί από κάθε άλλη μορφή εκμετάλλευσης επιβλαβή για οποιαδήποτε πλευρά της ευημερίας του.

Άρθρο

37

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη επαγρυπνούν ώστε:

α) Κανένα παιδί να μην υποβάλλεται σε βασανιστήρια ή σε άλλες σκληρές, απάνθρωπες ή εξευτελιστικές τιμωρίες ή μεταχείριση. Θανατική ποινή ή ισόβια κάθειρξη χωρίς δυνατότητα απελευθέρωσης δεν πρέπει να απαγγέλλονται για παραβάσεις, τις οποίες έχουν διαπράξει πρόσωπα κάτω των δεκαοκτώ ετών.

β) Κανένα παιδί να μην στερείται την ελευθερία του κατά τρόπο παράνομο ή αυθαίρετο. Η σύλληψη, κράτηση ή φυλάκιση ενός παιδιού πρέπει να είναι σύμφωνη με το νόμο, να μην αποτελεί παρά ένα έσχατο μέτρο και να είναι της μικρότερης δυνατής χρονικής διάρκειας.

γ) Κάθε παιδί που στερείται την ελευθερία να αντιμετωπίζεται με ανθρωπισμό και με τον οφειλόμενο στην αξιοπρέπεια του ανθρώπου σεβασμό, και κατά τρόπο που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της ηλικίας του. Ειδικότερα, κάθε παιδί που στερείται την ελευθερία θα χωρίζεται από τους ενήλικες, εκτός εάν θεωρηθεί ότι είναι προτιμότερο να μη γίνει αυτό για το συμφέρον του παιδιού, και έχει το δικαίωμα να διατηρήσει την επαφή με την οικογένειά του δι' αλληλογραφίας και με επισκέψεις, εκτός εξαιρετικών περιστάσεων.

δ) Τα παιδιά που στερούνται την ελευθερία τους να έχουν το δικαίωμα για ταχεία πρόσβαση σε νομική ή σε άλλη κατάλληλη συμπαράσταση, καθώς και το δικαίωμα να αμφισβητούν τη νομιμότητα της στέρησης της ελευθερίας τους ενώπιον ενός δικαστηρίου ή μιας άλλης αρμόδιας, ανεξάρτητης και αμερόληπτης αρχής, και για τη λήψη μιας ταχείας απόφασης πάνω σ' αυτό το ζήτημα.

Άρθρο

38

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να σέβονται και να διασφαλίζουν το σεβασμό στους κανόνες του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου που εφαρμόζονται σε αυτά σε περίπτωση ένοπλης σύρραξης, και των οποίων η προστασία επεκτείνεται στα παιδιά.

2. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη παίρνουν όλα τα δυνατά μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα πρόσωπα κάτω των δεκαπέντε ετών, δεν θα συμμετέχουν άμεσα στις εχθροπραξίες.

3. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη απέχουν από την επιστράτευση στις ένοπλες δυνάμεις τους κάθε προσώπου κάτω των δεκαπέντε ετών. Κατά την επιστράτευση ανάμεσα σε πρόσωπα άνω των δεκαπέντε ετών αλλά κάτω των δεκαοκτώ ετών, τα Συμβαλλόμενα Κράτη προσπαθούν να δίνουν προτεραιότητα στα πρόσωπα μεγαλύτερης ηλικίας.

4. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη, σύμφωνα με την υποχρέωση που έχουν, δυνάμει του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, να προστατεύουν τον άμαχο πληθυσμό σε περίπτωση ένοπλης σύρραξης, παίρνουν όλα τα δυνατά μέτρα για την προστασία και την φροντίδα των παιδιών, που θίγονται από την ένοπλη σύρραξη.

Άρθρο

39

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη παίρνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για να διευκολύνουν τη σωματική και ψυχολογική ανάρρωση και την κοινωνική επανένταξη κάθε παιδιού θύματος: οποιασδήποτε μορφής παραμέλησης, εκμετάλλευσης ή κακοποίησης, βασανισμού ή κάθε άλλης μορφής σκληρής, απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης ή τιμωρίας ή ένοπλης σύρραξης. Η ανάρρωση αυτή και η επανένταξη γίνονται μέσα σε περιβάλλον, που ευνοεί την υγεία, τον αυτοσεβασμό και την αξιοπρέπεια του παιδιού.

Άρθρο 40 -

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν σε κάθε παιδί ύποπτο, κατηγορούμενο ή καταδικασμένο για παράβαση του ποινικού νόμου το δικαίωμα σε μεταχείριση που να συνάδει με το αίσθημα της αξιοπρέπειας του και της προσωπικής αξίας, που να ενισχύει το σεβασμό του για τα ανθρώπινα

δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες των άλλων και που να λαμβάνει υπόψη την ηλικία του, καθώς και την ανάγκη για επανένταξη στην κοινωνία και για την ανάληψη από το παιδί ενός εποικοδομητικού ρόλου στην κοινωνία.

2. Για τον σκοπό αυτόν, και λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές διατάξεις των διεθνών οργάνων, τα Συμβαλλόμενα Κράτη επαγρυπνούν ιδιαίτερα ώστε:

α) Κανένα παιδί να μην καθίσταται ύποπτο, να μην κατηγορείται και να μην καταδικάζεται για παράβαση του ποινικού νόμου λόγω πράξεων ή παραλείψεων, που δεν απαγορεύονται από το εθνικό ή διεθνές δίκαιο κατά το χρόνο που διαπράχθηκαν.

β) Κάθε παιδί ύποπτο ή κατηγορούμενο για παράβαση του ποινικού νόμου να έχει τουλάχιστον το δικαίωμα στις ακόλουθες εγγυήσεις:

I) Να θεωρείται αθώο μέχρι να αποδειχθεί νόμιμα η ενοχή του.

II) Να ενημερώνεται χωρίς καθυστέρηση και απευθείας για τις εναντίον του κατηγορίες ή, κατά περίπτωση, μέσω των γονέων του ή των νόμιμων εκπροσώπων του και να έχει νομική ή οποιαδήποτε άλλη κατάλληλη συμπαράσταση για την προετοιμασία και την παρουσίαση της υπεράσπισής του.

III) Να κρίνεται η υπόθεση του χωρίς καθυστέρηση από μια αρμόδια, ανεξάρτητη και αμερόληπτη αρχή ή δικαστικό σώμα, σύμφωνα με μία δίκαιη κατά το νόμο διαδικασία με την παρουσία ενός νομικού ή άλλου συμβούλου και την παρουσία των γονέων του ή των νόμιμων εκπροσώπων του, εκτός αν αυτό θεωρηθεί αντίθετο προς το συμφέρον του παιδιού, λόγω κυρίως της ηλικίας ή της κατάστασής του.

IV) Να μην υποχρεώνεται να καταθέσει ως μάρτυρας ή να ομολογήσει την ενοχή του, να υποβάλλει ερωτήσεις το ίδιο ή μέσω άλλου στους μάρτυρες κατηγορίας και να επιτυγχάνει την παράσταση και την εξέταση μαρτύρων υπεράσπισης κάτω από συνθήκες ισότητας.

V) Εάν κριθεί ότι παρέβη τον ποινικό νόμο, να μπορεί να προσφύγει κατ' αυτής της απόφασης και κατά οποιουδήποτε μέτρου που λήφθηκε ως συνέπεια αυτής ενώπιον μιας ανώτερης αρμόδιας, ανεξάρτητης και αμερόληπτης αρχής ή δικαστικού σώματος, σύμφωνα με το νόμο.

VI) Να έχει τη δωρεάν βοήθεια ενός διερμηνέα, σε περίπτωση που δεν καταλαβαίνει ή δεν μιλάει τη γλώσσα που χρησιμοποιείται.

VII) Να αντιμετωπίζεται η ιδιωτική του ζωή με απόλυτο σεβασμό σε όλα τα στάδια της διαδικασίας.

3. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη προσπαθούν να προαγάγουν τη θέσπιση νόμων, διαδικασιών, αρχών και θεσμών εφαρμοζομένων ειδικώς στα παιδιά που είναι ύποπτα, κατηγορούμενα ή καταδικασμένα για παράβαση του ποινικού νόμου και ιδιαίτερα:

α) Τη θέσπιση ενός ελάχιστου ορίου ηλικίας κάτω απ' το οποίο τα παιδιά θα θεωρούνται ότι δεν έχουν την ικανότητα παραβίασης του ποινικού νόμου.

β) Την εισαγωγή μέτρων, εφόσον αυτό είναι δυνατόν και ευκαίριο, για την αντιμετώπιση τέτοιων παιδιών, χωρίς ανάγκη προσφυγής στη δικαιοσύνη, με την προϋπόθεση βέβαια ότι τηρείται ο απόλυτος σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα και στις νόμιμες εγγυήσεις.

4. Μια σειρά διατάξεων σχετικώς κυρίως με την επιμέλεια, την καθοδήγηση και την επιτήρηση, τους συμβούλους, τη δοκιμασία, την τοποθέτηση σε οικογένεια, τα προγράμματα γενικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης και τις άλλες εναλλακτικές δυνατότητες πλην της

επιμέλειας, θα εξασφαλίζει στα παιδιά μια μεταχείριση που να εγγυάται την ευημερία τους και που να είναι ανάλογη και με την κατάσταση τους και με την παράβαση.

Άρθρο

41

Καμιά από τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης δεν θίγει διατάξεις ευνοϊκότερες για την πραγματοποίηση των δικαιωμάτων του παιδιού και οι οποίες είναι δυνατόν να περιέχονται:

α) Στη νομοθεσία ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ή

β) Στο ισχύον για το Κράτος αυτό διεθνές δίκαιο.

Άρθρο

42

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναλαμβάνουν να κάνουν ευρέως γνωστές τόσο στους ενήλικες όσο και στα παιδιά, τις αρχές και τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης με δραστήρια και κατάλληλα μέσα.

Άρθρο

43

1. Με σκοπό την έρευνα της προόδου που έχει συντελεστεί από τα Συμβαλλόμενα Κράτη σε σχέση με την τήρηση των υποχρεώσεων, οι οποίες συμφωνήθηκαν δυνάμει της παρούσας Σύμβασης, συγκροτείται Επιτροπή για τα δικαιώματα του παιδιού, η οποία επιτελεί τα καθήκοντα που ορίζονται παρακάτω.

2. Η Επιτροπή αποτελείται από δέκα εμπειρογνώμονες υψηλού ήθους και αναγνωρισμένης ικανότητας στον τομέα που καλύπτει η παρούσα Σύμβαση. Τα μέλη της εκλέγονται από τα Συμβαλλόμενα Κράτη ανάμεσα στους υπηκόους τους και συμμετέχουν υπό την ατομική τους ιδιότητα, αφού ληφθούν υπόψη η ανάγκη εξασφάλισης δίκαιης γεωγραφικής κατανομής και τα κύρια νομικά συστήματα.

3. Η εκλογή των μελών της Επιτροπής γίνεται με μυστική ψηφοφορία από έναν κατάλογο προσώπων που υποβάλλουν τα Συμβαλλόμενα Κράτη. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος έχει τη δυνατότητα να υποδεικνύει έναν υποψήφιο από τους υπηκόους του.

4. Η διεξαγωγή των πρώτων εκλογών θα γίνει το αργότερο έξι μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας Σύμβασης. Στη συνέχεια οι εκλογές θα γίνονται κάθε δυο χρόνια. Τέσσερις τουλάχιστον μήνες πριν από την ημερομηνία κάθε εκλογής ο Γενικός Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών καλεί γραπτώς τα Συμβαλλόμενα Κράτη να προτείνουν τους υποψηφίους τους εντός δυο μηνών. Στη συνέχεια, ο Γενικός Γραμματέας ετοιμάζει έναν κατάλογο με τα ονόματα όλων των υποψηφίων σε αλφαβητική σειρά, αναφέροντας τα Συμβαλλόμενα Κράτη που έχουν υποδείξει αυτούς και τον υποβάλλει στα Συμβαλλόμενα στην παρούσα Σύμβαση Κράτη.

5. Οι εκλογές γίνονται κατά τις συνόδους των Συμβαλλόμενων Κρατών, οι οποίες συγκαλούνται από το Γενικό Γραμματέα στην έδρα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Στις συνόδους αυτές, κατά τις οποίες η απαρτία σχηματίζεται από τα δυο τρίτα των Συμβαλλόμενων Κρατών, εκλέγονται μέλη της Επιτροπής εκείνοι που έλαβαν το μεγαλύτερο αριθμό ψήφων και την απόλυτη πλειοψηφία από τους παρόντες και ψηφίσαντες εκπροσώπους των Συμβαλλόμενων Κρατών.

6. Τα μέλη της Επιτροπής εκλέγονται για χρονική περίοδο τεσσάρων ετών. Είναι επανεκλέξιμα εάν προταθεί εκ νέου η υποψηφιότητά τους. Η θητεία πέντε μελών από τα εκλεγμένα κατά την πρώτη εκλογή λήγει μετά τη συμπλήρωση δύο ετών. Τα ονόματα των πέντε αυτών μελών επιλέγονται με κλήρο από τον πρόεδρο της συνόδου, αμέσως μετά από την πρώτη εκλογή.

7. Σε περίπτωση θανάτου ή παραίτησης ενός μέλους της Επιτροπής, ή εάν, για έναν οποιονδήποτε άλλο λόγο, ένα μέλος δηλώσει ότι δεν μπορεί πλέον να ασκεί τα καθήκοντα του στα πλαίσια της Επιτροπής, το Συμβαλλόμενο Κράτος, που είχε υποδείξει αυτό το μέλος, διορίζει έναν άλλο εμπειρογνώμονα από τους υπηκόους του, για να υπηρετήσει για το υπόλοιπο της θητείας, με την επιφύλαξη της έγκρισης της Επιτροπής.

8. Η Επιτροπή θεσπίζει η ίδια τον εσωτερικό κανονισμό της.

9. Η Επιτροπή εκλέγει τους αξιωματούχους της για μία περίοδο δύο ετών.

10. Οι σύνοδοι της Επιτροπής συγκαλούνται κανονικά στην έδρα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών ή σε οποιονδήποτε άλλο κατάλληλο τόπο, που καθορίζεται από την Επιτροπή.

Η Επιτροπή συνέρχεται κανονικά κάθε χρόνο. Η διάρκεια των συνόδων της καθορίζεται και τροποποιείται, εάν είναι αναγκαίο από μία συνέλευση των Κρατών Μελών στην παρούσα Σύμβαση, με την επιφύλαξη της έγκρισης από τη Γενική Συνέλευση.

11. Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών θέτει στη διάθεση της Επιτροπής το απαραίτητο προσωπικό και τις εγκαταστάσεις για την αποτελεσματική εκτέλεση των καθηκόντων που της έχουν ανατεθεί, δυνάμει της παρούσας Σύμβασης.

12. Τα μέλη της Επιτροπής που συγκροτήθηκε δυνάμει της παρούσας Σύμβασης εισπράττουν, με την έγκριση της Γενικής Συνέλευσης, απολαβές από τους πόρους του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που ορίζει η Γενική Συνέλευση.

Άρθρο

44

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να υποβάλλουν στην Επιτροπή, μέσω του Γενικού Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, εκθέσεις σχετικά με τα μέτρα που έχουν υιοθετήσει για την ενεργοποίηση των δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται στην παρούσα Σύμβαση, καθώς και σχετικά με την πρόοδο που σημειώθηκε ως προς την απόλαυση αυτών των δικαιωμάτων:

α) Εντός των δύο πρώτων ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης για κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος.

β) Κατόπιν, κάθε πέντε χρόνια.

2. Οι εκθέσεις που συντάσσονται σε εφαρμογή του παρόντος άρθρου, πρέπει να επισημαίνουν τους παράγοντες και τις δυσκολίες, εάν υπάρχουν, που εμποδίζουν τα Συμβαλλόμενα Κράτη να τηρήσουν πλήρως τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στην παρούσα Σύμβαση. Πρέπει επίσης να περιέχουν επαρκείς πληροφορίες, για να δώσουν στην Επιτροπή μια ακριβή εικόνα της εφαρμογής της Σύμβασης στην εν λόγω χώρα.

3. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη τα οποία έχουν υποβάλει στην Επιτροπή μια αρχική πλήρη έκθεση, δεν χρειάζεται να επαναλάβουν στις επόμενες εκθέσεις που υποβάλλουν, σύμφωνα με το εδάφιο β' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, τις βασικές πληροφορίες που έχουν ήδη κοινοποιήσει.

4. Η Επιτροπή μπορεί να ζητά από τα Συμβαλλόμενα Κράτη συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικές, με την εφαρμογή της Σύμβασης.

5. Η Επιτροπή υποβάλλει κάθε δυο χρόνια στη Γενική Συνέλευση, μέσω του Κοινωνικού και Οικονομικού Συμβουλίου, εκθέσεις για τις δραστηριότητες της.

6. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη καθιστούν ευρέως προσιτές τις εκθέσεις τους στο κοινό της χώρας τους.

Άρθρο

45

Για την προώθηση της αποτελεσματικής εφαρμογής της Σύμβασης και για την ενθάρρυνση της διεθνούς συνεργασίας στο πεδίο το οποίο καλύπτει η Σύμβαση:

α) Οι ειδικοί οργανισμοί, το ταμείο των Ηνωμένων Εθνών για την παιδική ηλικία και άλλα όργανα των Ηνωμένων Εθνών έχουν το δικαίωμα να εκπροσωπούνται κατά την

εξέταση της εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης, οι οποίες εμπíπτουν στην αρμοδιότητα τους. Η Επιτροπή μπορεί να καλέσει τις ειδικευμένες οργανώσεις, το Ταμείο των Ηνωμένων Εθνών για την παιδική ηλικία και άλλους αρμόδιους οργανισμούς, τους οποίους κρίνει κατάλληλους, να παράσχουν ειδικευμένες γνώμες για την εφαρμογή της Σύμβασης στους τομείς που ανήκουν στις αντίστοιχες αρμοδιότητες τους. Μπορεί να καλεί τις ειδικευμένες οργανώσεις, το Ταμείο των Ηνωμένων Εθνών για την παιδική ηλικία και άλλα όργανα των Ηνωμένων Εθνών να της υποβάλουν εκθέσεις για την εφαρμογή της Σύμβασης στους τομείς που ανήκουν στο πεδίο δραστηριότητάς τους.

β) Η Επιτροπή διαβιβάζει, εάν το κρίνει αναγκαίο, στις ειδικευμένες οργανώσεις, στο Ταμείο των Ηνωμένων Εθνών για την παιδική ηλικία και στους άλλους αρμόδιους οργανισμούς κάθε έκθεση των Συμβαλλόμενων Κρατών που περιέχει ένα αίτημα ή υποδεικνύει μια ανάγκη για τεχνική συμβουλή ή βοήθεια, μαζί με τις παρατηρήσεις και τις προτάσεις της επιτροπής, εάν υπάρχουν, σχετικά με το παραπάνω αίτημα ή υπόδειξη.

γ) Η Επιτροπή μπορεί να συστήσει στη Γενική Συνέλευση να ζητήσει από το Γενικό Γραμματέα να αναλάβει για λογαριασμό της μελέτες πάνω σε ειδικά θέματα, σχετικά με τα δικαιώματα του παιδιού.

δ) Η Επιτροπή μπορεί να κάνει υποδείξεις και συστάσεις γενικής φύσεως βασισμένες στις πληροφορίες που έχει δεχτεί κατ' εφαρμογήν των άρθρων 44 και 45 της παρούσας Σύμβασης. Οι υποδείξεις αυτές και οι συστάσεις γενικής φύσεως διαβιβάζονται σε κάθε ενδιαφερόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος και αναφέρονται στη Γενική Συνέλευση, μαζί με τις παρατηρήσεις των Συμβαλλόμενων Κρατών μερών όπου υπάρχουν.

Άρθρο

46

Η παρούσα Σύμβαση είναι ανοιχτή για υπογραφή σε όλα τα Κράτη.

Άρθρο

47

Η παρούσα Σύμβαση υποβάλλεται σε επικύρωση. Τα έγγραφα της επικύρωσης θα κατατεθούν στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο

48

Η παρούσα Σύμβαση είναι ανοιχτή για προσχώρηση οποιουδήποτε Κράτους. Τα έγγραφα της προσχώρησης θα κατατεθούν στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο

49

1. Η παρούσα Σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει την τριακοστή ημέρα μετά από την ημερομηνία κατάθεσης στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών του εικοστού εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης.

2. Για κάθε Κράτος που επικυρώνει την παρούσα Σύμβαση ή προσχωρεί σε αυτήν μετά την κατάθεση του εικοστού εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης, η Σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει την τριακοστή ημέρα μετά από την ημερομηνία κατάθεσης από το Κράτος αυτό του δικού του εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης.

Άρθρο

50

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να προτείνει μια τροπολογία και να καταθέσει το κείμενο της στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών. Εν συνεχεία ο Γενικός Γραμματέας διαβιβάζει όλα τα σχέδια τροπολογιών στα Συμβαλλόμενα Κράτη ζητώντας τους να του γνωρίζουν εάν επιθυμούν να συκληθεί διάσκεψη των Συμβαλλόμενων Κρατών, με σκοπό να εξετάσουν και να τεθούν σε ψηφοφορία αυτά τα σχέδια. Εάν, εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία της διαβίβασης αυτής, το ένα τρίτο τουλάχιστον των Συμβαλλόμενων Κρατών κηρυχτεί υπέρ της σύγκλησης μιας τέτοιας διάσκεψης, ο Γενικός Γραμματέας συγκαλεί τη διάσκεψη υπό την αιγίδα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.

Κάθε τροπολογία που υιοθετείται από την πλειοψηφία των παρόντων και ψηφισάντων στη διάσκεψη Συμβαλλόμενων Κρατών, υποβάλλεται για έγκριση στη Γενική Συνέλευση.

2. Κάθε τροπολογία, που υιοθετήθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, αρχίζει να ισχύει όταν εγκριθεί από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών και γίνει δεκτή με πλειοψηφία των δύο τρίτων των Συμβαλλόμενων Κρατών.

3. Όταν μία τροπολογία αρχίσει να ισχύει έχει αναγκαστική ισχύ για τα Συμβαλλόμενα Κράτη που την αποδέχτηκαν, ενώ τα υπόλοιπα Συμβαλλόμενα Κράτη παραμένουν δεσμευμένα από τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και από όλες τις προηγούμενες τροπολογίες που έχουν αποδεχτεί.

Άρθρο 51

1. Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών θα δεχτεί και θα διαβιβάσει σε όλα τα Κράτη το κείμενο των επιφυλάξεων που έκαναν τα Κράτη κατά το χρόνο της επικύρωσης ή της προσχώρησης.

2. Δεν επιτρέπεται καμία επιφύλαξη, που είναι ασυμβίβαστη με το αντικείμενο και το σκοπό της παρούσας Σύμβασης.

Οι επιφυλάξεις μπορούν να αποσυρθούν ανά πάσα στιγμή με γνωστοποίηση προς το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος ενημερώνει γι' αυτό όλα τα Συμβαλλόμενα στη Σύμβαση Κράτη. Η γνωστοποίηση παράγει τα αποτελέσματα της από την ημερομηνία κατά την οποία παρελήφθη από το Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 52

Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να καταγγείλει την παρούσα Σύμβαση με γραπτή γνωστοποίηση προς το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών. Η καταγγελία παράγει τα αποτελέσματα της ένα χρόνο μετά από την ημερομηνία κατά την οποία η γνωστοποίηση παρελήφθη από το Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 53

Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών ορίζεται θεματοφύλακας της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 54

Το πρωτότυπο της παρούσας Σύμβασης, της οποίας τα κείμενα στην αγγλική, αραβική, κινεζική, ισπανική, γαλλική και ρωσική γλώσσα έχουν την ίδια ισχύ, θα κατατεθεί στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.

Για να πιστοποιηθούν τα παραπάνω οι υπογράφωντες, ειδικά εξουσιοδοτημένοι από τις αντίστοιχες Κυβερνήσεις τους, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η Διακήρυξη της Χιλιετίας του ΟΗΕ είναι ένα κείμενο-ορόσημο για το νέο αιώνα. Υιοθετήθηκε κατά τη Σύνοδο Κορυφής της Χιλιετίας - που πραγματοποιήθηκε από τις 6 έως τις 8 Σεπτεμβρίου 2000 στη Νέα Υόρκη - και αντικατοπτρίζει τις ανησυχίες 147 αρχηγών Κρατών και Κυβερνήσεων και συνολικά 191 Εθνών, που συμμετείχαν στη μεγαλύτερη συγκέντρωση ηγετών του κόσμου που έγινε ποτέ.

Αυτή η Διακήρυξη διαμορφώθηκε μετά από μήνες συζητήσεων, έχοντας λάβει υπόψη της τα πεπραγμένα περιφερειακών συνεδρίων καθώς και το Φόρουμ της Χιλιετίας, όπου ακούστηκε η φωνή των λαών. Χαίρομαι που βλέπω ότι πολλές δεσμεύσεις και στόχοι που είχα προτείνει στην "Έκθεση για τη Χιλιετία" που είχα εκπονήσει, περιλαμβάνονται εδώ.

Η πρόθεσή μου όταν πρότεινα τη σύγκλιση της Συνόδου Κορυφής ήταν να θέσω τη συμβολική ισχύ της Χιλιετίας στη διάθεση των πραγματικών αναγκών των ανθρώπων παντού. Ακούγοντας τους ηγέτες του κόσμου και διαβάζοντας τη Διακήρυξη που υιοθέτησαν, εντυπωσιάσθηκα από την αξιοπρόσεχτη σύγκλιση απόψεων μπροστά στις προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε καθώς και από τον χαρακτήρα του επείγοντος που είχε η έκκλησή τους για δράση.

Οι ηγέτες έχουν θέσει συγκεκριμένους στόχους να μειώσουν στο μισό την αναλογία των ανθρώπων που ζούνε σε συνθήκες απόλυτης φτώχειας, να παρέχουν καθαρό νερό και βασική εκπαίδευση για όλους, να αντιστρέψουν την πορεία εξάπλωσης του ιού του AIDS (HIV) και να επιτύχουν κι άλλους στόχους ανάπτυξης. Έχουν ζητήσει την ενίσχυση των ειρηνευτικών επιχειρήσεων του ΟΗΕ ώστε οι ευάλωτες κοινότητες να μπορούν να βασισθούν σε μας τη στιγμή που έχουν την ανάγκη μας. Και μας έχουν ζητήσει να πολεμήσουμε την αδικία και τις ανισότητες, την τρομοκρατία και το έγκλημα καθώς και να προστατεύσουμε την κοινή μας κληρονομιά, τον πλανήτη, για τις επόμενες γενεές.

Στη Διακήρυξη, οι ηγέτες του κόσμου έχουν δώσει σαφείς κατευθύνσεις για να προσαρμοστεί ο Οργανισμός αυτός στο νέο αιώνα. Τους απασχολεί, και δικαίως, η αποτελεσματικότητα των Ηνωμένων Εθνών. Θέλουν δράση, και πάνω απ' όλα, αποτελέσματα. Από την πλευρά τη δική μου, επαναδεσμεύομαι κι εγώ και οι συνεργάτες μου να πραγματοποιήσουμε αυτή την εντολή. Αλλά, τελικά, οι ίδιοι οι ηγέτες είναι τα Ηνωμένα Έθνη. Βρίσκεται στη δικαιοδοσία τους και επομένως είναι δική τους ευθύνη να πετύχουν τους στόχους που οι ίδιοι έθεσαν. Σ' αυτούς και στους πολίτες τους, τους ανθρώπους του κόσμου, λέω: Μόνο εσείς μπορείτε να εξασφαλίσετε ότι τα Ηνωμένα Έθνη θα ανταποκριθούν στην πρόκληση.

Κόφι Α. Αννάν, Γενικός Γραμματέας ΟΗΕ

Η Γενική Συνέλευση

υιοθετεί την παρακάτω Διακήρυξη:

Διακήρυξη της Χιλιετίας των Ηνωμένων Εθνών

1. ΑΞΙΕΣ ΚΑΙ ΑΡΧΕΣ

1. Εμείς, οι αρχηγοί Κρατών και Κυβερνήσεων, συγκεντρωθήκαμε στην Έδρα των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη, από τις 6 έως τις 8 Σεπτεμβρίου 2000, στην αυγή μιας νέας Χιλιετίας, για να επιβεβαιώσουμε εκ νέου την πίστη μας στον Οργανισμό και στον Καταστατικό του Χάρτη ως αναντικατάστατα θεμέλια για έναν πιο ειρηνικό, και πιο δίκαιο κόσμο με περισσότερη ευημερία.

2. Αναγνωρίζουμε ότι, πέρα από τις ξεχωριστές μας ευθύνες στην κάθε μας κοινωνία, έχουμε μια συλλογική ευθύνη να τιμούμε τις αρχές της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, της ισότητας και του δικαίου σε παγκόσμιο επίπεδο. Ως ηγέτες, επομένως, έχουμε καθήκον απέναντι στους λαούς όλου του κόσμου, ειδικότερα στους πιο ευάλωτους και, ιδιαίτερα, στα παιδιά του κόσμου, στα οποία το μέλλον ανήκει.

3. Επιβεβαιώνουμε εκ νέου τη δέσμευσή μας στους σκοπούς και τις αρχές του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, οι οποίες έχει αποδειχθεί ότι είναι διαχρονικές και οικουμενικές. Μάλιστα, η σημασία και η ικανότητά τους να εμπνέουν έχει αυξηθεί, καθώς τα έθνη και οι λαοί γίνονται όλο και πιο αλληλένδετοι και αλληλοεξαρτώμενοι.

4. Είμαστε αποφασισμένοι να καθιερώσουμε μια δίκαιη και διαρκή ειρήνη σε ολόκληρο τον κόσμο, σύμφωνα με τους σκοπούς και τις αρχές του Καταστατικού Χάρτη. Δεσμευόμαστε εκ νέου να αφοσιωθούμε στην υποστήριξη όλων των προσπαθειών που γίνονται για τη διατήρηση της κυρίαρχης ισότητας όλων των Κρατών, τον σεβασμό της εδαφικής τους ακεραιότητας και της πολιτικής τους ανεξαρτησίας, την επίλυση των διαφορών με ειρηνικά μέσα και σύμφωνα με τις αρχές της δικαιοσύνης και του διεθνούς δικαίου, το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση των λαών που εξακολουθούν να βρίσκονται κάτω από αποικιοκρατική κυριαρχία και ξένη κατοχή, τη μη-ανάμειξη σε εσωτερικά θέματα Κρατών, τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, τον σεβασμό για τα ίσα δικαιώματα όλων χωρίς διάκριση ως προς τη φυλή, το φύλο, τη γλώσσα ή τη θρησκεία και τη διεθνή συνεργασία στην επίλυση προβλημάτων οικονομικού, κοινωνικού, πολιτιστικού ή ανθρωπιστικού χαρακτήρα.

5. Πιστεύουμε ότι η κύρια πρόκληση που αντιμετωπίζουμε σήμερα είναι να εξασφαλίσουμε ότι η παγκοσμιοποίηση θα γίνει μια θετική δύναμη για όλους τους λαούς του κόσμου. Γιατί, ενώ η παγκοσμιοποίηση προσφέρει μεγάλες ευκαιρίες, προς το παρόν τα πλεονεκτήματά της είναι τόσο άνισα καταμελημένα, όσο και το κόστος της. Αναγνωρίζουμε ότι οι αναπτυσσόμενες χώρες, όπως και οι χώρες με οικονομίες σε μετάβαση, αντιμετωπίζουν ιδιαίτερες δυσκολίες να ανταποκριθούν σ' αυτήν την σημαντική πρόκληση. Έτσι, μόνο μέσα από ευρείες και συνεχείς

προσπάθειες να δημιουργηθεί ένα κοινό μέλλον, βασισμένο στην κοινή μας ανθρώπινη φύση με όλη της την ποικιλομορφία, μπορεί η παγκοσμιοποίηση να περιλαμβάνει όλους και σε ισότιμη βάση. Αυτές οι προσπάθειες πρέπει να συμπεριλαμβάνουν πολιτικές και μέτρα, σε παγκόσμιο επίπεδο, τα οποία αντιστοιχούν στις ανάγκες των αναπτυσσόμενων χωρών και των οικονομιών σε μετάβαση και διαμορφώνονται και εφαρμόζονται με την δική τους αποτελεσματική συμμετοχή.

6. Θεωρούμε ορισμένες θεμελιώδεις αξίες απαραίτητες στις διεθνείς σχέσεις στον εικοστό πρώτο αιώνα. Αυτές περιλαμβάνουν:

- **Ελευθερία.** Άντρες και γυναίκες έχουν το δικαίωμα να ζουν τη ζωή τους και να ανατρέφουν τα παιδιά τους με αξιοπρέπεια, ελεύθεροι από την πείνα και το φόβο της βίας, της καταπίεσης ή της αδικίας. Η δημοκρατική και συμμετοχική διακυβέρνηση που βασίζεται στη θέληση του λαού είναι η καλύτερη εξασφάλιση αυτών των δικαιωμάτων.
- **Ισότητα.** Κανένα άτομο ή έθνος δεν πρέπει να στερείται της ευκαιρίας να επωφελείται από την ανάπτυξη. Τα ίσα δικαιώματα και ευκαιρίες για άντρες και γυναίκες πρέπει να εξασφαλίζονται.
- **Αλληλεγγύη.** Οι παγκόσμιες προκλήσεις πρέπει να αντιμετωπίζονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε το κόστος και τα βάρη να κατανέμονται δίκαια, σύμφωνα με τις βασικές αρχές της ισοτιμίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Αυτοί που υποφέρουν ή που ωφελούνται λιγότερο αξίζουν της βοήθειας αυτών που ωφελούνται περισσότερο.
- **Ανεκτικότητα.** Οι άνθρωποι πρέπει να έχουν αλληλοσεβασμό, στην πολυμορφία των πεποιθήσεων, των πολιτισμών και των γλωσσών. Οι διαφορές μέσα και ανάμεσα σε κοινωνίες δεν θα πρέπει να φοβίζονται ή να καταστέλλονται, αλλά θα πρέπει να εκτιμώνται ως ένα πολύτιμο χαρακτηριστικό γνώρισμα της ανθρωπότητας. Η νοοτροπία της ειρήνης και του διαλόγου ανάμεσα σε όλους τους πολιτισμούς πρέπει να προωθείται ενεργά.
- **Σεβασμός στη φύση.** Πρέπει να επιδειχθεί σωφροσύνη στη διαχείριση όλων των ζώντων ειδών και των φυσικών πόρων, σύμφωνα με τις αρχές της αειφόρου ανάπτυξης. Μόνο με τον τρόπο αυτό μπορεί ο ανεκτίμητος πλούτος που μας προσφέρει η φύση να διατηρηθεί και να περάσει και στους απογόνους μας. Τα σημερινά μη αειφόρα πρότυπα παραγωγής και κατανάλωσης πρέπει να αλλάξουν για το συμφέρον της μελλοντικής ευημερίας, της δικής μας και των απογόνων μας.
- **Κοινή ευθύνη.** Η ευθύνη για τη διαχείριση της παγκόσμιας οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης, καθώς και των απειλών κατά της παγκόσμιας ειρήνης και ασφάλειας, πρέπει να ανήκει από κοινού στα έθνη της γης και να ασκείται πολυμερώς. Ως ο πιο οικουμενικός και αντιπροσωπευτικός οργανισμός στην υφήλιο, τα Ηνωμένα Έθνη πρέπει να παίξουν τον κύριο ρόλο.

7. Για να μπορέσουν να γίνουν αυτές οι κοινές αξίες πράξεις, έχουμε εντοπίσει στόχους-κλειδιά στους οποίους αποδίδουμε ιδιαίτερη σημασία.

II. ΕΙΡΗΝΗ, ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΣ

8. Δε θα είμαστε φειδωλοί στις προσπάθειές μας να απαλλάξουμε τους λαούς μας από τη μάστιγα του πολέμου (είτε μέσα ή ανάμεσα σε Κράτη) που έχει κοστίσει πάνω από 5 εκατομμύρια ζωές την προηγούμενη δεκαετία. Επίσης, θα επιδιώξουμε να εξαλείψουμε τους κινδύνους που προκαλούνται από τα όπλα μαζικής καταστροφής.

9. Επομένως, αποφασίζουμε:

- Να ενισχύσουμε το σεβασμό στους κανόνες δικαίου σε διεθνή όπως και σε εθνικά ζητήματα και, ειδικότερα, να εξασφαλίσουμε τη συμμόρφωση των Κρατών-Μελών με τις αποφάσεις του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης συμφώνως προς τον Καταστατικό Χάρτη του ΟΗΕ, σε περιπτώσεις όπου είναι συμμετοχοί.
- Να κάνουμε τα Ηνωμένα Έθνη πιο αποτελεσματικά στη διατήρηση της ειρήνης και της ασφάλειας, προσφέροντάς τους τα μέσα και τους πόρους που χρειάζονται για την πρόληψη των συγκρούσεων, την ειρηνική επίλυση διαφορών, τη διατήρηση της ειρήνης, την οικοδόμηση της ειρήνης και την ανοικοδόμηση μετά το τέλος της σύγκρουσης. Στο πλαίσιο αυτό, σημειώνουμε την έκθεση της Επιτροπής για τις Ειρηνευτικές Αποστολές των Ηνωμένων Εθνών και ζητάμε από τη Γενική Συνέλευση να εξετάσει τις προτάσεις της χωρίς καθυστέρηση.
- Να ενισχύσουμε τη συνεργασία μεταξύ των Ηνωμένων Εθνών και των περιφερειακών οργανισμών, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κεφαλαίου VIII του Καταστατικού Χάρτη.
- Να εξασφαλίσουμε την εφαρμογή, από μέρους των Κρατών-Μελών, συνθηκών σε τομείς όπως ο έλεγχος των εξοπλισμών και ο αφοπλισμός, το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο και το δίκαιο ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και να καλέσουμε όλα τα Κράτη να εξετάσουν το ενδεχόμενο να υπογράψουν και να επικυρώσουν τη Συνθήκη της Ρώμης του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου.
- Να αναλάβουμε συντονισμένη δράση εναντίον της διεθνούς τρομοκρατίας και να προσχωρήσουμε όσο το δυνατόν γρηγορότερα σε όλες τις σχετικές διεθνείς συμβάσεις.
- Να διπλασιάσουμε τις προσπάθειές για να υλοποιήσουμε τη δέσμευσή μας να αντιμετωπίσουμε το παγκόσμιο πρόβλημα των ναρκωτικών.
- Να εντείνουμε τις προσπάθειές μας για να πολεμήσουμε το παγκόσμιο οργανωμένο έγκλημα σε όλες τις διαστάσεις, συμπεριλαμβανομένης και της παράνομης διακίνησης και της εμπορίας ανθρωπίνων όντων καθώς και του ξεπλύματος χρημάτων.
- Να ελαχιστοποιήσουμε τις αρνητικές επιπτώσεις των οικονομικών κυρώσεων των Ηνωμένων Εθνών πάνω σε αθώους πληθυσμούς, να υποβάλλουμε την επιβολή τέτοιων κυρώσεων σε συχνές αναθεωρήσεις και να εξαλείψουμε τις επιπτώσεις από τις κυρώσεις αυτές σε τρίτους.
- Να αγωνισθούμε για την εξάλειψη των όπλων μαζικής καταστροφής, ιδιαίτερα των πυρηνικών όπλων και να διατηρούμε όλες τις πιθανότητες ανοιχτές για να επιτύχουμε τον στόχο αυτό, συμπεριλαμβανομένης της πιθανότητας να

συγκληθεί διεθνής διάσκεψη που θα προσδιορίσει τρόπους εξάλειψης της πυρηνικής απειλής.

- Να αναλάβουμε συντονισμένη δράση ώστε να δοθεί τέλος στην παράνομη διακίνηση μικρών και ελαφρών όπλων, ιδιαίτερα, κάνοντας πιο διαφανείς τις διακινήσεις των όπλων και υποστηρίζοντας μέτρα αφοπλισμού σε περιφερειακό επίπεδο, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις συστάσεις της επικείμενης Διάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για το Παράνομο Εμπόριο Μικρών και Ελαφρών Όπλων.
- Να καλέσουμε όλα τα Κράτη να εξετάσουν την προσχώρησή τους στη Συνθήκη περί Απαγόρευσης της Χρήσης, Αποθήκευσης, Παραγωγής και Διακίνησης Ναρκών κατά Προσωπικού και περί της Καταστροφής τους, καθώς και με το αναθεωρημένο πρωτόκολλο περί ναρκών στη Συνθήκη περί συμβατικών όπλων.

10. Παροτρύνουμε τα Κράτη-Μέλη να τηρούν την Ολυμπιακή Εκεχειρία, ατομικά και ομαδικά, τώρα και στο μέλλον, και να υποστηρίζουν τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή στις προσπάθειές της να προωθεί την παγκόσμια ειρήνη και την ανθρώπινη κατανόηση μέσα από τον αθλητισμό και το Ολυμπιακό Ιδεώδες.

III. ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ

11. Δεν θα είμαστε φειδωλοί στις προσπάθειές μας να απελευθερώσουμε τους συνανθρώπους μας, άντρες, γυναίκες και παιδιά από την άθλια και απάνθρωπη κατάσταση της απόλυτης φτώχειας, στην οποία υποβάλλονται πάνω από ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι αυτήν τη στιγμή. Δεσμευόμαστε να κάνουμε πραγματικότητα το δικαίωμα όλων στην ανάπτυξη και να απελευθερώσουμε ολόκληρη την ανθρώπινη φυλή από την ανέχεια.

12. Αποφασίζουμε επομένως, να δημιουργήσουμε ένα περιβάλλον -σε εθνικό καθώς και σε διεθνές επίπεδο- που θα ευνοεί την ανάπτυξη και την εξάλειψη της φτώχειας.

13. Η επιτυχία στην επίτευξη αυτών των στόχων, εξαρτάται *inter alia*, από την καλή διακυβέρνηση κάθε κράτους. Επίσης, εξαρτάται από την καλή διακυβέρνηση σε διεθνές επίπεδο καθώς και από τη διαφάνεια σε οικονομικά, χρηματικά και εμπορικά συστήματα. Δεσμευόμαστε για ένα ανοιχτό, δίκαιο, βασισμένο σε κανόνες, προβλέψιμο και μη-διαχωριστικό πολυφωνικό εμπορικό και οικονομικό σύστημα.

14. Ανησυχούμε για τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν οι αναπτυσσόμενες χώρες όταν επιζητούν να ενεργοποιήσουν τους πόρους που απαραίτητους για την ανάπτυξή τους. Θα κάνουμε, επομένως, κάθε προσπάθεια για να εξασφαλίσουμε την επιτυχία της Υψηλού Επιπέδου Διεθνούς και Ενδοκυβερνητικής Διάσκεψης για τη Χρηματοδότηση για την Ανάπτυξη που θα πραγματοποιηθεί το 2001.

15. Επίσης, αναλαμβάνουμε να ασχοληθούμε με τις ιδιαίτερες ανάγκες των λιγότερο ανεπτυγμένων χωρών. Στο πλαίσιο αυτό, καλωσορίζουμε την Τρίτη Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για τις Λιγότερο Ανεπτυγμένες Χώρες που πρόκειται να

πραγματοποιηθεί το Μάιο του 2001 και θα εργαστούμε ώστε να εξασφαλιστεί η επιτυχία της. Καλούμε τις βιομηχανικές χώρες:

- Να υιοθετήσουν - κατά προτίμηση πριν από τη Διάσκεψη αυτή - μια πολιτική που θα δίνει αδασολόγητη και ελεύθερη άλλων χρεώσεων πρόσβαση, ουσιαστικά σε όλες τις εξαγωγές από τις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες.
- Να εφαρμόσουν το διευρυμένο πρόγραμμα ανακούφισης χρεών στις υπερχρεωμένες φτωχές χώρες χωρίς άλλη καθυστέρηση και να συμφωνήσουν να ακυρώσουν όλα τα επίσημα διμερή χρέη των χωρών αυτών, με αντάλλαγμα την έμπρακτη δέσμευση από πλευράς τους, για τη μείωση της φτώχειας, και
- Να δώσουν πιο γενναιοδωρη αναπτυξιακή βοήθεια, ειδικά σε χώρες όπου γίνεται σοβαρή προσπάθεια να χρησιμοποιηθούν όλοι οι διαθέσιμοι πόροι για τον περιορισμό της φτώχειας.

16. Είμαστε επίσης αποφασισμένοι να ασχοληθούμε συνολικά και αποτελεσματικά με τα προβλήματα χρεών των χωρών χαμηλού και μέσου εισοδήματος, μέσα από διάφορα εθνικά και διεθνή μέτρα που έχουν στόχο να κάνουν το χρέος τους μακροχρόνια ανεκτό.

17. Επίσης, αποφασίζουμε να ασχοληθούμε με τις ιδιαίτερες ανάγκες μικρών, αναπτυσσόμενων νησιωτικών Κρατών, εφαρμόζοντας ταχύτατα και πλήρως το Πρόγραμμα Δράσης Μπαρμπάντος καθώς και το πόρισμα της εικοστής δεύτερης ειδικής συνόδου της Γενικής Συνέλευσης. Προτρέπουμε τη διεθνή κοινότητα να εξασφαλίσει ότι, στη δημιουργία ενός δείκτη τρωτότητας, οι ιδιαίτερες ανάγκες των μικρών, αναπτυσσόμενων νησιωτικών κρατών θα ληφθούν υπόψη.

18. Αναγνωρίζουμε τις ειδικές ανάγκες και τα προβλήματα των περικλειστων αναπτυσσόμενων χωρών και παροτρύνουμε και τους διμερείς και τους πολυμερείς δωρητές να αυξήσουν την οικονομική και τεχνική βοήθεια στην ομάδα αυτή των χωρών ώστε να καλύψουν τις ιδιαίτερες αναπτυξιακές ανάγκες και να τις βοηθήσουν να ξεπεράσουν τις γεωγραφικές δυσκολίες με τη βελτίωση των μέσων μεταφοράς τους.

19. Επίσης αποφασίζουμε:

- Να μειώσουμε στο μισό, μέχρι το έτος 2015, την αναλογία των ατόμων στον κόσμο των οποίων το εισόδημα είναι λιγότερο από ένα δολλάριο τη μέρα και την αναλογία των ανθρώπων που υποφέρουν από πείνα. Μέχρι την ίδια ημερομηνία να μειώσουμε στο μισό τον αριθμό των ανθρώπων που δεν έχουν πρόσβαση ή δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να έχουν πόσιμο νερό.
- Να εξασφαλίσουμε ότι, μέχρι την ίδια ημερομηνία, τα παιδιά παντού, αγόρια και κορίτσια, θα μπορούν να ολοκληρώσουν την πρωτοβάθμια σχολική εκπαίδευση και θα έχουν ίση πρόσβαση σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης.
- Μέχρι την ίδια χρονολογία, να έχει μειωθεί η μητρική θνησιμότητα κατά τρία τέταρτα, και η θνησιμότητα παιδιών κάτω των πέντε ετών κατά τρία τέταρτα από τα σημερινά επίπεδα.

- Να έχουμε μέχρι τότε σταματήσει και αρχίσει να αντιστρέφουμε την εξάπλωση του ιού του AIDS (HIV), της μάλιστα της ελονοσίας και άλλων σοβαρών ασθενειών που πλήττουν την ανθρωπότητα.
- Να παρέχουμε ειδική βοήθεια σε παιδιά που έχουν ορφανέψει εξαιτίας του ιού του AIDS (HIV).
- Μέχρι το 2020, να έχουμε πετύχει σημαντική βελτίωση στις ζωές τουλάχιστον 100 εκατομμυρίων κατοίκων παραγκουπόλεων, όπως έχει προταθεί από την οργάνωση Πόλεις Χωρίς Παραγκουπόλεις.

20. Επίσης αποφασίζουμε:

- Να προωθήσουμε την ισότητα των φύλων και την ενδυνάμωση των γυναικών, ως αποτελεσματικά μέσα καταπολέμησης της φτώχειας, της πείνας και της αρρώστειας και να ενισχύσουμε την ανάπτυξη που θα είναι πραγματικά βιώσιμη.
- Να αναπτύξουμε και να εφαρμόσουμε στρατηγικές που προσφέρουν σε νέους ανθρώπους παντού πραγματικές ευκαιρίες να βρουν τίμια και παραγωγική απασχόληση.
- Να ενθαρρύνουμε τη φαρμακοβιομηχανία να παρέχει τα βασικά φάρμακα με τρόπο που να είναι πιο προσιτά και φθηνά, ώστε να μπορούν να τα έχουν όλοι όσοι τα χρειάζονται στις αναπτυσσόμενες χώρες.
- Να αναπτύξουμε ισχυρές συνεργασίες με τον ιδιωτικό τομέα και με οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών σε επιδίωξη της ανάπτυξης και της εξάλειψης της φτώχειας.
- Να εξασφαλίσουμε ότι τα πλεονεκτήματα των νέων τεχνολογιών, ειδικά της τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνίας, που συμμορφώνονται με τις συστάσεις της Υπουργικής Δήλωσης 2000 του ECOSOC, είναι στη διάθεση όλων.

IV. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΜΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

21. Πρέπει να μην είμαστε φειδωλοί στις προσπάθειές μας να απαλλάξουμε όλη την ανθρωπότητα, και πάνω απ' όλα, τα παιδιά και τα εγγόνια μας, από το να ζει σ' έναν πλανήτη που θα έχει υποστεί ανήκεστη βλάβη από την ανθρώπινη δραστηριότητα, και του οποίου οι πόροι δε θα είναι πλέον επαρκείς για τις ανάγκες τους.

22. Επαναβεβαιώνουμε την υποστήριξή μας στις αρχές της αειφόρου ανάπτυξης, συμπεριλαμβανομένων και όσων αναφέρονται στην Ατζέντα 21, η οποία συμφωνήθηκε στη Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη.

23. Αποφασίζουμε, επομένως, να υιοθετήσουμε σε όλες μας τις περιβαλλοντικές δραστηριότητες μια νέα ηθική διατήρησης και φροντίδας και, ως πρώτα βήματα, αποφασίζουμε:

- Να κάνουμε κάθε προσπάθεια να εξασφαλίσουμε ώστε να τεθεί σε ισχύ το Πρωτόκολλο του Κυότο, κατά προτίμηση μέχρι τη δέκατη επέτειο της

Διάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον και τη Ανάπτυξη το 2002, και να ξεκινήσουμε την εφαρμογή της απαραίτητης μείωσης εκπομπών των ρύπων που προκαλούντο φαινόμενο του θερμοκηπίου.

- Να ενισχύσουμε τη συλλογική μας προσπάθεια για την διαχείριση, διατήρηση και αειφόρο ανάπτυξη όλων των τύπων δασών.
- Να πιέσουμε για την πλήρη εφαρμογή της Σύμβασης για τη Βιολογική Ποικιλότητα και της Σύμβασης για την Καταπολέμηση της Ερημοποίησης στις Χώρες που Αντιμετωπίζουν Σοβαρή Ξηρασία ή/και Ερημοποίηση, ιδιαίτερα στην Αφρική.
- Να σταματήσουμε τη μη-αειφόρο εκμετάλλευση πηγών νερού, αναπτύσσοντας στρατηγικές διαχείρισης νερού σε περιφερειακό, εθνικό και τοπικό επίπεδο, που προωθούν και την ισότιμη πρόσβαση και τη δημιουργία επαρκών αποθεμάτων.
- Να εντείνουμε τη συνεργασία για τη μείωση του αριθμού και των επιπτώσεων των φυσικών καταστροφών καθώς και των καταστροφών που προκαλούν οι ανθρώπινες δραστηριότητες.
- Να εξασφαλίσουμε ελεύθερη πρόσβαση στην πληροφόρηση περί της αλληλουχίας των γονιδίων του ανθρώπου.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ, ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΗ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

24. Δε θα είμαστε φειδωλοί στις προσπάθειές μας να προωθήσουμε τη δημοκρατία και να ενισχύσουμε την επιβολή των κανόνων δικαίου, καθώς και του σεβασμού όλων των διεθνώς αναγνωρισμένων ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, συμπεριλαμβανομένου και του δικαιώματος στην ανάπτυξη.

25. Επομένως, αποφασίζουμε:

- Να σεβόμαστε απόλυτα και να στηρίζουμε την Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
- Να αγωνιζόμαστε για την απόλυτη προστασία και την προώθηση σε όλες τις χώρες μας, αστικών, πολιτικών, οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών δικαιωμάτων για όλους.
- Να ενισχύσουμε την ικανότητα όλων των χωρών μας να εφαρμόζουν τις αρχές και τις πρακτικές της δημοκρατίας και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένων και των δικαιωμάτων των μειονοτήτων.
- Να καταπολεμήσουμε όλες τις μορφές βίας κατά των γυναικών και να εφαρμόσουμε τη Σύμβαση για την Εξάλειψη Όλων των Μορφών Διάκρισης κατά των Γυναικών.
- Να λάβουμε μέτρα για να εξασφαλίσουμε το σεβασμό και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των μεταναστών, των μεταναστών εργατών και των οικογενειών τους, να εξαλείψουμε τις αυξανόμενες πράξεις φυλετικών διακρίσεων και ξενοφοβίας σε πολλές κοινωνίες και να προωθήσουμε μεγαλύτερη αρμονία και ανεκτικότητα σε όλες τις κοινωνίες.

- Να εργασθούμε συλλογικά για να πετύχουμε πιο ανοιχτές πολιτικές διαδικασίες, οι οποίες θα επιτρέπουν πραγματική συμμετοχή όλων των πολιτών σε όλες τις χώρες μας.
- Να εξασφαλίσουμε ελευθερία στα μέσα ενημέρωσης, ώστε να διαδραματίζουν το σημαντικό ρόλο που έχουν, καθώς και το δικαίωμα του κοινού να έχει πρόσβαση στην πληροφόρηση.

VI. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΥΑΛΩΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ

26. Δε θα είμαστε φειδωλοί στις προσπάθειές μας να εξασφαλίσουμε ότι τα παιδιά και όλοι οι άμαχοι πληθυσμοί που υποφέρουν δυσανάλογα πολύ από τις επιπτώσεις των φυσικών καταστροφών, της γενοκτονίας, των ένοπλων συγκρούσεων και άλλων ανθρώπινων έκρυθμων καταστάσεων, θα έχουν κάθε βοήθεια και προστασία ώστε να μπορέσουν να επιστρέψουν στην κανονική ζωή τους όσο το δυνατόν γρηγορότερα.

Επομένως αποφασίζουμε:

- Να εξαπλώσουμε και να ενισχύσουμε την προστασία πολιτών σε σύνθετες επείγουσες καταστάσεις, σύμφωνα με το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο.
- Να ενισχύσουμε τη διεθνή συνεργασία, συμπεριλαμβανομένης και της συμμετοχής στα βάρη και του συντονισμού ανθρωπιστικής βοήθειας σε χώρες που φιλοξενούν πρόσφυγες, καθώς και να βοηθούμε όλους τους πρόσφυγες και όσους αναγκαστικά άφησαν την πατρίδα τους, να γυρίσουν στα σπίτια τους με τη θέλησή τους, με ασφάλεια και αξιοπρέπεια, και να ξανααφομοιωθούν ομαλά στις κοινωνίες τους.
- Να ενθαρρύνουμε την επικύρωση και πλήρη εφαρμογή της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού και των προαιρετικών της πρωτοκόλλων που αφορούν την ανάμειξη των παιδιών σε ένοπλες συγκρούσεις καθώς και την εμπορία παιδιών, την **παιδική πορνεία** και την **παιδική πορνογραφία**.

VII. ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

27. Θα υποστηρίξουμε την εδραίωση της δημοκρατίας στην Αφρική και θα βοηθήσουμε τους Αφρικανούς στον αγώνα τους για την καθιέρωση της ειρήνης, για την εξάλειψη της φτώχειας και την αειφόρο ανάπτυξη. Οι στόχοι αυτοί θα βοηθήσουν την Αφρική να γίνει μέρος της κύριας οικονομίας του κόσμου.

28. Επομένως, αποφασίζουμε:

- Να παρέχουμε πλήρη υποστήριξη στις πολιτικές και θεσμικές δομές των αναδυόμενων δημοκρατιών της Αφρικής.
- Να ενθαρρύνουμε και να υποστηρίξουμε περιφερειακούς και υποπεριφερειακούς μηχανισμούς για την πρόληψη των συγκρούσεων και την προώθηση της πολιτικής σταθερότητας, καθώς και να εξασφαλίσουμε μια αξιόπιστη ροή πόρων για τις ειρηνευτικές δυνάμεις στην ήπειρο αυτή.
- Να λάβουμε ειδικά μέτρα για την αντιμετώπιση των προκλήσεων της εξάλειψης της φτώχειας και της αειφόρου ανάπτυξης στην Αφρική,

συμπεριλαμβανομένων των διαγραφών χρεών, της βελτιωμένης πρόσβασης σε αγορές, της διευρυμένης Επίσημης Βοήθειας Ανάπτυξης και Αυξημένων Ροών Ώμμεσων Ξένων Επενδύσεων, καθώς και των μεταφορών τεχνολογίας.

- Να βοηθήσουμε την Αφρική να αποκτήσει την ικανότητά να αντιμετωπίσει την εξάπλωση της πανδημίας του ιού του AIDS (HIV) και άλλων μεταδοτικών ασθενειών.

VIII. ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ

29. Δε θα είμαστε φειδωλοί στις προσπάθειές μας να καταστήσουμε τα Ηνωμένα Έθνη πιο αποτελεσματικό εργαλείο για την επιδίωξη όλων αυτών των προτεραιοτήτων: τον αγώνα για ανάπτυξη για όλους τους λαούς του κόσμου, την πάλη κατά της φτώχειας, της άγνοιας και της ασθένειας, τον αγώνα εναντίον της αδικίας, τον αγώνα κατά της βίας, του τρόμου και του εγκλήματος, και την πάλη κατά της υποβάθμισης και της καταστροφής του κοινού περιβάλλοντός μας.

30. Επομένως αποφασίζουμε:

- Να επαναβεβαιώσουμε την κεντρική θέση της Γενικής Συνέλευσης ως το ανώτερο διαπραγματευτικό, στρατηγικό και αντιπροσωπευτικό όργανο και όργανο χάραξης πολιτικής των Ηνωμένων Εθνών, και να την καταστήσουμε ικανή να διαδραματίσει το ρόλο αυτό αποτελεσματικά.
- Να ενισχύσουμε τις προσπάθειές μας να επιτύχουμε μια συνολική μεταρρύθμιση του Συμβουλίου Ασφαλείας από όλες τις πλευρές.
- Να ενισχύσουμε περισσότερο το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο, και με βάση τα πρόσφατα επιτεύγματά του, να το βοηθήσουμε να εκπληρώσει την αποστολή που του έχει ανατεθεί από τον Καταστατικό Χάρτη.
- Να ενισχύσουμε το Διεθνές Δικαστήριο, ώστε να εξασφαλίσουμε τη δικαιοσύνη και την επιβολή του νόμου σε διεθνή θέματα.
- Να ενθαρρύνουμε τις τακτικές διαβουλεύσεις και τον συντονισμό μεταξύ των βασικών οργάνων των Ηνωμένων Εθνών στην εκτέλεση των καθηκόντων τους.
- Να εξασφαλίσουμε ότι στον Οργανισμό παρέχονται εγκαίρως και σε προβλεπόμενη βάση οι πόροι τους οποίους χρειάζεται για να υλοποιήσει τις εντολές του.
- Να παροτρύνουμε τη Γραμματεία να χρησιμοποιήσει αυτούς τους πόρους με τον καλύτερο τρόπο, σύμφωνα με τους σαφείς κανόνες και τις διαδικασίες που έχουν συμφωνηθεί από τη Γενική Συνέλευση, με γνώμονα το συμφέρον όλων των Κρατών-Μελών, υιοθετώντας τις καλύτερες μεθόδους διοίκησης και τις τεχνολογίες που υπάρχουν και με έμφαση στις εργασίες εκείνες που αντικατοπτρίζουν τις συμφωνημένες προτεραιότητες των Κρατών-Μελών.
- Να προωθούμε την προσχώρηση στη Σύμβαση για την Ασφάλεια των Ηνωμένων Εθνών και Συμβεβλημένου Προσωπικού.
- Να εξασφαλίσουμε μεγαλύτερη συνοχή πολιτικής και καλύτερη συνεργασία μεταξύ των Ηνωμένων Εθνών, των οργανώσεών τους, των Ιδρυμάτων Bretton Woods και του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου καθώς και άλλων

πολυμερών σωμάτων, με προοπτική να πετύχουμε μια απόλυτα συντονισμένη προσέγγιση στα προβλήματα της ειρήνης και της ανάπτυξης.

- Να ενισχύσουμε την περαιτέρω συνεργασία ανάμεσα στον ΟΗΕ και τις εθνικές κυβερνήσεις μέσα από τη διεθνή οργάνωσή τους, την δια-Κοινοβουλευτική Ένωση, σε διάφορους τομείς συμπεριλαμβανομένων: ειρήνης και ασφάλειας, οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης, διεθνούς δικαίου και ανθρωπίνων δικαιωμάτων, δημοκρατίας και ζητημάτων φύλου.
- Να δίνουμε μεγαλύτερες ευκαιρίες στον ιδιωτικό τομέα, σε μη-κυβερνητικές οργανώσεις και στην κοινωνία των πολιτών γενικότερα, να συνεισφέρουν στην πραγματοποίηση των στόχων και των προγραμμάτων του Οργανισμού.

31. Ζητούμε από τη Γενική Συνέλευση να εξετάζει σε τακτά διαστήματα την πρόοδο που έγινε στην εφαρμογή των άρθρων αυτής της Διακήρυξης, και ζητούμε από τον Γενικό Γραμματέα να υποβάλλει περιοδικές εκθέσεις προς εξέταση στη Γενική Συνέλευση αλλά και ως βάση για περαιτέρω δράση.

32. Επιβεβαιώνουμε ξανά με απόλυτη συναίσθηση, σε αυτήν την ιστορική περίπτωση, ότι τα Ηνωμένα Έθνη είναι η αναντικατάστατη κοινή στέγη ολόκληρης της ανθρωπίνης οικογένειας, μέσω της οποίας θα αναζητήσουμε να πραγματοποιήσουμε τις οικουμενικές προσδοκίες για ειρήνη, συνεργασία και ανάπτυξη. Επομένως, δεσμευόμαστε να προσφέρουμε την ακλόνητη υποστήριξή μας στους κοινούς αυτούς στόχους, καθώς και δηλώνουμε την απόφασή μας να τους επιτύχουμε.

8 Σεπτεμβρίου 2000

Απόφαση A/RES/55/2

Τυπώθηκε στα Ελληνικά από το Κέντρο Πληροφοριών ΟΗΕ, Λ. Αμαλίας 36, 10558 Αθήνα

Τηλ. 5230640, Φαξ. 5233639

United Nations Millenium Declaration, DPI/2163 -- September 2000 -- 10M